ปีที่ 10 ฉบับที่ 29 (151)

บันเทิงชีวิตรัก

อ่านบันเทิงชีวิตรัก
นำความสุขสดชื่นประทับใจ
ชุมนุมประ[illegible]รักหวาน
จากผู้อ่า[illegible]
พร้อมนวนิยายประจำ
ของนักเขียนยอดนิยม
ติดตามอย่าให้พลาดนะครับ

35 บาท

ขอเชิญสมาชิกและแฟนๆ บันเทิงชีวิตรัก ส่งจดหมายและเรื่องราวต่างๆ มาคุยกันที่

ตู้ปณ.21 ปทฝ.บางลำภูบน กรุงเทพฯ 10203

หน้านี้คุยกัน

ย่างเคยนะครับได้พบกันอีกทุกวันที่ 5 และ 20 ของทุกๆ เดือน ก็สัญญากันทุกๆ 15 วัน จะสรรหาเรื่องรักสนุกๆ มาให้แฟนๆ ของผมได้อ่านกันไงครับ.. ผมคิดอยากจะออกเป็นราย 10 วัน คือเดือนละ 3 เล่ม แต่ก็ยังติดขัดอะไรๆ อยู่อีกหลายๆ อย่าง แต่คิดว่าในไม่ช้านี้ถ้าอะไรดีขึ้น ผมคงจะออกเป็นราย 10 วัน ให้แฟนๆ ของผมได้อ่านกันอย่างจุใจเลยครับ เพราะหนังสือของผมชื่อหนังสือก็บอกแล้วว่าบันเทิงชีวิตรัก อ่านเพื่อบันเทิงสมองและเป็นเพื่อนคลายเหงาได้ ถ้าจะถามว่าเหนื่อยมั๊ย?กับการทำหนังสือ ซึ่งเป็นงานที่หนักและต้องลงทุนสูงมาก นอกจากนี้แล้ว ผมยังต้องต่อสู้กับอุปสรรคนานับประการ..แต่ผมก็ไม่เหนื่อยหรอกนะ เพราะได้กำลังใจจากท่านผู้อ่านและสมาชิกของผมเป็นหลัก และกล่าวได้ว่าผมโชคดีตรงที่ผู้อ่านเป็นคนใจกว้าง และไม่เคยทอดทิ้งผม...ผมได้รับความเมตตาปราณี ซึ่งมีท่านผู้อ่านส่งจ.ม.มาให้กำลังใจผมมาตลอด

บ่นๆ กันมานี้ เบื่อผมบ้างไหม เบื่อตัวผมไม่ว่า แต่อย่าเบื่อหนังสือ บันเทิงชีวิตรัก นะครับ ถ้าเบื่อโกรธกันตายเลย..(ล้อเล่นครับ)

ในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา ท่านผู้อ่านคงได้ประจักษ์แล้วว่าคณะผู้จัดทำพยายามสรรหาเรื่องประจำและเรื่องหมุนเวียนมาเสนอให้ท่านอ่านอยู่ตลอดเวลา ซึ่งก็ ทำให้นิตยสาร บันเทิงชีวิตรัก และตัวท่านผู้อ่านกระฉับกระเฉง กระปี้กระเปร่า คึกคักอยู่เสมอ ไม่ซ้ำซากจำเจ เรื่องหลักๆ ทั้งนวนิยาย ถามตอบปัญหาทางเพศ สวิงกิ้ง และอื่นๆ ก็ยังมีอยู่อย่างเหนียวแน่น และน่าอ่านทุกเรื่อง

เลขนำโชคที่แจกให้ท่านก็คงได้รับและโชคดีกันถ้วนหน้า เขียนจดหมายมาขอฟรีได้เลยนะครับ

ขอบคุณครับสำหรับน้ำใจไมตรีที่ได้มอบให้ผม

ด้วยความจริงใจ

พวงน้อย+คณะผู้จัดทำ

ฉบับนี้มีอะไร

ประสบการณ์รักชายสีม่วง

ไขว่คว้าหาเป้า และ ลูบไล้แผ่วเบา

ในสายวันหนึ่ง ผมไปเรียนที่มหาวิทยาลัยตามปกติในระหว่างที่พักรอเรียนวิชาต่อไป ผมจึงมีเวลาเดินไปเรื่อย ๆ จนถึงสนามฟุตบอลหลังมหาวิทยาลัยผมเลยหยุดดูเขาเล่นฟุตบอลกัน พอนั่งไปเรื่อย ๆ ก็ชักจะหิวน้ำ จึงเดินไปซื้อน้ำมากิน

พอกลับมาที่เดิมก็พบว่ามีผู้ชายคนหนึ่งมานั่งใกล้ ๆ กับหนังสือเรียนที่ผมได้วางไว้ ผมก็เลยไปนั่งที่เดิม ระหว่างดูฟุตบอลอยู่นั้นผมก็หยิบหนังสือมาดูพรางกินน้ำไปด้วย โดยไม่สนใจคนที่นั่งใกล้ ๆ เพราะคิดว่าเขาคงจะมาดูฟุตบอลเหมือนกัน

สักครู่เขาก็ย้ายที่นั่งในลักษณะตะแคงข้างและหันหน้ามาทางผม ผมเลยเหลือบตาดูไปว่าชายผู้นี้มานั่งดูฟุตบอลหรือมานั่งดูคนกันแน่ ขณะที่ผมหันไปมองนั้นดูเหมือนเขาตั้งท่าจะยิ้มให้อยู่แล้ว เขายิ้มให้ผมทันทีที่ผมหันไปมองและผมก็ไม่ได้ยิ้มตอบเขา เพราะกำลังสงสัยว่าเขามานั่งดูอะไรกันแน่ ตาของผมจึงหันกลับมาดูบอลต่อ

ผมนึกชอบหน้าตาและรูปร่างของเขาขึ้นมาตะหงิด ๆ เสียแล้ว หน้าตาค่อนข้างดีมาก คิ้วเข้ม จมูกโด่ง รูปร่างดี ผิวสีเหลืองออกขาว ดูเหมือนจะเป็นคนใต้ ปกติแล้วทุกคนคงชอบดูของสวยงามกันทั้งนั้นนะครับ โดยเฉพาะไอ้สิ่งที่อยู่ข้าง ๆ มันก็หน้ามองเสียนี่กระไร ผมยังไม่ทันนึกเสร็จ ชายที่นั่งข้าง ๆ ก็ลุกเดินออกไป ผมจึงหันมาดูฟุตบอลและกินน้ำต่อ

สักครู่หลังจากที่ผมนั่งดูเพลิน ๆ อยู่ ชายผู้นั้นก็กลับมานั่งที่เดิมและเริ่มถามผมว่า

'น้องเรียนคณะอะไรหรือครับ ทำไมมานั่งดูบอลอยู่นี่'

ท่าทางสุภาพของเขาทำให้ผมตอบเขาไปตามตรงและบทสนทนากับเขากับผมก็เริ่มต้นขึ้น

เขาเล่าว่าเขาเรียนจบจากที่นี่แล้วในระดับปริญญาตรี กำลังจะเรียนต่อปริญญาโทจึงมาหาอาจารย์ในวันนี้ แต่ผมดูแล้วเขายังเด็กอยู่ หน้าตาของเขาอ่อนพอ ๆ กับผมได้ แต่ดูเป็นผู้ใหญ่กว่าผมนิดหน่อย

การสนทนาดำเนินต่อไปอีกไม่นานผมก็รู้สึกปวดฉี่ขึ้นมาจากน้ำที่กินเข้าไปก่อนหน้านั้นทำให้ผมตัดบทสนทนากับเขาอย่างไม่สนใจในบทสนทนาของเขาเท่าไรนักและผมก็ได้บอกกับเขาว่าคุณยังอยู่อีกนานหรือเปล่า ถ้าอยู่อีกนาน ช่วยเฝ้าหนังสือและของของผมด้วย เขาก็รับปากว่าจะเฝ้าให้

ผมจึงเดินเข้าห้องน้ำที่อยู่ใกล้ ๆ กับสนามฟุตบอล พอถึงห้องน้ำผมก็ตรงไปยังอ่างล้างมือก่อนเพื่อล้างมือและหน้าตา เพราะอากาศข้างนอกตอนดูฟุตบอลมันร้อนมาก ขณะนั้นชายที่ผมไม่ได้ถามชื่อ ก็เดินเข้ามาที่อ่างล้างหน้าและบอกกับผมว่า

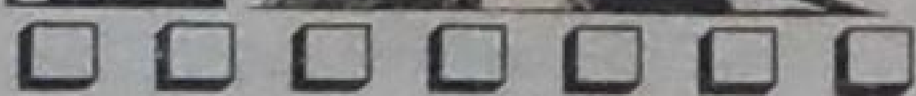
'พี่ขอเข้ามาทำธุระหน่อย' ซึ่งในห้องน้ำที่ผมกับเขาอยู่ เป็นห้องน้ำหลังมหาวิทยาลัยจึงไม่ค่อยมีคนมาใช้ อีกอย่างเพราะห้องน้ำนี้จะถูกทุบทิ้งและสร้างใหม่

เมื่อผมล้างมือเสร็จจึงตรงไปที่โถฉี่ พอแก้กางเกงออกชายผู้นั้นก็มายืนข้าง ๆ เพื่อฉี่

เช่นกัน แต่ผมไม่ได้ยินเสียงฉี่ที่กระทบขอบโถของเขาเลย ผมจึงหันไปมองหน้าเขา แต่เขากลับไม่มองหน้าผมกลับมองข้างล่างของผม พอเขารู้ว่าผมมองเขา เขาจึงพูดว่าไม่น่าเชื่อเลยว่า หนุ่มน้อยอย่างน้องจะมีอะไรๆ ที่ใหญ่และดูสวยขนาดนี้ ผมขึ้งไปหมดแต่ก็พอจะรู้ว่า เขาพูดเพื่ออะไร พอเสร็จจากการฉี่ ผมก็ปวดท้องจึงเดินเข้าห้องน้ำโดยไม่สนใจชายผู้นั้นอีก พอนั่งทำธุระผมเห็นตามผนังห้องน้ำก็ได้มีการเขียนบรรยายถึงการร่วมเพศแบบต่างๆ ผมก็เลยอ่านไปเรื่อยๆ เป็นการฆ่าเวลา

อ่านไปเรื่อยๆ ผมก็ชักจะมีความรู้สึก จึงลูบคลำของตัวเองจนมันแข็งและแล้วผมก็ทำธุระเสร็จ จึงชำระล้างด้วยน้ำแล้วยืนขึ้นอ่านที่ผนังห้องน้ำต่อโดยอ่านไปก็ลูบคลำของตัวเอง

ไป และชักเข้าชักออก พร้อมกับลูบตัวเองไปพลางโดยไม่คิดว่าจะมีใครมาแอบดู

พอเหลือบดูนาฬิกาข้อมือก็เห็นว่าจวนจะเข้าเรียนแล้วและตอนเย็นต้องไปว่ายน้ำอีกไม่อยากให้เพลียจึงหยุดและเก็บมังกรเข้าที่ ก่อนจะออกจากห้องน้ำก็ได้ยินเสียงเปิดประตูห้องข้างๆ พอผมผลักประตูออกมาก็ดูเหมือนว่าจะติดอะไรบางอย่างพอเงยหน้าขึ้นไปดูเห็นชายคนที่รับปากจะดูของให้ ยืนคร่อมประตูห้องน้ำอยู่

เขาพูดอย่างนุ่มนวลว่า 'พี่ดูอยู่ห้องข้างๆ ทำไมไม่ทำให้เสร็จล่ะ' ผมอึ้งไปนิดแต่ยังไม่ทันพูดอะไร ชายหนุ่มหน้าเข้มคนนั้นก็ผลักตัวผมเข้าห้องน้ำ ตาของเขามองมาทางผม แต่มือของเขากลับใส่กลอนประตูเสียนี่

เขามองไปรอบๆ ห้อง แล้วพูดว่า 'มิน่าเล่าน้องถึงมีอารมณ์ มีทั้งภาพวาดด้วยดินและคำต่างๆ เขียนบรรยายได้อย่างครบถ้วน' แล้วเขาก็พูดกับผมว่า 'ให้พี่ช่วยนะครับ'

ผมยังไม่ทันตอบเขาก็เข้ามาคว้าเป้ากางเกงของผม และลูบหัวมันเบาๆ มือสากๆ ของเขาทำให้ผมมีอารมณ์ขึ้นมาอีก เขาทำตาหวานใส่ผม ยิ่งทำให้ผม

สวัสดีครับเพื่อนชายชาวสีม่วง

ประสบการณ์ และ

พฤติกรรมทางเพศ

ของคนเรานั้นมีหลายรูปแบบ

บางเรื่องก็เหลือเชื่อ

แต่ทุกอย่างก็เป็นไปได้ทั้งนั้น

เหมือนกับ

ความรักของชายกับชาย

หรือหญิงกับหญิง

พวกเราก็เป็นอีกผู้หนึ่ง

ที่เดินอยู่บนเส้นทางสายสีม่วงนี้

มีปัญหาก็หันหน้าปรึกษากัน

มีประสบการณ์

ก็เขียนมาระบายให้ฟังบ้าง

หวังว่าคอลัมน์นี้

คงช่วยให้อีกหลายคนมีเพื่อน

และหายเหงาหงอยเดียวดาย

พี่โก้ เมืองกรุง

มีอารมณ์ขึ้นมาอีก มือหนึ่งของเขายังลูบเป้ากางเกงของผม มือหนึ่งผลักผมให้หลังชนฝาผนังและยันผนังเอาไว้ด้วยมือของเขา แล้วโน้มหน้ามาใกล้ผม และประกบปากของเขากับปากของผม มือจากเป้ากางเกงเลื่อนขึ้นมา

บนหน้าอก ผ่านซอกคอ รักแร้ มาที่กล้ามเนื้อท้อง และเมื่อปาก เขาหลุดออกจากปากผม

เขาก็พูดว่า 'ไม่น่าเชื่อ เลยว่า ดูภายนอกจะรูปร่างบาง ๆ แต่ของจริง ๆ แล้วกลับมีทั้งหน้า อกใหญ่ กล้ามท้องเป็นลอน' เขา พูดพลางถอดเสื้อผมไปพลาง

จากปากผมเขาไซ้ตั้งแต่ ลำคอขึ้นไปบนใบหูและไล่ลงมา เรื่อย ๆ จนถึงหัวนมเขาดูดเม้ม จนผมรู้สึกเสียวแล้วต่ำลงมา ต่ำ ลงมาเรื่อย ๆ จนถึงเจ้าโลกของ ผมเขาดูดมันอย่างไม่ปราณีปรา ศัย จากปลายสุดเขารูดถึงโคน แล้วแถมยังงับบอลใบน้อยซึ่งจะ ดูเล็กไปเสียแล้ว ถ้าเทียบกับท่อน ลำยาว

เขาถลกขอบกางเกงผม ลงมาถึงหัวเข่า แล้วไซ้วนเวียน อยู่กับของสงวนของผม จนผม แทบจะขาดใจเสียให้ได้ เมื่ออา รมณ์กระเจิดกระเจิงอย่างนี้ ผม หรือจะยอมแพ้เขา เอามือลูบ จากหลังเขาซึ่งแผ่นหลังเขากว้าง พอดู

ลูบลงมายังขอบกางเกง ลงมาถึงก้นและบีบเน้นอย่างนุ่ม นวล แล้วถึงมือมาข้างหน้าเป้า กางเกงของเขา รู้สึกว่ามันกำลัง คึกเหมือนกัน เลยปลดเข็มขัด และรูดซิปลงมาช้า ๆ กางเกง ของเขาเป็นผ้าอ่อน เมื่อรูดซิป ลงมาสุดจึงทำให้มันไปกองอยู่ ข้างล่าง

จากนั้นผมจึงสอดมือเข้า ข้างๆ ขอบกางเกงในของเขาทั้ง สองข้างแล้วลูบวนเวียนที่ก้น พร้อมทั้งดึงกางเกงในลงมาเพื่อ ทำให้บางสิ่งเป็นอิสระ พอมัน เป็นอิสระผมได้จับดูมันไม่ใหญ่ เท่าไหร่ ดูราวๆ 5-6 นิ้วได้ แต่ มันไม่ยักจะแข็งเท่าที่ควร จาก นั้นผมจึงปลดกระดุมเสื้อของเขา ออก ถอดเสื้อเขาไปแขวนรวม กับผมที่ผนัง จึงทำให้เราทั้งคู่อยู่ ในสภาพเปลือยครึ่งท่อนกันทั้งคู่ ทำให้เรากอดกันแนบเนื้อยิ่งขึ้น

ผมรู้สึกถึงความอบอุ่น เมื่อหน้าอกทั้งสองที่แข็งแรงทั้ง คู่แนบชิดกัน มันเป็นความรู้สึก

ถึงความแข็งแกร่ง เพศ และความ ป่าเถื่อนภายในจิตใจของชาย นั้น ได้ออกมาร่วมบรรเลงความ ใคร่ในครั้งนี้ด้วยจากปากที่จูบ กันดูดดื่ม และมือที่พันกันนัว เนียอยู่รอบแผ่นหลังของกันและ กัน ชายผู้นั้นกลับนั่งลงคุกเข่า ต่อหน้าผม ปากวนเวียน ดูดเม้ม แบบสุดปลายมือข้างหนึ่งก็จับ สะโพก

ผมสั่นไปหมดทั้งตัว มือ อีกข้างของเขาก็จับที่มังกรของเขา เอง ประเภทมือก็สาว ปากก็ดูด ซึ่งผมมองดูแล้วแทบจะขาดใจ เขามีอาการเร่งเต็มที่ ผมแทบสุด จะทน มือผมก็ขยับอยู่บนศีรษะ เขาอย่างแรง กระแทกของ ๆ ผม เข้าปากเขาอย่างไม่กลัวว่าเขา สำลักตาย เร่งไป ก้มดูเขาไปด้วย ความเร็วและแรงนักกีฬา ทำให้ ผมกับเขาเสร็จไปตาม ๆ กัน

อีกไม่ถึง 5 นาทีต่อมา ผมรีบแต่งตัวเพราะต้องไปเรียน รอบบ่ายต่อ ผมทำกับเขาเหมือน ไม่มีอะไรเกิดขึ้น เดินออกจาก ห้องน้ำก่อนเขาแล้วเดินออกมา นั่งที่โต๊ะหนังสือซึ่งวางอยู่ เขาก็ เดินตามออกมา ผมบอกกับเขา ว่าจะรีบไปเรียน

เขาจึงขอเบอร์โทรศัพท์ ผม แต่ผมบอกว่าไม่มี ผมนึกใน ใจว่าอะไรกัน เจอกันครั้งเดียว

ขอเบอร์โทรศัพท์แล้ว ใครจะไปกล้าให้ เขายื่นนามบัตรให้ผมแล้วบอกว่ามีปัญหาอะไรก็ให้โทร. ไปได้ ผมรับแล้วรีบเดินไปเรียนโดยไม่ได้สนใจเขาอีก

เวลาผ่านไปเกือบ 3 ชั่วโมง ผมเลิกเรียนก็เดินลงมากินข้าวที่โรงอาหารกลาง ในขณะที่ผมกินไป ผมก็หยิบนามบัตรของเขามาดู พออ่านจนรู้หมดว่าเขาเป็นใคร ชื่ออะไร ผมก็กินเสร็จแล้วเดินไปที่ถังขยะทิ้งนามบัตรของชายที่ไม่รู้จักลงไปแล้วเดินจากไป ตรงไปยังสระว่ายน้ำของสนามกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อไปว่ายน้ำก่อนกลับบ้าน ที่สระยังไม่ค่อยมีคนเพราะยังแดดจัดอยู่

ผมเดินไปที่ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าเพื่อเก็บของไว้ในล็อคเกอร์ เห็นผู้ชายคนหนึ่งอยู่ในชุดว่ายน้ำตัวเดียว นั่งอ่านหนังสืออยู่แบบไม่สนใจใคร ดูโดยรอบ ๆ แล้วรูปร่างหน้าตาใช้ได้ มีกล้ามพองาม มีขนหน้าอกเล็กน้อยดูเป็นแมนเต็มตัว

เขาอ่านพ็อคเก็ตบุ๊คอยู่อย่างไม่สนใจใคร แต่ผมคิดว่าเขาต้องมีจุดประสงค์แน่ถึงได้มานั่งแบบนี้ ผมไม่สนใจเขาอีกต่อไป ถอดเสื้อออกเก็บเข้าตู้และเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวเป็นชุดว่ายน้ำสีดำสนิท ซึ่งเพื่อนเคยบอกว่าผมใส่ชุดว่ายน้ำแล้วดูดี มีกล้ามพอควร ก็ตามสไตล์นักว่ายน้ำนั่นแหละที่ต้องมีหุ่นที่ดีทั้งนั้น ผมไม่สนใจเปลี่ยนเสื้อผ้าไปเรื่อยๆ โดยไม่แคร์สายตาของชายที่นั่งอ่านหนังสืออยู่ใกล้ๆ นั้นเลย เพราะคิดว่าผู้ชายด้วยกัน แถมนั่งอยู่คนเดียวไม่อายเท่าไหร่ เปลี่ยนให้เห็นมันตรงนั้นเลย ทำไมไม่เสียเวลาเดินไปเปลี่ยนในห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า เสร็จแล้วผมก็วอร์มอบอุ่นร่างกายก่อนลงสระน้ำ

ผมสังเกตเห็นว่าเขามองผมอยู่ พอผมหันไปเห็นผมเลยเดินห่างออกไป เพื่อล้างตัวก่อนลงสระ ผมลงไปวอร์มในสระได้ประมาณ 10 นาที เขาก็ลงมาว่ายด้วย

เขาว่ายตามผมสัก 2 รอบ ผมหยุด เขาก็หยุด สักครู่เขาก็ถามผมขึ้นว่า

'น้องเป็นนักกีฬาว่ายน้ำหรือเปล่าครับ?'

ผมตอบว่าไม่ใช่และบอกกับเขาว่า ถ้าให้ดี เรียกว่าเป็นคนรักกีฬาว่ายน้ำดีกว่า ผมตัดบทโผว่ายออกไปอีก แล้วเขาก็ว่ายตาม

ผมจึงเพิ่มความเร็วจนเขาตามไม่ทัน ผมหยุดพักรอเขาก่อน พอเขามาถึงขอบสระแล้วเขาพูดว่า

'พี่ว่ายไม่ค่อยเก่ง น้องช่วยว่ายให้พี่ดูหน่อยได้ไหม พี่จะได้ว่ายให้ถูกต้องสักที'

ผมจึงว่ายให้เขาดูทุกท่ารวมทั้งผีเสื้อ ซึ่งเป็นท่าที่ยากที่สุดของการว่ายน้ำพร้อมทั้งแนะนำเขาให้ว่ายให้ถูกวิธี ดูเขาพยายามทำความสัมพันธ์กับผม แต่ผมไม่ค่อยจะสนใจตามนิสัยของผมเองอยู่แล้ว

ผมรู้เวลาผมจับขอบสระเขาดำน้ำดูความนูนภายใต้กางเกงว่ายน้ำของผม ซึ่งเต็มไปด้วยขนที่เก็บไม่อยู่ตามขอบกางเกง ผมจึงขึ้นจากสระมากินน้ำ แล้วผมเดินเข้าห้องน้ำเพื่ออาบน้ำให้ตัวอุ่นอีกครั้งก่อนจะลงน้ำอีกครั้งหนึ่ง

ผมเห็นเขาเดินเข้าห้องข้าง ๆ เปิดฝักบัวให้น้ำพรูลงมา พอปิดน้ำทำให้เงาของห้องข้าง ๆ ลอดมาที่พื้นที่มีน้ำขัง พอเป็นเงาคงยืนชักดึงของตัวเองเข้าออกเหมือนเป็นการเชื้อเชิญห้องข้าง ๆ ให้มาดู

พอผมนึกได้ว่าไอ้ห้องข้าง ๆ เป็นใครผมเลยหมั่นไส้มัน ชักของตัวเองโต้ตอบมันไปเล่น ๆ อย่างนั้นเองด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ไม่คิดว่าจะเป็นการ

ตกลง โอ.เคกับเขาเสียนี่

ผมเดินออกจากห้องน้ำตามปกติ ตรงไปยังล็อกเกอร์เพื่อไปเอาผ้าเช็ดตัว โดยชายผู้นั้นเดินตามมาติดๆ ผมเลยเดินเลี่ยงไปห้องแต่งตัวเป็นการหยั่งเชิงว่าเขาจะตามมาอีกหรือไม่

ปรากฏว่าเขาตามมา ผมเลยเดินเข้าไปในห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า กำลังจะปิดประตูเขาก็มาดันไว้เสียก่อน ผมบอกปัดให้เขาไปเข้าห้องอื่นเพราะมีอีกหลายห้อง เขาไม่ได้พูดอะไร กลับพยายามดันตัวเข้ามา แล้วใส่กลอนประตู

ทันใดนั้นผมนึกได้ทันทีว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับผม ผมจึงทำเป็นไม่สนใจเขาอยากเข้าก็เข้า เขาดึงกางเกงว่ายน้ำผมลงทำให้เห็นอะไรต่อมิอะไรหมด แต่ มันยังอยู่ในสภาพอ่อนตัว เขาคาบมันไว้ด้วยปากผมสะดุ้งเฮือกเพราะเจอปากที่ร้อนผ่าว ทำให้เสียวขึ้นมาก

ผมทำไม่สนใจเอาผ้าที่ถือมาด้วยเช็ดหัวตัวเอง เขาเลยลากปากจากมังกรของผมที่กำลังขึ้นเปลี่ยนมายกผ้าเช็ดหัวออก แล้วเขาก็เอาหน้าเข้ามาใต้ผ้า มาประกบปากกับผม ผมยังบ่ายเบี่ยงนิดหน่อยเพราะยังไม่หายงงว่า มีแบบนี้ด้วยหรือ

อารมณ์ผมกระเจิดกระเจิงอีกครั้ง หลังจากที่เคยเกิดไปแล้วเมื่อตอนกลางวัน ปากประกบปากอย่างดูดดื่ม ทำให้ผมต้องเช็ดหัวของเขาและผมไปพร้อมกันด้วย หลังจากนั้นเขาก็ผลักเบียดผมเข้าฝาผนัง ไม่รู้ว่าเขาถอดกางเกงของเขาตอนไหน แต่มารู้ตอนเมื่อเจ้ามังกรตัวนั้นชนขาผม ผมเอื้อมมือไปจับมันรู้สึกว่ามันจะใหญ่กว่าของผมอีก

ผมจับมันรูดออก รูดเข้าจนมันแข็งในขณะที่ปากของเรายังไม่ว่าง เขาดึงร่างผมไปชิดกับเขาทำให้รู้สึกหนาวๆ แตกต่างจากเมื่อกลางวัน มันบอกไม่ถูกจากหน้าขาเขาพยายามดันผมให้หันหลัง ผมพยายามขืนตัวไว้แต่ไม่สำเร็จเพราะเขาตัวใหญ่กว่าผม

เขาเอามังกรของเขามาถูที่ด้านหลังผมพร้อมทั้งโยกขึ้นลง มือก็ยื่นมาข้างหน้าแล้วจับนมผมบีบทั้งลูบตั้งแต่หน้า ปาก จนถึงท้อง อีกมือก็กุมมังกรของผมอยู่สาวเข้า-ออกอย่างมันมือ พร้อมทั้งโยกตามจังหวะที่เขาถูไถอยู่ด้านหลัง มันทำให้ความรู้สึกอยากจะจับเขาหันหน้ามาดูดปากให้หายเข็ดฟัน

ผมรู้เขาพยายามจะดันมันเข้าไปแต่ไม่สำเร็จเสียหละ ผมพยายามขมิบกันไว้ไม่ให้เขาเข้าไปได้

เขาทำเร็วขึ้นๆ จนผมรู้สึกเจ็บ ถึงมันจะไม่เข้าก็ตาม เขาทั้งโยกทั้งสาว ทั้งลูบจนของผมเลอะเต็มมือเขา เขาหลั่งออกมาเต็มหลังผมและฟุบกับแผ่นหลังของผม หายใจกระเส่าเหมือนคนจะขาดใจตายอยู่อย่างนั้น

สักพักเขาก็เปิดประตูออกไปเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ตอนแรกผมจะลงไปว่ายน้ำต่อแต่ไม่มีแรงเสียแล้วในเวลานี้ จึงเดินไปเปิดล็อคเกอร์เอาแชมพูและครีมอาบน้ำเข้าห้องน้ำไปด้วยความอ่อนเพลียและเมื่ออาบน้ำเสร็จ ผมจึงออกมาแต่งตัวแต่ไม่ยักเห็นผู้ชายคนนั้นอีก ผมก็ไม่ได้สนใจเขาจึงแต่งตัวแล้วนั่งรถหลับไปเลยเพราะเหนื่อยจริงๆ วันนี้ ทั้งเรียนทั้งกีฬาทั้งกาเม ผมนั่งหลับจนเกือบถึงบ้าน

จบ

ประสบการณ์ยังไม่สิ้น

เมื่อกลางเดือนธันวาคม ผมมีธุระที่จะต้องเดินทางไปติดต่องานที่จังหวัดน่าน ไปตั้งแต่อุดรธานี เชียงใหม่และกลับมาน่านอีกเพราะถ้าหากดักขึ้นรถที่จังหวัดแพร่ที่นั่งเต็มไม่สะดวกสำหรับผม ซึ่งมีอายุมากแล้ว ผมต้องการความสะดวกสบายพอไปถึงเชียงใหม่ผมก็ไปซื้อตั๋วรถสาย เชียงใหม่-อุดรธานีปรากฏว่าที่นั่งเต็ม มีคนจองหมดแล้ว มีคนแนะนำว่าถ้าธุระด่วนให้ซื้อตั๋วที่เชียงใหม่-ขอนแก่น ไปต่อรถที่ขอนแก่นเข้าอุดรฯในวันรุ่งขึ้นแม้จะอ้อมไปหน่อยเพิ่มเงินสักเล็กน้อยก็สามารถไปถึงอุดรฯ อย่างช้าก็ 11 โมงของวันถัดไป

ผมตกลงใจ จับรถสายขอนแก่น ซึ่งจะออกจากสถานีขนส่งเชียงใหม่เวลา 2 ทุ่มครึ่ง หรือ 20.30 น. หลังจากซื้อตั๋วแล้ว ผมก็ออกไปจากสถานีขนส่งไปพักผ่อนคอยเวลาที่ยังมีอยู่หลายชั่วโมง ผมไปพักบ้านเพื่อนเพื่ออาบน้ำ รับอาหารเย็น เวลาสัก 2 ทุ่มจึงค่อยมาขึ้นรถสองแถวมาขึ้นรถทัวร์ที่สถานีขนส่งพอดี ผมได้ที่นั่งเบอร์ 38 ต่อมาก็มีหญิงสาวหน้าตาดีวัยไม่เกิน 20 สะพายกระเป๋าถือใบเล็กขึ้นมาบนรถ เธอมานั่งหมายเลข 39 ติดกับผมพอดี

ผมได้กลิ่นสาบสาวและเครื่องประทินผิวกรุ่นๆ ขณะนั้นใกล้เวลารถออก

โชเฟอร์ติดเครื่องดังกระหึ่ม

ผมชำเลืองดูเธอ รูปร่างสะสวยพอใช้ ผิวขาว ทาปาก ทาเล็บแดงเรื่อ นุ่งกระโปรงเหนือเข่าเสื้อเชิ๊ตปล่อยชายสีน้ำตาลมีลายพาดขวาง ลำแขนอวบขาวผ่อง แรกๆ เธอไม่พูดอะไรจนรถเคลื่อนออกจากลาน ออกสถานีขนส่ง เธอจึงทำลายความเงียบ ถามผม

'ขอโทษค่ะ คุณจะไปลงที่ไหนคะ'

'ผมหรือครับ เออ...ผมจะไปอุดร แต่รถสายนั้นที่นั่งเต็ม ผมจึงไปต่อที่ขอนแก่นเพราะผม

เสน่หา

มีธุระด่วนที่อุดร ต้องไปให้ถึงอย่างช้าก่อนเที่ยงพรุ่งนี้

หญิงสาวยิ้มด้วยไมตรี รอยยิ้มประทับใจผมมาก

'เหมือนหนูเลยค่ะ หนูจะไปอุดรเหมือนกัน มาช้าไปรถเชียงใหม่-อุดรเต็มหมด ต้องไปลงขอนแก่นก่อนค่อยต่อรถเอา ยังงั้นคุณก็ไปแบบเดียวกับหนู ไม่น่าเลย เสียเวลาจริงๆ ต้องเดินทางอ้อมเสียเวลาไปแยะเลย' เธอพูดด้วยความฉุนเฉียวนิดๆ

'ดีครับ จะได้ไปด้วยกันก็ดีครับจะได้มีเพื่อนเดินทางคุยกันไปไม่เหงานะครับ'

'ค่ะ' หญิงสาวตอบเบาๆ

'ดิฉันชื่อ นิภาค่ะ บ้านอยู่เชียงรายจะไปเยี่ยมป้าที่อุดร ป้ามีสามีมีบ้านที่นั่น เคยไปหาหลายหนแล้วค่ะ ขอโทษคุณล่ะคะ'

'ผมชื่อ ชิด ย้ายอยู่เมืองน่านไปติดต่องานที่อุดรครับ'

นิภา สาวสวยน่ารักยิ้มชอบใจที่ผมพูดตอบเธอไปเช่นนั้น

จากนั้นขณะรถวิ่งไปเรื่อยๆ เราทั้งสองคุยกันเรื่องต่างๆ เธอแย้มเรื่องส่วนตัวให้ผมฟังว่า

"ดิฉันเป็นคนโชคร้ายค่ะ คุณพ่อตายเมื่อยังเล็กๆ เรียนแค่ป.4 มีแต่แม่ ต่อมาอีกปีหนึ่งแม่ก็มีสามีใหม่ มีลูกกับสามีใหม่อีก 2 คน ดิฉันไม่อยากไปหา แม่ไม่ต้องการอาศัยแม่ด้วย กลัวพ่อเลี้ยงค่ะ จึงจากเชียงรายไปทำงานรับจ้างเขาที่กรุงเทพฯ อยู่ปีหนึ่ง จากนั้นก็สะเปะสะปะล่องปักษ์ใต้ อยู่ยะลา 2 ปีจึงกลับไปบ้าน พอดีญาติกันเขามาเปิดร้านอาหารที่เชียงราย ดิฉันจึงขอช่วยเขาจนกระทั่งเดี๋ยวนี้แหละค่ะ"

ผมสนใจในตัวนิภาซึ่งเป็นหญิงค่อนข้างขาดที่พึ่งทางใจขาดความอบอุ่นจากบิดาเพราะกำพร้าบิดามาแต่เล็กๆ มารดาก็ตัดช่องน้อยแต่พอตัวไปมีสามี นิภาเล่าเรื่องชีวิตด้วยน้ำตาซึม น่าสงสาร ผมบอกเธอว่า

'อย่าเพิ่งสิ้นหวังเลยในชีวิตของคนเรามันต้องมีทั้งผิดหวัง สมหวัง มีทุกข์ มีสุขปะปนกัน เธอจงทำใจเข้มแข็งสู้อุปสรรค คนเราน่าจะดีชั่ว ขึ้นอยู่กับตัวเรามากกว่าไม่มีใครเขาลิขิตชีวิตของเราได้ ถ้าเราอ่อนแอความทุกข์จะมีมากขึ้น ลงท้ายก็เสียคนไปเลย สังคมสมัยนี้มันต้องเข้มแข็ง อดทนต่อสภาพแวดล้อม ผมเห็นใจนิภามาก ดีครับเราเป็นเพื่อนกันได้ มีอะไรก็ปรึกษาผม ผมยินดีเสมอ'

'ดิฉันจะไปอุดร' เธอเขียนที่อยู่ให้ผมเป็นบ้านญาติที่เธอไปพักและที่อยู่ภูมิลำเนาเดิมที่เชียงรายด้วย และถามผม ผมก็เว้าไปซื่อๆ

'อ้อ ผมเพิ่ง 40 ปีนี้ครับ ผมดูแก่ไปหรือเปล่าครับ คุณนิภา'

'เปล่าๆ ค่ะ คุณอายุเท่าบิดาหนูพอดีถ้าท่านยังมีชีวิตอยู่ รูปร่างลักษณะก็คล้ายๆ กับคุณนี่แหละค่ะ คุณเป็นบิดาหนูได้'

กล่าวจบ นิภาก็หัวเราะชอบใจ เอียงตัวเข้ามาชิดผม กระซิบเบาๆ เกรงผู้โดยสารอื่นๆ จะได้ยิน

'คุณคะ... ถ้าไปถึงอุดรหนูขอเชิญทานอาหารกลางวันกับหนูด้วยนะคะ หนูชอบคุณที่คุยสนุกทำให้หนูคิดถึงพ่อค่ะ พ่อตายหนูร้องไห้หลายวัน แม่นั้นหนูไม่ค่อยติดเท่าไหร่ หนูรักพ่อมากกว่า พ่อตามใจหนูทุก

อย่าง.. ป่านนี้ ถ้าพ่อยังอยู่หนูคงไม่เร่ร่อนแบบนี้หรอกค่ะ คงได้เรียนสูงกว่านี้ มีงานดีๆ ทำ มีเงินมากขึ้น ฐานะมั่นคง เรา... อ้า ไปด้วยกันนะคะ"

รถวิ่งมานาน 3 ชั่วโมงได้ขณะนั้นเป็นเวลา 5 ทุ่มเศษๆ ผู้โดยสารคนอื่นๆ ใกล้ๆ ที่นั่งของผมกับนิภาหลับไปแล้ว ผมจึงคุยกันเบาๆ แม้เสียงเครื่องยนต์รถทัวร์จะกระหึ่ม แต่ก็ได้ยินการสนทนาของเราทั้ง 2 ได้

นิภาเอามือมาวางบนท่อนขาของผม เบียดตัวชิดเข้ามาทางขวามือ เอาศีรษะพิงกับไหล่ของผม นานๆ จะเชิดหน้ามองผมสักครั้งหนึ่ง เธอเอาผ้าผวยที่มีประจำที่นั่งทุกที่ผืนบางเล็กๆ พันตัว เพราะเครื่องแอร์ในรถเพิ่มความเย็นขึ้นจนนิภาหนาวสะท้านเยือก สอดแขนเข้ามาที่หน้าตักผม แล้วสัมผัสกับส่วนสำคัญของผม ซึ่งมันผงาดขึ้นมาก่อนหน้านี้ไม่นาน เธอลูบไล้เบาๆ

"หนูหนาวค่ะ คุณ ขอเบียดหน่อยนะคะ คุณเบียดหนูก็ได้ค่ะ หนูไม่ว่าอะไรหรอก ซิคะ" นิภาออดอ้อนเหมือนเด็กๆ และ

เชิญชวนผมอยู่ในที

ในทันทีเธอจับมือผมไปวางแปะลงบนท่อนขาของเธอ และกอดผมไว้แม้จะมีส่วนของที่นั่งกั้นกลางแต่เราก็หาวิธีสัมผัสลูบไล้กันจนได้ เรื่องแบบนี้ได้ปรารถนาล่ะก็ไม่มีสิ่งใดขวางกั้นได้หรอกครับมันย่อมมีวิธี ยากแค่ไหนก็ทำได้

เราต่างนิ่งเงียบไม่พูดอะไรกัน แต่มือไม่อยู่ไม่เป็นสุขลูบโลมกันเบาๆ สูดปากด้วยความซ่านสยิว มือเธอกำของผมรูดไปมา เคลียหน้ากับแขนผมไออุ่นแผ่ซ่านไปทั่วสรรพางค์กาย

เธอวางกระเป๋าถือไว้ข้างๆ เบาะ ผมรั้งชายเสื้อเธอขึ้นขยำก้อนเนื้อที่ตูมเต่งบนทรวงอกเบาๆ นิ่มและอุ่นมือวูบๆ

เธอหายใจจนอกกระเพื่อม กายสั่นริกๆ อารมณ์ร่านร้อนเพิ่มมากขึ้น เธอเอาผ้าผวยคลุมไว้ทั้งผมด้วย ผมถูกลูบไล้ฟอนเฟ้นความเป็นชาย จนความเสียวพุ่งพลั่งลุกโชน แข็งแกร่งเหมือนเสาเข็มขีแพ็ค การเคล้าเคล้นโลมลูบเป็นไปหนักหน่วงยิ่งขึ้น ซึ่งแม้จะปรารถนาเพียงใดในสภาพเช่นนั้นเราทำได้เพียงเท่านี้ นิภารูดเร็วขึ้น

ผมเสียววูบวาบสูดปากอย่างสุขสมแอ่นตัวให้ชิดนิภามากขึ้น กลิ่นหอมกรุ่นบวกความนิ่มของมือเด็กสาวทำให้ไม่อาจทนทานอยู่ได้ ครู่เดียวผมก็กระตุกเยือก กระแสของความซ่านสยิว แล่นวาบถึงกลางกระหม่อม ผมงึมงำพร้อมกับความทะลักพรึดออกมาเต็มฝ่ามือของนิภา

เธอลูบไล้ความเหนียวลื่น เบียดตัวแนบผมแน่นขึ้น เงยหน้าขึ้นกับสายตาปรือๆ ของผมแล้วยิ้ม

ผมไปถึงสวรรค์โดยกลั้นไว้ไม่อยู่เพราะกลิ่นสาบสาวปลุกเร้าอารมณ์ผมเหนื่อยหายใจ

หอบอัก ๆ โอบร่างนิภาไว้ จูบริมฝีปากบดบี้กันอย่างเมามัน

เธอครางอู้อี้เอาผ้าเช็ดความลื่นเลอะ จนเหือดแห้งแต่ไม่ปล่อยมือ แม้มันจะอ่อนพับลง ผมได้ยินนิภากระซิบกระซาบว่า

'ช่วยภาด้วยซิคะ ภาเสียวแทบทะลักเหมือนกัน เร็วเข้า เอ้อนั่นแหละ'

เธอสูดปากซี้ดซ้าด ผมคลึกลีบบุปผาที่หอมกรุ่นภายใต้โลมะชาติดำดำ กลางร่องหลืบที่กำลังชุ่มแฉะแล้วขยับเข้าออกเร็วขึ้น เธอครางเสียงดังจนผมกดบดปากปิดปากเธอไว้ ควานลิ้นอุ่น ๆ โต้ตอบกันอย่างสุขสันต์ นิภาแอ่นสะโพกรับการขยำขยี้บดบี้ จุดกระสันจนหน้านิ่วคิ้วขมวด

'เร็วซิคะคุณ...เร็วเข้า ภาใกล้จะถึงสวรรค์แล้วค่ะ...อุ้ย..'

ครู่เดียวเธอก็สั่นกระตุกเยือก 2 กลีบปทุมา บีบรัดขมิบนิ้วมือผมจนรู้สึก ผมซอนนิ้วลึกเข้าไปอีก กระดกปลายนิ้วเขี่ยผนังภายในนิภาร่านระริกหลับตาพริ้มถอนหายใจลึก ๆ ลอนหน้าท้องกระเพื่อมไหว สองเต้าตูมสั่นไหวเห็นปลายเม็ดสีชมพูผุดเด่นกลางวงสีคล้ำบนยอดเต้า ดูแล้วน่ากัดกิน ให้หมดผ้าผวยหลุดลุ่ยโดยไม่รู้สึกตัว

ผมดึงมันขึ้นมาคลุมร่างนิภาไว้ เกรงคนที่นั่งใกล้ ๆ จะเห็นว่าเรากำลังทำอะไรกันอยู่

ความซ่านสยิวเร่งร้อนค่อยผ่อนคลายลง นิภาสาวสวยจากเชียงราย สาวน้อยผิวพรรณขาวผ่อง อายุรุ่นลูก ๆ ผมด้วยซ้ำ แน่นิ่งหลับตาซบกับอกผม ครางเบา ๆ

ผมเองก็กอดเธอไว้ ลูบไล้แผ่นหลังที่นุ่มนวลของเธอ จนเวลาดึกสงัดรถทัวร์วิ่งมาถึงเขตอำเภอชุมแพขอนแก่น คลานตะคุ่มๆ เข้าจอดพักที่สถานีเวลาราวๆ ตีสี่ ใกล้รุ่งอรุณ แล้วเราทั้งสองเผลอหลับไปเมื่อใดไม่รู้ตัว

ผมตื่นสะดุ้งตัวขึ้นเมื่อรถเบรคพรืด มีคนโดยสารลงที่ชุมแพ 4 คน มีคนที่นั่งติดอยู่กับเราด้วย ทำให้ว่างทางหลัง 2 ที่ แต่ไม่มีคนขึ้นมาใหม่อีกเลย

รถจอดเพียง 5 นาทีก็ออกพุ่งตรงเข้าในตัวจังหวัด นิภาตื่นงัวเงีย ถอนหายใจพลิกกายไล่ความเมื่อขบและคุยกันเบา ๆ นิภาคอแห้ง เธอดื่มน้ำที่เตรียมมาอย่างกระหาย พอสดชื่นเธอบอกผมเบา ๆ ว่าเธอกำพร้าบิดา มีความรู้สึกนิยมชมชอบผู้ชายสูงอายุ เพราะถ้าได้ใกล้ชิดเคล้าเคลียคนแก่ เธอเป็นสุขมากกว่าเด็กหนุ่มเพราะคนแก่เสมือนเป็นพ่อของเธอ

โดยเฉพาะผม เธอบอกว่ามีอายุคราวเดียวกับพ่อเธอ เธอจึงฝังใจรักและชอบที่จะมีความสัมพันธ์กับชายสูงอายุมากกว่าคนวัยรุ่น เธอออดอ้อนว่าได้อยู่ใกล้ชิดผมแล้ว มันเหมือนได้อยู่กับพ่อของเธอ นิภารักพ่อคิดถึงพ่อ

ภาพของพ่อตอนสิ้นชีวิตเธอยังจำได้ไม่มีวันลืมเลือน

ผมลองแย้ม ๆ ว่าผมอายุมากขนาดนี้ จะเหมาะสมกับนิภาซึ่งเป็นสาวแรกรุ่นได้ยังไงกัน

เธอย้ำอย่างหนักหน่วงว่า อายุไม่ใช่อุปสรรค ขอให้สามารถทำให้เธอมีความสุขและสนองรสนิยม มีความรักใคร่จริงจัง คุ้มครองดูแลเลี้ยงดูเธอให้มีความสุขได้ เธอไม่ปฏิเสธ เธอว่าความซื่อสัตย์ซื่อต่อกันความเมตตาอาทรเท่านั้นที่เป็นเครื่อง

ผูกมัดจิตใจของเธอไว้ได้ เธอคร่ำครวญว่ายังไม่มีโอกาสได้ทดแทนคุณบิดา ก็มาตัดช่องน้อยชิงจากเธอไปเสียก่อน ทำให้อดคิดถึงบิดาจนเป็นภาพฝังแน่นอยู่ในจิตใจใต้สำนึก เมื่อใดได้พบเห็นหรือได้มีความคุ้นเคยสนิทสนมกับชายสูงอายุ หรือที่ชาวบ้านพูดทั่วๆ ไปว่าคนแก่ เธอจะมีอารมณ์ได้สัมผัสลูบไล้แสดงความสิเน่หาอาลัยต่อกัน

นิภาว่าเธอจะมีความซ่านสยิวปรารถนาขึ้นมาทันที เช่นที่เธอมีกับผมเวลานี้เป็นต้น

รถทัวร์ตะบึงจากสถานีชุมแพด้วยฝีมือโชเฟอร์ชั้นหนึ่ง พุ่งปร้าดมาตามทางราดยางแทบจะไม่สั่นสะเทือนเลย ตอนใดชำรุดก็โขยกบ้าง ผู้โดยสารต่างก็ตกอยู่ในห้วงภวังค์

เสียงกรน เสียงหายใจระงม แต่สำหรับผมกับนิภา แม่สาวน้อยวัยรุ่นเราคุยกันเบาๆ มาตลอด จนแสงทองทอประกายจับท้องฟ้าเบื้องบูรพาทิศ บรรยากาศในรถพอมองเห็นชัดเจนขึ้น จนกระทั่งรถคลานเข้าสู่สถานีขนส่งขอนแก่น

เราทั้งสองจัดการกับภารกิจส่วนตัวเสร็จ ผมก็ไปซื้อตั๋วสายขอนแก่น-อุดร เช้าตรู่อากาศเย็นสบาย ผมกับนิภาหากาแฟไข่ลวกรองท้องและนั่งพักจนใกล้เวลา 08.00 น. จึงขึ้นรถต่อไปยังจุดหมาย จังหวัดอุดรธานี ถึงอุดรฯ เวลาเกือบ 11 น.

ผมชวนสาวน้อยวัยกำดัดแห่งดินแดนล้านนา ผืนแผ่นดินเหนือสุดในสยาม หาอาหารเช้ารับประทานและนิภาเป็นคนพูดขึ้นก่อนว่า

'พาหนูไปหาที่พักก่อนก็ได้ หนูยังไม่รีบร้อนไปบ้านญาติหรอกค่ะ หนูอยากอยู่ใกล้ๆ คุณนะคะ ถ้าไม่รังเกียจ ไปซีคะ ไปเถอะหนูอยากอาบน้ำด้วย'

'เอายังงั้นเหรอ ก็ได้ เอาไว้บ่ายๆ ค่อยไปติดต่อทำธุระก็ได้ ผมเองไม่มีปัญหาอะไรหรอก' ผมตอบกระหยิ่มอยู่ในใจงานหนักอีกแล้วละคืนนี้

ได้ห้องพักที่ 'เจริญโฮเต็ล' หรูหรา โอ่อ่าที่สุดในอุดร เราจัดการชำระล้างร่างกายและพักเอาแรง แล้วนิภาก็ดึงผมล้มตัวลงที่นอนเตียงนุ่มหยุ่นน่าอภิรมย์นั้นเริ่มสั่นไหว

เธอป่ายขึ้นมาทาบทับตัวผม มีผ้าเช็ดตัวผืนเดียวพันกายอยู่ ถูไถไปมา มันก็หลุดออกเปลือยนิ่มเนื้อขาวโพลนวาบหวามใจ

นิภาเคล้นเคลียผม เอาส่วนต่างๆ ที่ไวความรู้สึกมาเบียดเสียดสีบดเบียดกับผมจนผมเร่าร้อนซู่ซี้มาอีก ตั้งใจจะนอนหลับพักเอาแรงจึงเป็นอันต้องยกเลิกสนองตอบแม่นางอย่างเมามัน ผมดูดดุนปลายจะงอยปทุมถันทั้งสองเต้าที่ตั้งเบียดบนทรวงอกนิภา

เธอสั่นเยือก ครวญครางเร่งเร้าผม ปลุกเจ้าหนูน้อยของผมไม่ยอมปล่อย บอกให้ผมนอนเฉยๆ พี่ไม่ต้อง น้องจัดการเอง แล้วเธอก็พลิกกายขึ้นทาบแล้วควานหาเป้า

ผมสยิวร่านร้อนทั่วกายพอมันมุดเข้าที่ นิภากดสะโพกลงมาแล้วเริ่มโยกส่ายไปมาช้าๆ ผมรู้สึกเสียวแสบ ใจวาบหวิวเต้นตุบตับๆ แม่สาวน้อยไฟแรงกดกระแทกเบียดซ้ายป้ายขวาอุดลุด ปากห่อจู๋ ครางอู๊ยๆๆ สูดเสียงซี้ดซ้าด จนหน้านิ่วคิ้วขมวดเร่งจังหวะเร็วขึ้น เจ้าหนูน้อยหัวทิ่มผนังภายในจนรู้สึก

ทั้งความชุ่มแฉะ ท่วมท้น ออกมาชโลมเนินเนื้อและพงหญ้าที่ดำดกเปียกปอนเหนียวหนับ

ผมโอบกอดสะโพก กดลงแอ่นกายขึ้นรับการบดเบียดจนต้องนอนลงเพราะเตียงลั่นอึ๊ดอ๊าด

...ผมกระซิบนิภาว่า จวนแล้วนะ มันทนไม่ไหว มันเหมือนมีมดมาไต่ตอมไปทั่วทั้งร่าง

...ครู่เดียวเท่านั้น ดังถูกไฟฟ้าจี้ กายกระตุกวาบ ครางกระเส่า คอแห้งผาก หิวน้ำขึ้นมาในบันดล แล้วสายธาราก็หลั่งทะลัก นิภากดเอาไว้แน่นร้องเสียงดัง ตาปรือ หายใจหอบปากจู๋ สูดซี้ด ๆ แล้วล้มตัวลงทาบทับผม แทบหายใจไม่ออก

ผมรั้งสะเอวเธอมาไว้จูบไซ้ที่แก้มนวล มือขยำคลึง 2 เต้าแทบจะเหลกคามือความเหนียวลื่นล้นออกมา เจ้าหนูน้อยมันเริ่มหดตัวเข้ากระดองนิภาควานหาผ้าเช็ดตัวพันกายไว้พลิกกายรูดลงนอนข้างๆ ผมเพราะความระโหยโรยแรง ความอิ่มเอิบเปรมปรีดาที่ได้ลิ้มรสสวาท ได้วนว่ายอยู่กลางห้วงมหรรณพแห่งกามกรีฑาทำให้ความอยากความหิวข้าวปลาอาหารหดหายไปแม้ว่า เวลาขณะนี้จะเลยเที่ยงวันมาแล้วก็ตาม

นิภายังนอนหลับตาพริ้มทอดกายที่ขาวผ่องลำยองใย

ผมดื่มน้ำแก้คอแห้งเสร็จแล้ว ทิ้งตัวนอนโอบกอดเธอไว้แม่สาวรุ่นเสน่ห์แรงแล้วหลับผล็อยไปเมื่อไหร่ไม่รู้สึกตัว

....บ่ายสองโมง ผมงัวเงียลุกขึ้น ความเมื่อยขบบรรเทาลงมาก

ปลุกนิภาอาบน้ำ แต่งตัวเสร็จ ออกจากที่พักไปหารับประทานอาหารเพราะหิวจัด เราทั้งสองคุยกันเรื่องต่าง ๆ ไปด้วยสาวน้อยไฟแรงยอมรับกับผมว่า

...ส่วนลึกของหัวใจเธอชอบและรักคนแก่ เธอให้เหตุผลว่า คนรุ่นผมนี้มีเหตุผล มีความรับผิดชอบ ไม่วู่วามใจร้อน ความคิดความอ่านสุขุมคัมภีร์ภาพ เอาใจผู้หญิงได้ดี เสมือนบิดา

ให้การพิทักษ์ดูแล รัก เมตตาต่อบุตร ไม่เหมือนชายหนุ่มวัยฉกรรจ์อายุน้อย ไม่ค่อยจะยั้งคิดขาดสติสัมปชัญญะเอาแต่ใจตนเอง และชอบทำร้ายผู้หญิงแม่ว่าจะมีสมรรถนะสูง แต่เทคนิคสู้คนแก่ไม่ได้ และที่สำคัญก็คือการร่วมรสมักไม่ทนทาน

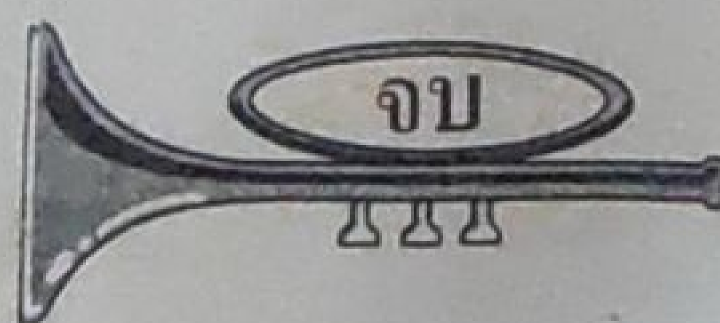
เธอว่า 'จิ้มเดี๋ยวเดียวก็แตกซ่า ลมแค่ปากอ่าว ไปไม่ถึงฝั่ง'

พอถึงเวลาค่ำคืน นิภาเธอยังไม่ยอมหยุดยั้ง หลังจากออกไปหาเครื่องดื่มเย็น ๆ ที่ร้านใกล้ ๆ ที่พัก กลับเข้าห้องเธอเริ่มละกิดปลุกเร้าผมอีก แต่ว่าผมเพลียจัดไม่อาจตอบสนองเธอได้ด้วยของจริง จึงช่วยเธอด้วยชิวหาพาสุข โลมเลียช่วยเธอจนเธอสมอารมณ์หมาย

หลังจากที่เราอำลาจากกันไปทำธุรกิจ นิภาก็หายหน้าไป

ผมไม่ได้พบเธออีกเลยจากเรื่องนี้

ถ้านิภาได้อ่านพบคงจะจำผมได้ ขอให้นิภาติดต่อสอบถามจากทีมงานก็ได้ว่า ผมอยู่ที่ไหนผมลืมเธอไม่ลงคิดฝันอยากพบเธออีก ผมยังรักนิภาเหมือนเดิม

..รสสวาท..

หนุ่มชาวเขา

ฉันได้รับจดหมายจากพี่สาวให้ฉันมาช่วยดูแลเลี้ยงลูกในระหว่างที่ฉันว่างงาน ฉันเรียนเทคนิคจบปวช.เป็นชาวสุโขทัย พี่สาวมีสามีรับราชการอยู่ศูนย์สังเคราะห์ชาวเขาเป็นหน่วยงานขึ้นตรงต่อกรมประชาสงเคราะห์ ลูกของพี่สาวคนแรกอยู่กับยายที่สุโขทัย คนเล็กเพิ่ง 2 ขวบ พี่ สาวขอให้ฉันมาช่วยดูแลให้

ทันทีที่ฉันก้าวลงจากรถสองแถวเห็นป้ายระบุสถานที่ทำให้ความนึกคิดเตลิดไปว่าชาวเราเขาไม่สงเคราะห์บ้างหรือ จากความรู้สึกขำขันนี้ต่อมากลายเป็นนิมิตหมายกับตัวฉันเอง คือได้รับการสงเคราะห์เสียอานไปเลย เรื่องเป็นยังไง ฉันจะลำดับความให้ฟัง ณ บัดนี้

ฉันอายุ 19 เป็นคนรูปร่างสเลนเดอร์ ส่วนสัดจัดว่าเป็นคนสวย โดยเฉพาะฉันมักมีอารมณ์ร้อนแรง เคยช่วยตัวเองมาบ่อยถ้าได้พบชายรูปงาม ร่างใหญ่ถูกสเป็คฉันจะคิดฝันถึงจนอดใจไม่ไหวที่ต้องสำเร็จด้วยตัวเองโดยใช้นิ้วและจินตนาการถึงเขาคนนั้น

ที่ศูนย์ฯ แห่งนี้ (ขอไม่เปิดเผยว่าอยู่จังหวัดอะไร) มีชายชาวเขาเผ่าม้งรับราชการอยู่ด้วย ทีแรกฉันก็ไม่ทราบความจริงว่าเขาเป็นคนม้ง ต่อเมื่อเรารู้จักกันพอสนิทสนมเป็นมิตรต่อกันเขาจึงบอกว่าเขามิใช่ชาวเราพื้นราบ แต่เขาเรียนจบปริญญาการบริหารธุรกิจและมาทำงานที่ศูนย์แห่งนี้ เพื่อช่วยประสานงานกับชาวเขาและเป็นล่ามเป็นผู้แปลเอกสารด้วยในบางโอกาส

เขาเป็นคนผิวขาว รูปร่างสมาร์ท สุภาพเรียบร้อย พูดเก่ง ใจดีพอฉันมาอยู่ช่วยเลี้ยงหลานได้ไม่นานก็คุ้นเคยกับเขาๆ ชื่อเอกภพ ดูผิวเผินภายนอกจะไม่ทราบคิดว่าเขาเป็นชาวเรา แสดงว่าเขาได้รับการศึกษาดี ปรับตัวเองเข้ากับสภาวะของสังคมได้สนิทใจ ในวันปกติมิใช่เสาร์-อาทิตย์ ฉันก็พบเขาทุกครั้งเขาพักอยู่อีกตำบลหนึ่ง ห่างจากศูนย์ร่วม 70 กม. ยิ่งนานวันความสนิทสนมคุ้นเคยระหว่างฉันกับเอกภพก็ยิ่งแนบแน่นขึ้น กลายเป็นความสัมพันธ์อันล้ำลึกในเวลาต่อมา

เอกภพเคยกระเซ้าเย้าหยอกฉันด้วยอารมณ์ขันบ่อยๆ ว่า 'ไม่ใช่สงเคราะห์แต่ชาวเขาเท่านั้น ส่วนชาวเราถ้าต้องการผมก็สงเคราะห์ได้' ฉันก็ได้แต่หัวเราะสนุกสนานแต่อย่างฉันพูดก็พูดเถอะฉันก็เคยผ่านศึกมาบ้าง ทำไมจะไม่รู้ความหมายถ้อยคำที่เอกภพพูดเพียงแต่ฉันคิดว่าเขามิได้จริงจังอะไร

กระทาชายแห่งยอดขุนเขาไอ้หนุ่มแห่งดงดอยขุนห้วยผีปั้นน้ำมักจะมองฉันด้วยสายตา

แปลกๆ บางครั้งฉันอุ้มหลานเดินเล่นใกล้ๆ สำนักงานเขาเคยหยอกเด็กหอมแก้มแล้วเลยถือโอกาสสัมผัสฉันเข้าด้วย แต่ฉันก็ไม่ถือสาอะไร เรื่องเล็กแค่นี้มิได้เปลืองตัวสักนิดจริงไหมคะ

คนอย่างฉันเคยจู๋จี๋กับแฟนเก่าที่สุโขทัยเมื่ออายุ 17 มาแล้วได้ลิ้มชิมรสพิศวาสซ่านเสียวจนพอจะรู้กลเม็ดเด็ดพรายเรื่องแบบนี้ได้ดี แต่ทว่าของอย่างนี้ถ้าได้เปลี่ยนรสชาติลิ้มลองของใหม่บ้างฉันเชื่อว่าไม่มีใครปฏิเสธหรอกค่ะ สมัยปัจจุบันนี้ไม่เห็นต้องไปกังวลอะไรถุงยางและแม้ยาดมก็มีตั้งเยอะแยะอย่ากลัวเลยค่ะ ท่านผู้อ่านเห็นด้วยกับฉันไหมคะ

เพราะความคุ้นเคยผูกพันก็ยิ่งขึ้น เวลาอยู่ใกล้ๆ เอกภพฉันมักมีอารมณ์ซู่ซ่าขนลุกโดยไม่ตั้งใจเสมอ อำนาจของอารมณ์ปรารถนามันมีองศาสูงจนไม่คอยคิดเอาเสียเลยว่า ชายนั้นจะเป็นเผ่าพันธุ์ไหน ทุกส่วนของสรรพางค์ก็ดุจเดียวกัน ฉันจึงไม่แปลกใจกับเรื่องพรรค์นี้

ที่จริงฉันก็ดูจะเหินห่างเรื่องเซ็กส์มานานพอดูตั้งแต่มาอยู่กับพี่สาว ฉันไม่มีโอกาสได้สุงสิงกับใครนัก อีกประการหนึ่งบ้านพักก็อยู่ห่างไกลจากในเมืองได้เห็นก็แต่เจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ ซึ่งแม้จะมี 5-6 คนแต่มีหนุ่มโสดอยู่เพียงคนเดียวคือ เอกภพ ฉันก็ได้คุ้นเคยคบหาพูดคุยกันพอหายเหงาไปได้บ้าง โอกาสเข้าไปเที่ยวในเมืองก็เคยไปหลายครั้งแต่ก็ไปกับพี่สาวเสียโดยมากเสร็จธุระแล้วก็กลับฉันจึงไม่ได้เที่ยวเตร่ผ่อนคลายอารมณ์หรือแม้แต่ไปรู้จักใครเลย

จึงนับว่าเป็นความว้าเหว่ที่จำต้องเก็บกดด้วยภาระจำยอม

จำได้ว่าเอกภพเคยพาไปเดินเล่นนอกบริเวณศูนย์ฯ ครั้งหนึ่ง เขาคุยสนุก ฉันพลอยเพลินไปด้วย เขาเล่าเรื่องต่างๆ ของชนเผ่าของเขาให้ฉันฟัง ซึ่งเป็นความรู้แปลกใหม่ที่ฉันพึ่งได้ยินได้ฟัง เขาคงจะเป็นผู้ชายไฟแรงคนหนึ่ง เพราะบางครั้งเขาก็ถือโอกาสแตะต้องตัวฉัน ฉันเคยถูกเขาแอบหอมที่หัวไหล่และจับมือฉันแล้วจูบ เขาทำให้ฉันวาบหวามหลายครั้ง ซึ่งฉันได้ว่ากระไรเพราะเกิดความรัญจวนขึ้นมาเหมือนกัน

ในที่สุดฉันจำได้ว่าเป็นคืนเดือนหงายของฤดูหนาวกลางเดือนธันวาคม เอกภพมาเข้าเวรกลางคืน เขาซื้อก๋วยเตี๋ยวผัดไทยมาฝากฉันแล้วเราก็รับประทานด้วยกันบนห้องพักศูนย์ฯ ฉันแอบมาพบเขาเอง พอเราอิ่มกันดิบดีแล้วเอกภพก็ดึงฉันจุมพิตหนักหน่วง เขาลูบไล้ไปตามจุดยุทธศาสตร์จนฉันเร่าร้อนซาบซ่าสยิววูบวาบไปด้วยอารมณ์ปรารถนา ฉันสนองตอบอย่างหนักหน่วงเช่นกันเพราะอยากลองของไอ้หนุ่มแห่งขุนเขาอยู่แล้ว การเล้าโลมปลุกปั่นความซ่านกระสันได้เดินไปตามครรลองของมันอย่างคล่องตัวและแล้วฉันก็สะดุ้งใจหายวาบเมื่อส่วนนั้นของเอกภพปรากฏความแข็งแกร่งต่อสายตาฉันยังไม่เคยพบเคยเห็นความมโหฬารของชายใดมาก่อน ฉันตะลึงงันมันขนาดซูเปอร์จริงๆ ผงาดท้าทายพร้อมสู้ศึก เพิ่มความสยิวแก่ฉันเป็นทับทวี

เขาดึงมือฉันไปสัมผัส มันร้อนวูบเต้นตุบๆ ในอุ้งมือจนฉันอดเล่นกับมันไม่ได้ เขาครางงึมงำสูดปากซี้ดซ้าดด้วยอารมณ์ระอุเต็มที่ฉันเองก็รู้สึกว่าเบื้องล่างเริ่มลื่นไหลชุ่มฉ่ำ เราประกบกอดจูบลูบไล้เคล้นคลึงจนต่างก็ไม่อาจทนต่อไฟปรารถนาต่อไปได้ ส่วนนั้นของเอกภพชอนไชคืบหน้าบุกที่หมายจนฉันสะดุ้งสั่นสะท้าน แม้จะแสบเสียวบ้างแต่ความผาสุขก็แผ่คลุมดับความ

เจ็บแสบในเวลาต่อมา ไอ้หนุ่มม้งรั้งกายฉันแนบอกกดส่วนล่างจนจมมิดโยกสะโพกอย่างรวดเร็วทำเอาฉันต้องแอ่นรับการบุกทะลวงแทบน่าตาซึม ฉันครางเสียงดังด้วยความสยิวกอดเอกภพไว้แน่น ความกระสันซานกระพือโหมจวนจะถึงขีดสูงสุดไอ้หนุ่มม้งชาติอาชาไนยเลือนความมโหฬารเข้าออกโดยอาศัยความลื่นเลอะช่วยให้คล่องตัว มันจึงคลายความฝืดคับลงได้มาก เราต่างฟอนเฟ้นลูบคลึงจนฉันเสียวสองพุ่มปทุมทอง เอกภพดูดดุนเคล้าคลึงพร้อมเร่งจังหวะจนได้ยินเสียงเฉาะแฉะ ฉันทนไม่ไหวมันเสียววาบกระตุกเกร็งบีบรัดรุนแรง ร้องครางสูดซี้ดปากอย่างลืมตัวรั้งตัวเอกภพไว้อย่างกลัวมันจะหลุดออก ฉันทะลักทลายในขณะที่เขาขยับจนเสียวถึงก้นบึ้งภายใน เอกภพควานลิ้นจูบปากฉันจนฉันครางอู้อี้หลับตาพริ้ม เขาสั่นเกร็งกอดรัดฉันแน่นพุ่งทะลักเข้าจนเต็มล้นร่องหลืบฉันเป็นสุขหอบหายใจแรงหนักหน่วง เขาแช่ส่วนนั้นมิยอมถอนจากฐานจรวดอยู่นานจนมันผ่อนคลายเองพร้อมกับความเหนียวลื่นทะลักเปรอะออกมา

เอกภพไม่รังเกียจฉันแม้แต่น้อยเขาเลื่อนตัวลงต่ำใช้ชิวหาโลมไล้ ดูดดมกลิ่นหอมของเนื้อเนินที่เปียกโชกจนเหือดหายเขาป้อนความผาสุขให้ฉันจนเพียบแปร้ ความมโหฬารของเขาทำเอาเนินสวรรค์ของฉันชาหนึบไปเลย

ฉันมารู้ตัวอีกครั้ง จึงคลายจากภวังค์รีบสวมเสื้อผ้ากลับบ้านพักเอกภพโดยกอดจูบฉันเป็นการอำลาฉันนอนฝันถึงความแกร่งผงาดใหญ่ยาวของบุรุษแห่งขุนเขาด้วยความติดใจในค่ำคืนนั้น ไม่ลืมความสุขสมและลีลาของเอกภพที่ปรนเปรอ

แม้จะเป็นความอภิรมย์ครั้งแรก ที่ฉันได้รับในแดนดินถิ่นนี้ แต่ก็เป็นความสุขซ่านสยิวประทับใจ ที่ฉันลืมไม่ลง และยังปรารถนาความอภิรมย์ ของบุรุษอาชาไนยผู้นี้อยู่เสมอ

หนุ่มม้งหายหน้าไปหลายวันเพราะติดราชการเข้าต้องเดินทางไปประสานงานบนเขาสูงที่เต็มไปด้วยชาวเขาเผ่าเย้า ม้ง ถิ่นขมุและมูเซอร์ ฉันจึงมิได้พบกับเอกภพราวๆ 70 วันเขาก็กลับศูนย์เพื่อส่งรายงานผลการปฏิบัติงานตามหน้าที่

เขามีของฝากแปลกๆ ที่ได้มาจากชนเผ่าต่างๆ มาให้ฉันหลายชิ้น โดยเฉพาะชุดสาวม้งที่มีลวดลายปักสวยงามแปลกตา เขาบอกว่าให้ฉันแต่งเล่นๆ มันสยดีถ้าแต่งชุดม้งฉันจะดูเหมือนชาวเผ่าของเขาไม่มีผิดเพี้ยนเลย ฉันขอบคุณในความเอื้ออารีของเขา จนกระทั่ง...

ต้นเดือนมกราคม ฉันไม่ลืมว่ามันเป็นวันหยุดปลายสัปดาห์เอกภพมาหาฉันที่บ้านพักช่วงนั้นพี่สาวและพี่เขยฉันพาลูกไปหาหมอที่โรงพยาบาลในตัวเมืองเพราะเจ้าตัวเล็กเป็นไอกรนภาคเหนือตอนบนช่วงนั้นอากาศหนาวเย็นมากไอ้หนูคงถูกความเย็นจัดก็เป็นได้

ฉันต้องรับภาระเฝ้าบ้านเพียงลำพัง และก็เป็นโอกาสดีที่ไม่มีใครอยู่ เอกภพจึงมาคลุกคลีอยู่กับฉันตลอดเวลากลางวัน ส่วนกลางคืนนั้นฉันขอให้เขามีให้มา

พบเพราะเกรงว่าจะมีผู้อื่นล่วงรู้ ซึ่งเขาก็เข้าใจสถานการณ์และเหตุผลของฉัน

ฉันยังจดจำความผาสุขรสชาติความซ่านสยิวที่เอกภพมอบให้และฉันก็ยังปรารถนาพบกับความอภิรมย์นั้นอีก เราสัมผัสลูบไล้โลมเล่นกันอย่างสุขสมในห้องบนบ้านพักเอกภพซ่ำชองในเชิงยุทธจริงๆดีที่ฉันเคยกร่ำศึกมาบ้างจึงต้านทานความมโหฬารของเขาได้แม้จะแสบเสียวคับแน่นอยู่บ้างไม่ช้าก็ลื่นไหลคล่องตัวเพราะความสยิวของฉันช่วยขับความเหนียวลื่นตอบรับเอกภพดูจะคลั่งไคล้ฉันเอามากๆ เขาบอกว่าไม่เคยมีความสุขกับหญิงใดมาก่อนเท่ากับที่ได้รับจากฉันฉันยังนึกสนเท่ว่าเขาพูดจริงหรือเปล่าอย่างไรก็ตามความปรารถนาสูงสุดมิใช่สิ่งอื่นนอกจากความกระสันเสียวรสชาติของความอภิรมย์สมพาสเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น

ฉันยังไม่เข้าใจตัวเองในบางครั้งเลยว่าฉันเป็นหญิงไฟแรงหรือเปล่า เป็นคนใจง่ายไปหรือ? หรือว่าชอบชกไม่เลือกเวทีและคู่ต่อสู้ ผู้หญิงที่อยู่ในระดับฉันนี้จะเสียหายไหม? ถ้าปฏิบัติแบบที่ฉันทำมาอย่างกับไอ้หนุ่มม้งชาติอาชาจอมศึกคนนี้

แต่ก็ช่างเถอะมันเป็นความสุขสมทางโลกีย์ ที่ใครก็ตามย่อมไม่อาจหลีกพ้นได้

วันนั้นหลังจากที่ฉันกับเอกภพช่วยกันทำกับข้าวกลางวันรับประทานด้วยกันเสร็จแล้ว ฉันแอบเอาวีดีโอของพี่เขยออกมาฉายดูกัน 2 คนเพื่อเพิ่มบรรยากาศให้เข้มข้นยิ่งขึ้น เอกภพฮือฮาอารมณ์ร่านขึ้นมาทันทีเปลี่ยนภาพยนตร์เอ็กซ์ฝรั่งมีนิโกรรวมด้วย ฉันซ่านกระสันตอนเย็นยอดชายผิวดำกับสาวสวยฟัดกัน จนเปียกแฉะมีอารมณ์ซู่ซ่าขึ้นทันควัน ฉันจำบทบาทในหนังได้ทุกขั้นตอน เอกภพขยับมาโลมไล้ฉันบนโซฟาที่เรานั่งดูวีดีโอ เราจูบกอดฟอนเฟ้นกันอย่างมันส์ในอารมณ์เขาดุนปลายถันที่ชูชันของฉันซ่านสยิวขมิบความเหนียวล้นออกมาชุ่มโชกพอหนุ่มม้งชาติอาชาใช้นิ้วมือละเลงจุดกระสันจนฉันดิ้นพราดครางครวญด้วยสุขสมฉันซบกอดกับเขา จนทนไม่ไหวเขาเองก็ผงาดอาวุธแนคว้ามันมาขยับไปมาจนกระทั่งเข้าร่องหลีบที่กำลังแฉะเยิ้มมันลื่นไหลคล่องตัว เอกภพไม่ฟังเสียงโยกสายแข่งกับบทบาทในหนังซึ่งก็กำลังโยกกันเต็มเหนี่ยว ฉันร้องครางกระตุกวาบความเสียวแล่นวาบไปทั่วกายฉันถึงสวรรค์ไปแล้ว เอกภพกำลังไปบดขยับอย่างหนักหน่วงเขาหลับตาหายใจหอบแรงครางกระเส่าไปยดความใหญ่ยาวจนสุดฉันแสบเสียวถึงภายในสุด ฉันเป็นสุขไม่มีอะไรเท่ากอดกระชับเจ้าหนุ่มพลังม้าไว้แน่นเอกภพถอนหายใจเฮือกกอดจูบฉันอย่างสนิทเสน่หาฉันก็ลูบไล้กายที่เปียกโชกกำลังเริ่มลดความแกร่งลง มันลื่นเลอะมือฉัน โอ้! ความสุขสมอยู่ที่ตรงนี้เอง มันใหญ่ยาวถึงใจฉันจริงๆ ฉันติดใจในความมโหฬารของเอกภพเอามากๆ จนอยากมีความสุขกับเขาไม่เว้นวาย มันทำให้ฉันเป็นสุขถึงสวรรค์หลายครั้งจนฉันไม่อยากจากพ่อหนุ่มม้งผู้นี้ไปได้ เพราะเท่าที่เคยผ่านมาไม่มีใครสนองรสชาติแก่ฉันอย่างถึงใจเท่าเขาเลย

เมื่อเคยลิ้มรสถูกใจมาแล้วครั้งต่อๆไปฉันกับม้งภูเขาแรงสูงก็หาโอกาสพบกันบ่อยๆ ทุกครั้งเราทั้งสองจะปรนเปรอเกมกามจนล้นเปรอะสุขสมจนลืมโลกไปเลย

จบ

นิดเป็นลูกสาวข้าราชการตำแหน่งไม่เล็กไม่ใหญ่ เหตุที่ผมและนิดเป็นเพื่อนกันมานานวัน จากความเป็นเพื่อน ผมและนิดก็ทำสัญญารักต่อกันว่าเมื่อเรียนจบและมีงานทำ ผมและนิดจึงจะแต่งงานกัน นิดเป็นหญิงสาวที่ไม่จัดอยู่ในประเภทสวยงาม รูปร่างของนิดอยู่ในพวกที่งามขำ ผิวเนื้อดำแดง หน้าเข็มตาคม บั้นท้ายงอนหน่อยๆ ผมชอบมาก ตลอดเวลาผมและนิดมีความสุขทั้งความรักและการเรียน ต่อมาเมื่อผมและนิดอยู่ปี 4 วันหนึ่งขณะที่นั่งรับประทานอาหารกลางวันอยู่ที่โรงอาหาร นิดพาเพื่อนสาวคนหนึ่งมาหาผมและแนะนำว่า คุณพิชิต นี่เพื่อนรุ่นน้องเธออยู่ปี 2 คณะเดียวกับนิด มีชื่อเล่นๆ ว่า หมวย หมวยยกมือไหว้ผม ผมยกมือไหว้ด้วย ผมมองดูตลอดร่าง

หมวย ผิวขาว ร่างสูงโปร่ง จมูกโด่งหน่อยๆ ขนคิ้วดกดำ ริมฝีปากเป็นรูปกระจับ หน้าผากโหนกนูนพองาม ทรวงอกซ่อนดอกบัวตูมคู่งามไว้พอมองเห็น ผมมองหน้าหมวย หมวยก็มองผมสายตาประสานกับหมวยได้ หลบกลับยิ้มน้อยๆ จนนิดพูดขึ้นว่า มัวแต่มองกันอยู่นั่นแหละ จะไม่ให้เรานั่งกินข้าวด้วยหรือ

ผมเชิญให้นิดและหมวยนั่งและพูดว่า วันนี้ขอเป็นเจ้ามือเลี้ยงต้อนรับน้องใหม่นะนิด ระหว่างรับประทานอาหาร ผมถามนิดว่า ถ้าเราเรียนจบ หาซื้อที่ชานเมืองปลูกบ้านอยู่ดีไหม นิดบอกว่า ดีซิชานเมืองอากาศดี หมวยถามว่า ทำไมไม่ซื้อบ้านจัดสรรล่ะ หมวยก็อยู่บ้านจัดสรร ผมบอกว่า บ้านจัดสรรปลูกติดกันมากเกินไป แบบบ้านก็เหมือนๆ กัน

หมวยพูดว่าถ้าพี่ไม่ชอบบ้านจัดสรร เลยบ้านที่หมวยอยู่นิดเดียวมีบริษัทเขาขายเฉพาะที่ดิน ผู้ซื้อปลูกเองตามใจชอบ มีไฟฟ้า น้ำเข้าทุกแปลง ผมหันไปถามนิดว่าเราไปดูกันไหม นิดว่าไปก็ไปจะได้ไปเที่ยวบ้านหมวยด้วย ผมถามหมวยว่าช่วยพาผมและนิดไปดูที่ดินหน่อยได้ไหม หมวยบอกว่าด้วยความยินดี ถ้าพี่ทั้งสองตกลงซื้อและปลูกบ้าน

ให้ดีต้องมี

จะได้อยู่ใกล้ๆ กัน หลังจากที่ได้ตกลงกันว่าวันอาทิตย์ที่จะมาถึงผมและนิดจะไปหาหมวยที่บ้าน เช้าวันอาทิตย์ผมตื่นตอนเช้าไปหานิดที่บ้านเมื่อพบนิด นิดบอกว่านิดไปด้วยไม่ได้เพราะคุณแม่ไม่สบาย คุณพ่อก็ไม่อยู่ นิดต้องพาคุณแม่ไปหาหมอ นิดให้ผมไปคนเดียว ไม่ไปก็ไม่ได้เพราะนัดหมวยไว้ ผมก็จำต้องไปพบหมวยคนเดียว เมื่อผมไปถึงบ้านพบว่าหมวยกำลังคอยอยู่ หมวยเห็นมาคนเดียวไม่มีนิดมาด้วยหมวยทำท่าแปลกใจ ผมบอกว่าคุณแม่ของนิดไม่สบาย นิดต้องพาไปหาหมอ หมวยแสดงกิริยาไม่ค่อยเชื่อมองหน้าผมยิ้มๆ ผมบอกว่าถ้าไม่เชื่อวันจันทร์ถามนิดดูก็ได้ หมวยไม่พูดอะไรอีกพาผมเข้าบ้านแนะนำให้ผมรู้จักกับคุณแม่ คุณแม่ของหมวยถามผมว่ามาคนเดียวหรือ ครับผมมาคนเดียว ผมเล่าถึงเหตุการณ์ที่นิดมาไม่ได้ให้คุณแม่ของหมวยฟัง หมวยเอาน้ำเย็นมาให้ผมดื่ม ผมบอกคุณแม่ของหมวยว่า ผมขออนุญาตให้หมวยพาผมไปดูที่ดินหน่อยนะครับ คุณแม่หมวยได้อยู่ใกล้แค่นี้เองแล้วรีบกลับมารับประทานข้าวนะหมวยเขาเตรียมไว้แล้ว ผมขอบคุณคุณแม่ของหมวยและถามว่าไป กันหรือยัง หมวยพูดว่าไปก็ไปและแล้วผมกับหมวยก็ไปถึงที่ทำการของบริษัทจัดสรร เมื่อผมแจ้งความประสงค์ต่อเจ้าหน้าที่ เขาก็พาผมและหมวยไปดูตามแปลงที่ดินต่างๆ เขาแบ่งไว้มีทั้งแปลงเล็กและใหญ่ ผมเลือกเอาแปลงที่ติดถนนออกได้สองทางมีเนื้อที่ประมาณ 100 ตารางวา ผมถามราคาเมื่อเจ้าหน้าที่บอกราคาผมถามหมวยว่าแพงไหม หมวยพูว่าไม่รู้และไม่ใช่เงินของหมวยนี่ถามหน่อยก็ไม่ได้ หมวยพูดอีกว่าก็หมวยไม่ได้อยู่ด้วยนี่ ผมแหย่หมวยว่าถ้าหมวยมาอยู่ด้วยผมจะดีใจมาก หมวยพูดว่าไม่เอาหรอกเดี๋ยวโดนพี่นิดฆ่า ผมบอกเจ้าหน้าที่ว่าจองไว้ก่อนได้ไหมอาทิตย์หน้าผมจะมาทำสัญญา เจ้าหน้าที่บอกได้ไม่ขัดข้อง แต่ถ้าเลยวันอาทิตย์ไม่ได้นะครับ ผมบอกว่าไม่เลยหรอกครับ ผมเอาแน่ เมื่อตกลงเรียบร้อยผมชวนหมวยกลับ

พอมาถึงบ้านปรากฏว่าคุณแม่ของหมวยได้เตรียมอาหารไว้แล้ว ผมเลยฉลองศรัทธาเสียอิ่ม ระหว่างรับประทานอาหารหมวยเล่าให้ผมฟังว่า ครอบครัวของหมวยมีด้วยกัน 5 คน พ่อแม่พี่น้องๆ อีก 2 คน พี่ชายไปๆ มาๆ ส่วนน้องสองคนอยู่ร้านในกรุงเทพฯ เพราะใกล้โรงเรียน บ้านนี้หมวยอยู่ 3 คนแม่หมวยและคนใช้อีก 1 คน หลังรับประทานอาหารผมอยู่คุยกับคุณแม่หมวยนิดหน่อย ผมลากลับโดยบอกว่า ผมต้องไปบอกและฟังอาการคุณแม่ของนิดด้วย หมวยออกมาส่งผมที่หน้าประตูพอดีมีรถเมล์เล็กมา ผมขอบใจอีกครั้งบอกลาขึ้นรถไปหานิด เมื่อถึงบ้านนิดพบนิดพอดี นิดถามผมว่า ไปดูที่ชอบไหม ผมบอกว่าผมตกลงกับเขาแล้วอาทิตย์หน้าผมจะไปทำสัญญา ผมถามอาการของคุณแม่นิด นิดบอกว่าแม่ไม่ได้เป็นอะไรมาก หมอให้พักผ่อนมากๆ ไม่กี่วันก็หาย ผมบอกนิดว่าผมต้องไปบ้านนอกบอกพ่อแม่ผมนะ นิดถามผมว่าไปทำไมและทำไมต้องวันนี้ ผมต้องไปขอเงินพ่อเพราะนัดเขาไว้วันอาทิตย์ ผมจากนิดกลับมาที่พักจัดกระเป๋าเดินทางขึ้นรถ

ทัวร์สายเหนือ นั่งหลับๆ ตื่นๆ ถึงบ้านประมาณแปดโมงเช้า ผมขึ้นบ้านพบแต่แม่ ผมกราบที่ตักถามหาพ่อ แม่บอกว่าพ่อไปไร่แต่เช้า แม่ถามว่าเอ็งมานี่มีธุระอะไรหรือ ผมเล่าเรื่องทั้งหมดให้แม่ฟัง แม่ถามผมว่า คู่รักเอ็งเป็นลูกเต้าเหล่าใคร

ผมบอกแม่ว่าแฟนผมพ่อเขาเป็นข้าราชการตำแหน่งใหญ่เหมือนกัน พ่อจะกลับมาตอนเที่ยงเอ็งพูดกับพ่อแล้วกัน แม่ถามผมอีกว่า เอ็งเรียนจบแล้วจะไม่กลับบ้านหรือ ผมบอกแม่ว่าเมื่อเรียนจบจะหางานทำและนิดแฟนผมเขาคงไม่อยากมาอยู่บ้านนอกตอนนี้เหมือนกัน ผมบอกแม่ว่าเมื่อคืนผมไม่ได้นอนเลย ขอนอนหน่อยนะ ถ้าพ่อมาแม่ช่วยปลุกผมด้วยนะ พูดจบผมก็ล้มตัวลงนอนข้างๆ แม่หลับอยู่ตรงนั้น ผมตื่นขึ้นมาอีกทีพ่อยืนข้างๆ ประโยคแรกที่พ่อถามว่าเอ็งเอาเท่าไหร่วะ ผมบอกจำนวนเงิน เงินไม่ใช่น้อยๆ นะโว้ย พ่อว่า ผมต้องชักแม่น้ำร่วมยี่สิบสายกว่าจะได้เงิน เมื่อพ่อและแม่ตกลงให้เงิน ผมบอกพ่อว่า ผมต้องกลับรถเย็นวันนี้ พ่อช่วยเบิกเงินให้ผมด้วย พ่อแม่พูดพร้อมกันว่า ทำไมเอ็งรีบกลับ ผมบอกว่าผมเรียนปีสุดท้ายแล้วและวันนี้ก็ขาดเรียนผมไม่อยากเรียนซ้ำอีกปีนะพ่อ พ่อว่าถ้างั้นก็รีบไปเดี๋ยวเบิกเงินไม่ทัน ผมกราบลาแม่เข้าอำเภอพร้อมพ่อเมื่อได้เงินเรียบร้อย ผมลาพ่อขึ้นรถกลับกรุงเทพฯ ถึงที่พักยังไม่สว่างดี อาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้าออกจากที่พักจับรถไปหานิดที่บ้าน เมื่อผมไปถึงพบคุณพ่อของนิดกำลังจะขึ้นรถออกจากบ้าน ผมทำความเคารพคุณพ่อของนิดถามว่า วันนี้มาแต่เช้ามีธุระอะไรหรือ ผมยังไม่ทันตอบท่านก็ขึ้นรถออกจากบ้านไป ผมเดินเข้าบ้านพบนิดออกมาจากห้องครัวถือกาแฟมา 2 ถ้วย ถามผมว่าสำเร็จไหม ผมบอกนิดว่าสำเร็จซีพ่อผมใจดี พร้อมพูดผมก็เอากระเป๋าใส่เงินให้และบอกว่านิดเก็บไว้ด้วย นิดพูดว่าทำไมไม่เก็บไว้เองไม่กลัวนิดโกงหรือ ผมบอกนิดว่าจำนวนเงินนี้นิดมีส่วนเป็นเจ้าของด้วยจริงไหม นิดยิ้มลุกขึ้นเอากระเป๋าเงินไปเก็บ

เช้าวันนั้นผมและนิดก็ไปมหาลัยด้วยกัน เมื่อวันอาทิตย์มาถึง ผมกับนิดก็ไปบ้านหมวยและชวนหมวยไปที่ทำการของบริษัทขายที่ดิน หลังจากทำสัญญาซื้อขายเป็นที่เรียบร้อย ผมบอกเจ้าหน้าที่ให้จัดการถมที่ดินให้ด้วย เพราะผมจะปลูกบ้านทันทีเมื่อถมดินเสร็จ เมื่อทุกอย่างเรียบร้อย ผม นิด หมวยก็ลาเจ้าหน้าที่กลับบ้าน และแล้ววันที่สำคัญที่สุดของการเรียนก็มาถึงคือการสอบครั้งสุดท้ายของปี 4 ผมและนิดต่างก็ตั้งใจดูตำหรับตำราไม่ค่อยได้พบกัน เมื่อการสอบสิ้นสุดลงก็เหลือแต่วันรอคอยประกาศผล ผมไปดูที่ดินเป็นประจำก็ว่าได้ บางครั้งนิดไปด้วยบางครั้งก็ไม่ได้ไป วันใดที่นิดไม่ได้ไปด้วยผมจะชวนหมวยไป และทุกครั้งที่ผมชวนหมวยไม่เคยขัดผมรู้สึกว่าหมวยคงชอบผมเหมือนกัน ส่วนผมนั้นแน่นอนและชอบมากด้วย แต่ติดที่ผมมีนิดอยู่แล้วและผมก็ไม่อาจสละนิดได้ ระหว่างรอผลการสอบผมและนิดช่วยกันหาแบบบ้านผลที่สุดตกลงเลือกเอาแบบบ้านชั้นเดียวสองห้องนอน ห้องครัวอยู่ต่างหาก ห้องรับแขก ห้องน้ำอยู่ติดห้องนอน โรงรถอยู่ด้าน

หลังเมื่อได้แบบบ้านผมหาช่างปลูกทันที

ในที่สุดวันประกาศผลการสอบก็มาถึง ผมและนิดไปตรวจดูรายชื่อนั้น เมื่อตรวจพบว่ามีชื่อผ่าน ดีใจตื่นเต้น ผมเดินหานิดไม่รู้ว่าผลการสอบของนิดเป็นอย่างไร และเมื่อผมพบนิดเราทั้งสองก็สวมกอดกันด้วยความดีใจเป็นครั้งแรกที่ผมกอดนิด ตลอดเวลาที่ผ่านมา ผมไม่เคยล่วงเกินนิดเลยจะมีก็เพียงจับแขนเท่านั้น นิดจึงไว้ใจผมมาก เมื่อรู้ผลแน่นอนว่าสอบผ่าน ด้วยความช่วยเหลือของว่าที่พ่อตาผมได้งานทำที่รัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง ส่วนนิดได้งานเอกชน ผมและนิดทำงานได้ประมาณเดือนกว่าๆ เราก็แต่งงานกันตามสัญญา บ้านผมเสร็จพอดี คืนแต่งงานหมวยมาเป็นเพื่อนเจ้าสาว ขณะที่ยืนให้ช่างถ่ายรูป ผมยืนกลาง นิดเจ้าสาวอยู่ด้านขวา หมวยอยู่ด้านซ้าย ผมกอดเอวทั้งคนขวาและคนซ้าย ผมแกล้งกอดหมวยแรงๆ หมวยมองหน้าผมยิ้มน้อยๆ ผมนึกในใจ ถ้าคืนนี้ผมได้เจ้าสาวทั้งสองคนคงจะดีไม่น้อย

เมื่อเสร็จพิธีต่างๆ ก็มาถึงเวลาอันสำคัญ คือการส่งตัวเจ้าสาวเข้าห้อง ขณะที่ผมอยู่ภายในห้องกับนิดสองคน ด้วยความที่ผมและนิด ต่างก็ไม่มีประสบการณ์เรื่องบนเตียง ทำให้ทุลักทุเลพอสมควร กว่าที่เราจะประสบความสำเร็จ ในการเป็นสามีภรรยาได้โดยสมบูรณ์ ครั้งแรกผ่านไปผมรู้สึกว่ามีเลือดของนิดออกมา ผมกระซิบข้างหูถามนิดว่าเจ็บไหม นิดพูดว่ายังมีหน้ามาถาม ของคุณใหญ่จัง ผมจูบที่เนินอกนิด และบอกนิดว่าเราเริ่มต้นกันอีกไหม นิดพูดอายๆ ว่าคืนนี้พอก่อนเถอะ คุณทำของนิดช้ำหมดแล้ว เมื่อนิดพูดเช่นนั้น ผมจูบแก้มแล้วทั้งผมและนิดนอนกอดกันจนหลับ วันเวลาผ่านไปผมและนิดก็มีความสุขดี แต่ใจผมอดคิดถึงหมวยไม่ได้ บางขณะที่ผมประกบร่างของนิดอยู่นั้นผมสร้างมโนภาพว่าร่างที่ผมกอดประกบอยู่นั้นเป็นร่างของหมวย

และแล้วอยู่มาวันหนึ่ง วันนั้นเป็นวันเสาร์ ผมอยู่บ้านคนเดียว นิดไปทำงาน ผมตื่นนอนแต่เช้าขณะนั่งกินกาแฟ เสียงกริ่งหน้าบ้านดังขึ้น ผมนึกแปลกใจใครมาหา เพราะมาอยู่ใหม่ๆ ยังไม่รู้จักใครเลย ผมเดินไปเปิดประตูด้วยความแปลกใจ พอผมเปิดประตูพบหมวยยืนอยู่ในชุดกางเกงขาสั้นสีขาว เสื้อแขนสั้นสีเหลืองอ่อน ยืนเกาะจักรยานสองล้อยิ้มหวานอยู่ตรงหน้าผม ผมมองหมวยด้วยความระทึกใจ เพราะผมไม่เคยเห็นหมวยแต่งตัวเช่นนี้มาก่อน ผมมัวแต่มองเพลินจนหมวยพูดขึ้นว่ามองอยู่นั่นแหละ จะไม่ให้เข้าบ้านหรือ ให้เข้าซีแต่วันนี้หมวยสวยเหลือเกิน เพราะผมไม่เคยเห็นหมวยแต่งเช่นนี้มาก่อน หมวยพูดว่าจริงหรือที่ว่าหมวยสวย ระวังถ้าพี่นิดได้ยินเข้าหูจะ

ยาน ผมบอกหมวยเข้าไปคุยกันในบ้านดีกว่าวันนี้ผมอยู่บ้านคนเดียว นิดเขาไปทำงานแต่ผมยังไม่ตื่นนอน พร้อมพูดผมก็จูงจักรยานของหมวยเข้าบ้านเพราะกลัวหมวยจะเปลี่ยนใจไม่เข้าบ้านเมื่อรู้ว่านิดไม่อยู่ หมวยเดินตามผมเข้าบ้านโดยไม่พูดอะไร

เมื่อเข้าบ้านแล้ว ผมให้นั่งที่โต๊ะรับแขก ผมถามหมวยว่าจะดื่มอะไรดี น้ำเย็นหรือกาแฟ หมวยบอกขอน้ำเย็นดีกว่า ขี่รถมาร้อน ผมเอาน้ำให้ ผมและหมวยคุยกันถึงเรื่องต่างๆ สักครู่หมวยถามหาห้องน้ำบอกว่าขอล้างหน้าหน่อย ผมบอกว่าเอาเลยห้องน้ำอยู่ข้างในจะล้างหรือจะอาบก็ได้ หมวยพูดว่าล้างอย่างเดียวไม่อาบหรอกยังไม่อยากโป๊ ผมแหย่ว่าจะอาบก็อาบเถอะผมไม่แอบดูหรอก ทั้งที่ใจจริงผมฝันมานาน หมวยมองหน้าผมยิ้มลุกขึ้นเดินไปที่ห้องน้ำเปิดประตูเข้าไป ผมนั่งคิดว่าจะทำอย่างไรดี ใจผมมันกล้าๆ กลัวๆ ผมนึกได้ว่าในห้องน้ำไม่มีผ้าเช็ดตัวผมลุกขึ้นไปหยิบผ้าเช็ดตัวเพื่อจะให้หมวย ขณะที่ผมเดินถึงหน้าห้องน้ำพอดีหมวย เปิดประตูออกมาพอดีหมวยตกใจผงะเซทำท่าจะล้มเพราะพื้นห้องลื่น ผมจับแขนหมวยดึงขึ้นพอหมวยยืนได้ผมดึงหมวยเข้าหาผมจูบที่ริมฝีปาก หมวยดิ้นเอามือผลักอกผมให้ออกห่างผม ไม่ยอมกลับกอดหมวยแน่นพร้อมระดมจูบทั่วซอกคอ ติ่งหูเนินอกและประกบนิ่งที่ริมฝีปากมาถึงขั้นนี้หมวยไม่ดิ้นไม่ผลักได้แต่ยืนเฉยๆ ให้ผมจูบตามใจผมถอนริมฝีปากออกประคองร่างหมวยเข้าห้องนอน ผมพาหมวยถึงเตียงนอนประคองหมวยนั่งลง ผมค่อยๆ ผลักให้หมวยนอน ผมตะแคงร่างลงนอนแนบชิดมือขวาโอบกอดร่างของหมวยไว้ในวงแขน ผมจูบหน้าผากที่โหนกนูนเลื่อนมาริมฝีปากซอกคอนิ่งนานที่เนินอกให้สมอยากที่ผมใฝ่ฝันมานาน สองแขนหมวยกอดผมแน่นเช่นเดียวกันส่วนมือผมลูบไล้แต่เนินอกที่มีดอกบัวคู่งามซูซันอยู่ภายใต้เสื้อ

ผมเอามือลุกล้ำเข้าในเสื้อพอมือผมกระทบเนื้อแท้จึงรู้ว่าหมวยมิได้ใส่ยกทรง ผมบีบเค้นบัวงามแต่เพียงบางเบาหมวยพลิกตะแครงหันหน้าชนผมแขนข้างหนึ่งของหมวยกอดผมแน่น ผมจูบติ่งหูกระซิบว่าให้ผมถอดเสื้อออกนะ หมวยนิ่งผมลุกขึ้นนั่งจัดการถอดเสื้อ แต่เอาออกไม่ได้เพราะหมวยสวมเสื้อยืด ผมบอกให้หมวยลุกขึ้นนั่งหมวยก็ไม่ยอม ผมต้องจับแขนดึงหมวยจึงยอมลุกขึ้นนั่งพอผมจับชายเสื้อดึงขึ้นหมวยก็เอามือกดไว้ ผมต้องขู่ว่าเดี๋ยวเสื้อขาด หมวยจะไม่มีเสื้อใส่กลับบ้าน หมวยถึงยอม เท่านั้นยังไม่พอผมบอกหมวยว่ากางเกงก็เอาออกด้วยนะ หมวยสั่นหน้าผมดึงร่างหมวยเข้ามากอดและฝังจมูกลงบนร่องอกระหว่างบัวคู่งามพร้อมดันร่างหมวยเอนลงนอน ส่วนมือผมลูบไล้จากหน้าท้องที่แบนราบเลยลึกเข้าในขอบกางเกง พอมือผมกระทบเนินที่อวบอูมเกินที่ฝ่ามือจะปิดมิดหมวยบิดตัวส่ายหนีมือผม

เมื่อมาถึงขั้นนี้ผมลุกขึ้นนั่งจัดการถอดกางเกงหมวยทันทีหมวยขัดขืนไม่ยอม ผมปล้ำก็ไม่สำเร็จ จนผมต้องใช้ลูกไม้เก่าขู่ว่ากางเกงจะขาดได้ผลหมวยยอมเมื่อกางเกงพร้อมเจ้าลิงสีชมพู

ตัวน้อยหลุดจากร่างหมวยพลิกร่างนอนตะแครงหันหลังให้ผม ผมจูบแผ่นหลังที่ขาวสะอาดและดึงร่างหมวยให้นอนหงาย พลันร่างที่ขาวนวลเนินอกเต็มอิ่ม ดอกบัวคู่งามชูชันท้าทายเอวคอดเล็กน้อย สะโพกผายพองามรับท่อนขาอวบและที่งามเด่นที่สุด ตรงกลางระหว่างสะโพกเนินใหญ่ที่มีปกคลุมอยู่เล็กน้อย ที่ปกคลุมเนินสามเหลี่ยมทองคำอยู่นั้นตัดกับผิวกายที่ขาวตลอดร่าง ผมดูแล้วมันช่างเล้าใจอะไรเช่นนี้ ผมจัดการกางเกงผมออกเหลือแต่กายร่อนจ้อน ผมก็ผงาดออกมาอวดโฉมทันที ผมลุกขึ้นจับขาหมวยแยกออกแทรกกายลงกลางระหว่างสะโพกหมวย ผมจับขาทั้งสองข้างของหมวยพาดบนสะโพกผม มือซ้ายจับปลายเข้าหาช่องที่จะไป มือขวาแหวกสองข้างเพื่อจะของหมวยมีเปียกแฉะ ผมจับของหมวยเอาปลายทันที แต่ปลายของผมไม่...กลับลื่นไถลขึ้นด้านบนชนติ่งเนื้อที่อยู่ตรงกลางหมวยสะดุ้งเอาขาทั้งสองข้างตะหวัดรัดเอวผมแน่น ผมจับของผมกลิ้งไถลไปมาอยู่บริเวณติ่งเนื้อ หมวยส่งเสียงร้องคราง ร้องว่า พี่หมวยทนไม่ไหวแล้ว ผมบอกหมวยว่าผมก็เหมือนกัน ผมจับเอาปลายจ่อตรงหลุมกลางและผมรู้สึกว่าปลายเข้าแล้วผมทีละนิด หมวยร้องออกมาอีกว่า พี่ค่อยๆ หมวยเจ็บ ผมหยุดอยู่แค่นั้นผมโน้มตัวลงเอาสองแขนสอดใต้รักแร้หมวย สองมือช้อนศีรษะขึ้นจูบปาก ซอกคอผมกัดเบาๆ ที่ติ่งหู สองแขนหมวยกระซิบที่ข้างหูผมว่า พี่หยุดก่อนเถอะหมวยเจ็บ ผมกดนิ่งภายในของหมวยบีบรัดผมแน่นผมกระซิบถามว่าหายเจ็บหรือยังหมวยสั่นหน้า ผมทำต่อนะ หมวยพยักหน้าพูดว่าค่อยๆ นะพี่ ผมช้าๆ เข้าช้าๆ พอรู้สึกว่ามีหล่อลื่นของหมวยออกมามาก ผมก็เร็วขึ้นหมวยได้แต่บิดตัวไปมาร้องครางทุกครั้งที่ผมหมวยจะแอ่นขึ้น ผมเร็วหมวยก็แอ่นรับเร็ว และแล้ววาระสุดท้ายของการแอ่นรับก็มาถึง เมื่อผมปล่อยความเสียวซ่านซาบซ่าส์สู่ร่างของหมวยเช่นเดียวกันหมวยแอ่นร่างขึ้น สองมือจิกหลังปากกัดหัวไหล่ผมจะบุ๋มเป็นรอยฟันภายในของหมวยตอดผมตุบๆ ผมปล่อยแช่นอยู่ชั่วขณะผมก็พลิกร่างลงมองดูหมวยซึ่งนอนหลับตาพริ้มมีคราบน้ำตาติดอยู่ที่ร่องแก้มทั้งสองข้าง ผมจูบซับน้ำตาจนแห้ง กระซิบถามว่าหมวยโกรธผมหรือ ไม่หรอกหมวยกระซิบตอบ ผมจูบที่หน้าผากและชวนหมวยไปห้องน้ำ

ภายในห้องน้ำผมเปิดฝักบัวฉีดน้ำล้างทั่วแผ่นหลัง มือผมก็ลูบไล้จนถึงก้นแก้มที่กลมกลึง ผมจับร่างหมวยหันหน้ามาทางผม ดอกบัวขาวคู่งามชูดอกตรงหน้า ผมฉีดน้ำมือลูบไปมาและเลยจนถึงหน้าท้องต่ำลงอีกถึงเนินผมเอาฝ่ามือละเลงจนหมวยผลักมือผมออก ผมถามว่าหมวยผลักมือผมออกทำไม ผมจะล้างให้ หมวยบอกไม่ต้องเขาล้างเองได้ขณะนั้นเจ้าผมแข็งขึ้นมา ผมดึงหมวยเข้ามากอดกระซิบบอกหมวยว่า เราอีกครั้งนะ หมวยไม่มองผมและมองที่ของผมแล้วพูดว่า วันนี้พอก่อนเถอะพี่ทำหมวยเจ็บระบมไปทั่วทั้งกายใจและหมวยมานานแล้วแม่จะเป็นห่วง พี่ช่วยหยิบเสื้อกางเกงมาให้หมวยด้วย ผมจำต้องออกจากห้องน้ำไปเอาเสื้อกางเกงมาให้ ผมยืนดูหมวยสวมใส่เสื้อผ้าด้วยความเสียดายอยู่ในใจว่า

อีกเมื่อใดผมจึงจะได้มีโอกาสดังเช่นวันนี้อีก

ใครที่ไม่ได้เป็นคนทำงานเรือออกทะเลแล้วคงไม่รู้หรอกว่ามันสุดจะว้าเหว่เพียงไหน เมื่อยามลอยลำอยู่กลางทะเลแบบนี้ แต่มันก็เป็นเพียงชั่วระยะหนึ่ง

เมื่อถึงเวลาเรือเข้าและพวกเขาจะสนุกกันอย่างสุดเหวี่ยง ทั้งสุรา นารี เหมือนดังวันนี้เมื่อเอาปลา ขึ้นจากเรือและชั่งเรียบร้อยแล้ว พวกเขาก็เป็นผู้เบิกเงินจากไต๋ เพื่อไปฉลองการขึ้นฝั่ง

แม้อีตัว ยังเรียกพี่

ของเขาเหมือนเช่นทุกครั้ง

เชี่ยวคือหนุ่มลูกทะเลร่างบึกบึน เขากับเพื่อนอีกสองคนคือเจ้าเย็น และไอ้นัทก็เข้าไปนั่งกึงเหล้าที่ร้านขายเหล้าร้านหนึ่งในตลาดปากน้ำนั่นเอง กินกันไปคุยกันไปเสียงลั่นไปหมด แต่ก็ไม่มีใครสนใจเพราะนั่นคือวิสัยของคนเรือที่พูดจาโผงผางตรงไปตรงมา เสียงกระหึ่มของเพลงตู้ที่หยอดกี่ทีละบาท มันทำให้เขาสนุกสนานจนลุกขึ้นออกมาเต้นแร้งเต้นกา

'เฮ้ย ป้านนี้ นวลคงรอพวกเราแล้วล่ะวะ' เจ้าเย็นพูดกับเพื่อนทั้งสอง

'คอยเอ็งมากกว่ามั้ง เรื่องอะไรมาคอยข้า' ไอ้นัทเถียง

'เฮ้ย ข้าหมายถึง อ้อและติ๋มของพวกเอ็งด้วย' ไอ้เย็นแก้ตัว

'คงเชือดแล้วสิมึง' เชี่ยวถามขึ้นอย่างรู้ใจเพื่อน

ไอ้เย็นไม่ตอบได้แต่หัวเราะแหะ ๆ

'รีบไปไหนวะ ยังไงมึงก็ไม่อดแน่คืนนี้ เอาให้หมดกลมนี้ก่อนดีกว่า'

เย็นเหลือบตามองขวดเหล้าบนโต๊ะ ซึ่งมีอยู่สองขวด ขวดหนึ่งมีน้ำสีทองแดงอยู่ครึ่งกลม และอีกขวดนั้นว่างเปล่าแล้ว นั่นก็หมายความว่า เขาทั้งสามคนซัดเข้าไปพอสมควร ดื่มกันไปคุยกันไปจนหมดไปอีกครึ่งกลม ทั้งหมดก็ลุกออกจากร้านซึ่งก็เป็นเวลาใกล้เที่ยงคืนพอดี

ทั้งสามจึงตรงดิ่งไปยังจุดหมาย มันก็คือ ซ่องนั่นเอง

แต่เจ้าเย็นก็ต้องผิดหวัง เมื่อนวลนางโลมคู่ขาของเขาถูกคนอื่นจองไปเสียแล้ว เจ้าเย็นชักยัวะทำท่าจะเอาเรื่อง ซึ่งแม่เล้าก็ขอโทษขอโพยเป็นการใหญ่ เพราะเห็นเป็นลูกค้าประจำ ทำให้เจ้าเชี่ยวและเจ้านัทต้องมาลากออกไป

'ปล่อยกู กูอยากรู้นักว่าใครมาจองนวลตัดหน้ากู' เจ้าเย็นเอะอะ

'ไอ้เวรพูดไม่รู้เรื่อง เดี๋ยวก็เจอตีนกู ไปกับกู' เชี่ยวตะคอก และช่วยกับนัทลากปีกไอ้เย็นออกไป

'ไปที่อื่นดีกว่า มึงก็รู้ว่าขาประจำของพวกเราอีกเท่าไหร่' นัทปลอบใจ

'เออ กูเชื่อมึง ไอ้ผู้หญิงน่ะกูไม่เสียดายหรอก แต่กูรู้สึกว่ามันเสียหน้าว่ะ'

'เฮ้ยช่างมันเถอะ ทีเพื่อนทีเรา' เชี่ยวพูดอย่างใจนักเลง

แล้วทั้งสามเพื่อนเกลอก็มาปรากฏตัวหน้าซ่องอีกแห่งหนึ่ง

'เชิญเลือกดูได้เลยค่ะ ชอบคนไหน ราคากันเอง' คนเชียร์แขกพูดเสียงเจื้อยแจ้ว

'อ้อ เชี่ยวนั่นเอง เอาเลย ชอบคนไหนบอกเจ๊ แล้ววันนี้มีเด็กใหม่มาด้วยนะ'

เชี่ยวหูผึ่งทันที เพราะคู่ขาของเขาที่ซ่องนี้ได้ย้ายไปที่อื่นเสียแล้ว

'ใหม่ที่นี่ เก่าที่อื่นหรือเปล่า?' เชี่ยวเย้า

'ก็ไม่รู้นะ แต่สวยอย่าบอกใครเชียว' แล้วเธอก็ชี้ให้เชี่ยวดู เชี่ยวมองตามมือนั้นไป

'นั่นไง คนที่ปล่อยผมยาวใส่เสื้อสีชมพูน่ะ'

สายตาของเชี่ยวก็พบกับสาวผมยาว ผิวขาว หน้าตาจัดว่าสวย ร่างไม่ผอมไม่อ้วน เห็นปุ๊บเชี่ยวก็ถูกใจทันที

'ตกลงผมเอาคนนี้ละ ค้างเลยนะ เพราะนี่ก็เที่ยงคืนแล้ว' คนเชียร์แขกพยักหน้ารับ

เชี่ยวหันไปทางเพื่อน 'มึงสองคนล่ะวะ เอาคนไหน เลือกเอากูเลี้ยงเอง'

'เอ้อ กูดีกว่า' นัทแย้ง 'ที่นี่ให้กู ทีหน้าค่อยมึง'

เอ้าตกลง งั้นกูจองทิพย์ว่ะ นัทเอ่ยชื่อสาวที่เขาเคยนอนกับเธอมาครั้งสองครั้งแล้ว 'มึงล่ะไอ้เย็น'

'กูเอา จ๋าวะ'

หลังจากเชี่ยวจ่ายเงินเรียบร้อยแล้วทั้งหมดก็แยกย้ายกันเดินตามนางเอกเข้าห้องไป

เชี่ยวถูกพาเข้ามาในห้องของสาวคู่นอนในคืนนี้ของเขา เมื่อเข้าห้องแล้ว เธอจัดแจงถอดเสื้อผ้าให้เขา และยื่นผ้าขนหนูให้

'อาบน้ำกันก่อนนะคะ'

เชี่ยวทำตามอย่างว่าง่าย การอาบน้ำทำให้เชี่ยวสดชื่นขึ้นมากทีเดียว เมื่อเขาเข้ามาในห้องชายหนุ่มไม่พบสาวคู่นอนของเขา เชี่ยวเดาว่าเธอก็คงจะไปอาบน้ำของเธอเหมือนกัน เป็นดังที่เขาคิด ไม่นานเธอเปิดประตูเข้ามาในห้อง โดยมีหยดน้ำเกาะตามหัวไหล่ ซอกคอ แสดงว่าเพิ่งอาบน้ำมา เชี่ยวมองรูปทรงของสาวเจ้าภายใต้ผ้าขนหนูผืนน้อย ซึ่งเธอกระโจมอกอยู่

'เรายังไม่รู้จักชื่อกันเลยนะ' เชี่ยวชวนคุย

'จำเป็นด้วยหรือคะ ในเมื่อถึงเวลาเช้า คุณก็จากไปเหมือนเช่นทุกคนที่ผ่านมา' เธอปฏิเสธ

'อย่างน้อยก็ยังได้ทักกันบ้างเมื่อพบกัน'

'ทักกับผู้หญิงแบบนี้หรือคะ'

'ผมก็ไม่เห็นเสียหายตรงไหนนี่ เอาละเราอย่ามาคุยกันเรื่องหนักสมองอยู่เลย'

หลังจากเธอผละออกจากกระจกมานั่งที่ขอบเตียง เชี่ยวก็เริ่มลงมือทันที เขาโอบ

กอดเธอมาจากทางด้านหลังด้วยลำแขนอันแข็งแกร่งของเขา

'คุณน่ารักมากรู้มั้ย' เขาพูดเบาๆ ที่ริมหูของเธอ ซึ่งจมูกของเขาได้กลิ่นหอมอันเย้ายวนจากกายของเธอ มันทำให้เขาฝังจมูกลงไปตรงซอกคออันขาวผ่องอูมอิ่มนั้น

หญิงสาวเมื่อได้รสสัมผัสนั้นก็รู้สึกเคลิบเคลิ้ม เพราะนานๆ จะเจอผู้ชายแบบนี้สักครั้ง ส่วนมากพอเปิดผ้าได้ก็จะจ้วงทันที แต่นี่เขากลับใจเย็น เมื่อเธอเริ่มพอใจเขาน้ำเสียงของเธอสนิทสนมขึ้น

'พี่ทำงานอะไร'

'ผมทำงานเรือ' หายากเหมือนกันที่จะพบชายที่ปฏิบัตินิ่มนวลกับผู้หญิงโสเภณีเช่นเธอ มันทำให้เธอรู้สึกพอใจเขาขึ้นมาทำละน้อยๆ

'พี่ชื่ออะไร'

'เรียกผมว่าเชี่ยวก็ได้' เขาพูดโดยที่จมูกของเขาค่อยๆ ซุกไซ้บริเวณแผ่นหลังอันขาวผ่องของเธอ ทำเอาเธอสยิวขึ้นเล็กน้อย

ชายหนุ่มค่อยๆ ปลดปมผ้าเช็ดตัวออกอย่างแผ่วเบาด้วยมืออันเต็มไปด้วยมัดกล้ามของเขา ชายหนุ่มโลมจูบไปทั่วทั้งแผ่นหลังของเธอ โดยเฉพาะที่ร่องหลังมันทำให้เธอค่อยๆ มีอารมณ์ตอบสนองโดยไม่รู้สึกตัว มือสากๆ ของเชี่ยวค่อยๆ บีบขยำอก ซึ่งเหลวเล็กน้อยของเธอ มันยิ่งทำให้เธอเริ่มสยิวมากขึ้นไปอีก

หญิงสาวค่อยๆ หันเข้ามาเผชิญกับเขา ปากของเธอเผยอขึ้นอย่างท้าทายเชี่ยวประกบปาก ตอบสนองเธอทันทีโดยที่มือของเธอเริ่มลูบอยู่ที่หน้าขาของเขาและกำเอาเจ้าลูกคนหัวปลีของเขาเอาไว้ ซึ่งมันคงไม่ค่อยรู้สึกเท่าไหร่ แต่เมื่อโดนสัมผัสเข้ากับมือเธอเท่านั้นมันก็สำแดงเดชพองกำทันที สาวสวยถอนริมฝีปากของเธอออกมาก้มลงมองดูของเชี่ยวอย่างพิจารณาก่อนจะค่อยๆ ทำเอาเชี่ยวถึงกับสยิว แขม่วหน้าท้องไปเลย

'พี่มั่นใจมั้ยว่า พี่ไม่เป็นโรค' เธอถาม

เชี่ยวทำหน้าฉงนก่อนจะตอบ 'ผมมั่นใจ เพราะผมเพิ่งขึ้นจากเรือ ยังไม่ได้ไปเที่ยวไหนเลย ทำไมหรือ'

เธอไม่ตอบแต่ใช้มือจับและกลับของเขาจนเผยให้เห็นถึงส่วนหัว แล้วเธอก็ค่อยๆ ก้มลงไปด้วยลิ้นของเธอโดยที่รอบคอก่อน ทำเอาเชี่ยวถึงกับขยับก้นไปมาเพราะความเสียว หลังจากทำอยู่ครู่หนึ่ง เธอก็ค่อยๆ กลืนของเขาหมดไป และใช้ลิ้นตวัดไปมา ภายในอุ้งปากของเธอทำเอาเชี่ยวถึงกับเกร็งไปทั้งตัวพยายามผลักหน้าของเธอออก

'โอย ไม่ไหวแล้วผมเกือบทนไม่ไหว' เชี่ยวสารภาพหลังจากที่เธอถอนปากออกมาแล้ว และต่อมาเธอก็จับของเชี่ยวเข้าที่หว่างสองเต้าของเธอ แล้วเธอก็บีบทั้งสองเข้าหากัน และใช้ให้เชี่ยวมาที่หน้าอกของเธอ เชี่ยวทำจากช้าแต่เมื่อเขาเริ่มมันเร็วจนซอยยิกๆ จนใกล้เขาก็รีบหยุด ไม่งั้นเขาโค่นเธอคนนี้ไม่ลงแน่

ชายหนุ่มถอนมาแล้วทาบทับร่างของเธอให้นอนราบเชี่ยวคลึงสันมือขยี้ลงไปของเธออย่างเมามัน ทำเอาเธอถึงกับครางเสียงกระเส่า

"ดีพี่ แรงอีก"

เชี่ยวแหย่นิ้วลงในของเธอ แล้วกรีดนิ้วไปมา ทำเอาเธอถึงกับบิดตัวเป็นเกลียว เชี่ยวรู้สึกว่ามือของเขาสัมผัสกับเหนียวๆ เริ่มแฉะ

"ทำเถอะพี่ ฉันทนไม่ไหวแล้ว" ไม่พูดเปล่าแต่เธอกลับจับของเชี่ยวที่ตรงกับของเธอ ซึ่งเชี่ยวก็ไม่ขัดข้องอยู่แล้วเขาค่อยๆ ของเขาเข้าไปในร่างเธอที่อ้าอยู่จนสุด ปากต่อปากประกบกันอย่างดูดดื่มและมือของเขาก็เคล้นคลึงขยี้ปทุมถันของเธออย่างเมามัน ส่วนบั้นท้ายของเขาเริ่มต้นเดินเครื่องจากช้าไปเรื่อยๆ หลังจากทำอยู่ครู่หนึ่งเชี่ยวก็พลิกให้เธอขึ้นบนซึ่งพอเธอขึ้นบนเท่านั้นเธอก็ทำหน้าที่อย่างสุดฝีมือ สองมือของเธอท้าวแขนอยู่ในท่าวิดพื้น ส่วนบั้นท้ายของเธอก็เริ่มวิดโดยอาศัยช่วงขาวพิบๆ เสียงเนื้อกระทบดังไม่เบาเลยแต่อารมณ์ของเธอถึงขีดเสียแล้ว

ความเมามันทำให้เธอเข้า-ออกเร็วขึ้น ปั๊บๆๆ เสียงดังไม่ขาดสายผสมกับเสียงครวญครางของเธอ

"พี่จ๋า โอ๊ย ยาวดีจริงๆ"

เชี่ยวใช้มือบีบเคล้นเต้าของเธอตรงหน้า ยิ่งเพิ่มความกระสันต์ให้เธอเพิ่มขึ้นไปอีก

"โอ๊ย พี่ เปิ้ลจะทนไม่ไหวแล้ว"

เชี่ยวเห็นเธอทำท่าจะไปไม่รอด เขาก็รีบพลิกร่างของเขาขึ้นบนและหยิบหมอนข้างขึ้นมารองบั้นท้ายของเธอ ทำให้เนินลอยเด่นจนทำให้เชี่ยวอดมองดูอย่างชื่นชมไม่ได้

"พี่จ๋าอย่าช้าซิจ๊ะ" พูดแล้วเธอก็ไขว่คว้าเอาของเชี่ยวเข้ามาในของเธออีกครั้งอย่างหิวกระหาย

เชี่ยวค่อยๆ จากช้าๆ โดยมีเสียงครวญครางของเธอไม่ขาด

"แรงอีกจ้ะพี่ เปิ้ลชอบพี่จัง แรงอีกซิคะ"

เชี่ยวค่อยๆ เร่งเร็วขึ้นไปอีก เจ๊ะ เจ๊าะๆ แจ๊ะๆ เสียงแปลกๆ ดังขึ้นเป็นจังหวะที่เชี่ยวดึงออกมาแล้วใส่กลับไปใหม่

"โอยพี่" บั้นท้ายของเชี่ยวค่อยๆ เร็วขึ้น โดยมีบั้นท้ายของเธอรับอยู่เป็นจังหวะ

"พี่จ๋าเร่งอีกเร็วๆ" เชี่ยวเองก็เต็มที่แล้วเช่นกัน เขาป่ายซ้ายป่ายขวาไปมาอย่างรวดเร็วและรุนแรง เจ๊าะๆๆๆ

"โอยย พี่ เปิ้ลทนไม่ไหวแล้ว โอย ย"

เธอกอดร่างของเขาเอาไว้แน่น ส่วนเชี่ยวก็สุดขีดแล้วเช่นกัน

ของเขาจึงพ่นความสุขสันต์ออกมาอย่างมากมาย

"พี่สัญญาได้ไหมว่าเรือเข้าแล้วจะมาหาเปิ้ลอีก" เธอถามโดยที่ใบหน้าของเธอกำลังซุกอยู่กับหน้าอกของเขา

"พี่ต้องมาแน่ ในเมื่อหัวใจของพี่อยู่ที่นี่"

"ผู้หญิงอย่างเปิ้ล มีค่าจะอยู่ในหัวใจของพี่ได้หรือ?"

"คนทุกคนมีค่าทั้งนั้น ถึงตัวพี่เองก็เถอะ ทำงานเรือไม่ใช่จะมีเกียรติอะไร"

"แต่มันก็ยังดีกว่าเปิ้ล"

"ไม่เอาละ เราอย่าพูดเรื่องนี้กันดีกว่า" แล้วชายหนุ่มก็จุมพิตกับเธออย่างดูดดื่มอีกครั้ง

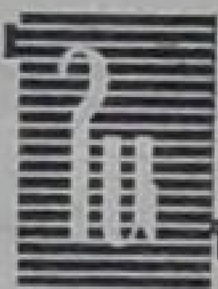
"ถือว่าคืนนี้มันคือ สวรรค์ของเรา"

เธอพยักหน้า ใช่ มันคือสวรรค์คนเรืออย่างเขา เมื่อเข้าฝั่งจนกว่าเขาจะมีเมียเป็นตัวเป็นตน เชี่ยวค่อยๆ ลูบไล้เรือนร่างของเปิ้ลอีกครั้งหนึ่ง

และมันก็คงจะอีกหลายครั้งจนกว่าจะสว่าง...

จบ

สามคนผัวเมีย

ในหมู่บ้านดินดำที่ผมอยู่นั้นนอกจากเป็นชาวพื้นบ้านที่มีถิ่นฐานเป็นคนชาวเหนือ ยังมีชาวไทยใหญ่อีกกลุ่มหนึ่งเข้ามาประกอบอาชีพทำไร่เช่นเดียวกัน แต่ก็มีเพียงพอมีจะกินเท่านั้นที่ลงทุนทำไร่ของตนเอง

ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งจะเลี้ยงชีพด้วยการรับจ้างเช่นเดียวกับชาวพื้นบ้านทั่วๆ ไป มีเหตุการณ์ของครอบครัวหนึ่งที่เข้ามาเกี่ยวพันกับผมด้วย ครอบครัวนี้มี 4 คน หัวหน้าผู้ชายอายุ 50 ปีเศษ ภรรยาอายุประมาณ 30 กว่าๆ ลูกชายคนโตอายุประมาณ 18 ปี ส่วนคนเล็กเป็นหญิงอายุเท่ากับนิดเมียผมคือประมาณ 15 ปี

ลูกสาวของครอบครัวชื่อ 'กอ' เป็นลูกจ้างผมอีกคนที่รับจ้างแลกรายได้ต่อวันประมาณ 30 บาท ฐานะความเป็นอยู่ของกอไม่ดีนัก พ่อรับจ้างตัดไม้ในป่า แม่รับจ้างทำงานไร่ ส่วนลูกชายไม่สนในการงานนัก เอาแต่เที่ยวเตร่ไปมาประสาชายวัยรุ่นเท่านั้น ครอบครัวนี้ให้ความนับถือผมมากพอควร ทุกครั้งที่มีปัญหามักจะพึ่งพาอาศัยผมอยู่เสมอ ๆ ซึ่งก็ได้รับตอบสนองจากผมด้วยดี ด้วยคติที่ว่า 'สร้างมิตรไว้ดีกว่าหาศัตรู'

พลบค่ำวันหนึ่งหลังจากอาหารมื้อเย็นผ่านไปแล้ว ผมกำลังเตรียมตัวเข้านอน พ่อแม่ของกอแวะมาหาผมที่บ้านทั้ง

แต่ไม่ละเหี่ยใจ

สองคนปรับทุกข์ ด้วยสีหน้าเหนื่อยหน่าย เนื่องจากเป็นหนี้เป็นสินเขาอยู่สามพันบาท ไม่มีหนทางจะชดใช้เขาได้ จึงเป็นปัญหาที่ทั้งคู่กลุ้มอกกลุ้มใจมาก ได้พยายามขอร้องผมให้ช่วยเหลือโดยมีค่าตอบแทนคือยกลูกสาวให้อยู่กับผม จะในฐานะคนรับใช้หรืออะไรก็แล้วแต่ เพราะกอยังเป็นเด็กยังไม่รู้เรื่องอะไร ผมรู้สึกตะขิดตะขวงใจมากเท่าเป็นการหักหาญน้ำใจของเธอด้วยซึ่งยังมีโอกาสที่จะพบความเจริญในชีวิตอีกมาก

วันนั้น ผมตกลงมอบเงินให้พ่อแม่ของกอไปตามความช่วยเหลือ โดยมีกอเป็นลูกสาวขัดดอกแลกกับเงินจำนวนดังกล่าว ซึ่งในคืนเดียวกันนั้นเอง หลังจากพ่อแม่ของเธอกลับไปได้เพียงไม่ถึงชั่วโมง กอมาที่บ้านผมพร้อมด้วยห่อผ้าสัมภาระของเธอ กอไม่วิตกกังวลเลยที่จะมาร่วมชายคาบ้านผม ซึ่งเธอบอกว่าไม่ว่าจะให้อยู่ในฐานะอะไร เธอยินยอมพร้อมใจทุกอย่าง เพราะทราบเรื่องจากพ่อแม่ของเธอเองมาเป็นอย่างดีแล้ว พร้อมทั้งยังได้รับการกำชับอีกด้วยว่าให้เอาอกเอาใจผมให้มากที่สุดด้วย

นิดดีใจมากไม่มีการเสแสร้งเลย ทั้งที่เธอก็รู้อยู่เต็มอกว่ากอจะเข้ามาอยู่ในฐานะอะไร ตรงข้ามกันเธอกลับช่วยเหลือเป็นห่วงเป็นใยกอเป็นอย่างดีด้วยซ้ำ จัดการปูที่หลับที่นอนให้ซึ่งเป็นที่นอนรวมกันทั้งสามคนนั่นเอง เพราะสถานที่ภายในไม่ได้กว้างขวางอะไรนัก

คืนนั้น ผม นิด และกอนอนร่วมกันอยู่กลางบ้าน ผมกระสับกระส่ายแทบทั้งคืน พยายามข่มตาให้หลับแต่ก็ไม่สามารถจะหลับลงได้ ความคิดร้อยแปดวนเวียนอยู่ในสมอง ผมจะทำอย่างไรดีทั้งที่ใจหนึ่งยินดีและอิ่มเอิบใจ ที่ในโอกาสเดียวกันจะมีผู้หญิงมานอนแนบข้างถึงสองคนและทั้งสองคนเป็นสาวในวัยกำดัด แต่อีกใจยังเกรงใจนิดที่เป็นคนดี กลัวว่าเธอจะเสียใจเมื่อผมวางตัวในฐานะคนกลางไม่ถูกต้อง ดูเหมือนนิดจะเข้าใจปัญหานี้ตลอดจนความคิดอ่านของผมได้ดีพอใช้ เพราะคืนนั้นเธอก็นอนไม่หลับเช่นกัน เธอตะแคงหน้ากลับมาหาผมนอนจ้องมองดูนัยน์ตาแป๋ว เธอผงกศีรษะดูกอนิดหนึ่งจนเข้าใจว่าหลับแล้ว จึงเอ่ยปากถามเรื่องว่า

ผมจะทำอย่างไรต่อไป และเมื่อผมต้องการกอเป็นเมียอีกคนตามที่พ่อแม่เธออนุญาตไว้ เธอเองก็ไม่ขัดใจและเต็มใจเสียด้วย เพราะฉะนั้นผมไม่ต้องวิตกกังวลใจไปหรอกนะ

ผมเกรงว่าเรื่องที่เราพูดคุยกันกออาจจะได้ยิน ผมจึงลากข้อมือนิดออกไปนั่งคุยกันที่ระเบียงบ้าน คืนนั้นเดือนหงายแจ่มฟ้าสว่างไสวไปทั้งหมู่บ้าน เราออกมานั่งปรับทุกข์กันเรื่องกอเป็นส่วนใหญ่และจบลงด้วยความสบายอกสบายใจของผม ที่นิดยินดีเปิดทางสะดวกให้เกี่ยวกับสาวกอ ซึ่งใกล้จะเป็น "เมียขัดดอก" ของผมเข้าไปแล้ว และเพื่อเป็นการเอาใจนิดที่เข้าใจความรู้สึกของผมดี ในฐานะเมียคู่ทุกข์คู่ยาก ผมจึงรับขวัญนิดอยู่ตรงระเบียงนอกชานบ้านนั้นเอง

ผมกับนิดจนดิ่งอยู่ในช่วงอารมณ์ความต้องการของกันและกัน จนเวลาผ่านไปเป็นชั่วโมง จึงรู้สึกถึงอาการพื้นกระ

ด้านบ้านที่ไหวตัวเยือกขึ้น เราผละออกจากกันทันทีด้วยสัญชาตญาณ และเข้าใจว่าเสียงนั้นอาจเป็นกอตื่นนอนแล้วออกมาทำธุระส่วนตัว แต่เมื่อเวลาผ่านไปไม่มีวี่แววว่ากอจะโผล่ออกมา แต่ถึงกระนั้นนิดก็ยังไม่ไว้ใจนัก เพราะถึงอย่างไรในสภาพของเธอกับผมตอนนั้นแม้จะเป็นผู้หญิงด้วยกันเธอก็ยังอาย

นิดบอกให้ผมกลับเข้าไปดูกอในบ้านก่อน ส่วนเธอจะตามไปทีหลัง ผมลุกเข้าไปข้างในเห็นยังนอนขดตัวอยู่บนที่นอน ผมยืนเพ่งอยู่ครู่หนึ่งต้องยิ้มให้กับตัวเองเพราะเสียงที่เกิดขึ้นเมื่อครู่ต้องเป็นกออย่างแน่นอน ลักษณะของกอผมว่าเธอทำเป็นหลับมากกว่า ลักษณะอาการหายใจของเธอไม่ใช่คนหลับ เพราะมันยังมีแรงกระเพื่อมของลมหายใจเป็นพิรุธ เธอคงเห็นภาพผมกับนิดกำลังเริงบทรักอยู่ เลือดสาวรุ่นที่ไม่เคยผ่านเหตุการณ์เช่นว่าจึงทำให้เธอกลับมานอนใจเต้นตูมตามด้วยความรู้สึกฟุ้งซ่านเป็นแน่

ผมค่อยๆ ก้าวเข้าไปหากอที่นอนหันหลังให้ ทรุดตัวลงนั่งข้างเธอ เอื้อมมือข้างหนึ่งไปแตะที่ต้นแขนเธอเบาๆ เพียงเท่านั้นความรู้สึกของ ผมก็บอกตัวเองว่าร่างกอกระตุกขึ้นและเริ่มสั่นเล็กน้อยๆ ลมหายใจเริ่มถี่ขึ้น ผมก้มลงกระซิบที่ข้างหูเธอ แต่กอยังเฉยทำเป็นหลับ แต่อาการของเธอกลับทำให้ผมอดหัวเราะกับตัวเองไม่ได้เพราะเธอขนลุกซู่ไปทั้งตัว คงเพราะลมหายใจที่ร้อนผ่าวของผมกระทบริมหูเธอนั่นเอง

เมื่อเห็นเธอนอนเฉย ผมนึกสนุกขึ้นมาประกอบกับใจมีความต้องการลิ้มรสสาวของเธออยู่ด้วย ผมจึงลงนอนตะแคงหันหน้าเข้าหาเธอ พร้อมกับจับร่างพลิกหงาย แรกๆ กอขืนตัวเล็กน้อยแต่แล้วก็ยอมหงายแต่โดยดี แต่นัยน์ตานั้นหลับอยู่ตรงข้ามกับแรงหายใจและจังหวะการเต้นของหัวใจแรงและถี่ขึ้นอย่างรู้สึกได้ชัด

ลักษณะของกอที่นอนหงายจึงทำให้ส่วนหน้าอกกลมกระเปาะเหลาะของเธอเด่นชูชันขึ้น ผ้าถุงที่สวมอยู่ก็ถลกขึ้นเล็กน้อย เป็นภาพที่ผมแทบสำลักความต้องการออกมาเสียให้ได้ แม้ว่าก่อนหน้านี้ผมกับนิดจะผ่านเกมรักกันมาแล้วครั้งหนึ่งก็ตาม ความตื่นกลัวของผมกลับคืนมา ความเป็นชายเริ่มแข็งตัวขึ้น ผมจ้องมองส่วนหน้าอกกอ

อยู่ครู่หนึ่ง เห็นเธอยังนอนเฉย ทำเป็นไม่รู้สึก จึงเอื้อมมือไปคว้ากระเปาะกลมนั้นแล้วเน้นมือกดลงไปเบา ๆ ร่างกอเกร็งขึ้น ลมหายใจเริ่มขาดห้วงกัน แต่ยังไม่ลืมตา

คราวนี้ผมป่ายมืออีกข้างลงไปที่ส่วนล่างของเธอลูบไล้ขึ้นลงทั้งที่ยังมีผ้าถุงขวางอยู่ ก่อนที่ไปหยุดอยู่ตรงส่วนอวบอูมขึ้นมาตรงกลางของร่างกาย กอสะดุ้งอย่างเห็นได้ชัด เสียงกลืนน้ำลายลงคอลอดออกมาจนผมได้ยินถนัด ผมหัวเราะให้ตัวเองอีกครั้งก่อนที่ลงมือเน้นลงไปอีกทั้งสองแขนทั้งล่างและบน เท่านั้นเองกอครางฮือขึ้นมาทีเดียว นัยน์ที่ทำเป็นหลับเบิกโพลงขึ้นเต็มที่

เธอแกล้งทำเป็นตกใจ แต่ผมไม่ได้ฟังเสียงอะไรอีกแล้ว ซุกหน้าลงบนเนินอกเธอทันที แทนมือข้างนั้น เพียงครู่เดียวกอสั่นสะท้านไปทั้งร่าง ผมค่อย ๆ แกะกระดุมเสื้อเธอออกและสลัดไปทางด้านศีรษะ

ต่อมาก็หันมาจัดการกับผ้าถุงของกอจนมันไปทางปลายเท้า กระทั่งบนเนื้อตัวของกอไม่มีอะไรขวางกั้นผมอีกต่อไปแล้ว ร่างเธอขาวโพลนอยู่ท่ามกลางความสลัวที่มีเพียงแสงสว่างสาดลอดเข้ามาเท่านั้น ผมกดทั้งมือ

“ผมกดกระแทกความแข็งโชนเข้าใส่กออย่างบ้าคลั่ง กอคงเห็นว่านิดมายืนดูจึงพยายามบอกผม แต่ผมหูอื้อตาลายไปแล้ว ตอนนั้นเข้าใจว่าอาการของเธอคงอยู่ใกล้จะพบความสุขสุดเท่านั้นจึงเร่งเครื่องถาโถมเข้าใส่เธออย่างรุนแรงขึ้นไปอีก กอคงอายซุกหน้าเข้าหลบในอ้อมอกผม โดยที่ผมเองยังเคลื่อนไหวโยกย้ายขวาอยู่อุตลุด”

และใบหน้าลงบนส่วนต่าง ๆ ของกออย่างมันเขี้ยว ร่างสั่นสะท้านกระตุกขึ้นลงและแรงหายใจที่ขาดเป็นห้วง ๆ

นิ้วมือผมเริ่มทำงาน กรีดมันผ่านมันไปตรงรอยแยกส่วนกลางของร่าง รู้สึกมีความเหนียวเหนอะติดปลายนิ้วขึ้นมาด้วย แสดงว่าเธอกำลังมีอารมณ์สุกงอมและตื่นเพริดอยู่เต็มที่เหมือนกัน จากนั้นผมจึงป่ายร่างขึ้นทับทางด้านบนความกำยำโชนชันของผมสัมผัสกับเนินสล่างของกออย่างแนบแน่น ผมแกล้งบดมันลงไปชนิดหนักหน่วงและรุนแรงจนกอครางออกมา ผมโหย่งตัวขึ้นประมาณว่าความแข็งโชนของผมตรงกับคูหาสวรรค์ที่กำลังฉ่ำชื้นของกออยู่ค่อย ๆ กดลำตัวราบลงไปตามความยาวของร่างกอ เธอร้องออกมาคำหนึ่งพร้อมกับร่างที่บ่ายเบนส่ายหนีจึงเป็นการยั่วยุผมอยู่ในที ให้อารมณ์หื่นห่ามของผมกำเริบขึ้นอีก ผมไม่ปล่อยโอกาสนั้นแล้ว ร่อนสะโพกส่ายตามร่างเธอ ในขณะเดียวกันก็กดน้ำหนักตัวลงไปอีกจนสามารถชำแรกเข้าสู่ร่างกอได้ทีละน้อย ๆ

ผมยอมรับว่า กอมีความอดทนเป็นเลิศทีเดียวเพราะไม่มีเสียงร้องแสดงความเจ็บปวดออกมาเลย จะมีเพียงแต่เสียงกัดฟันข่มความรู้สึกรุนแรงออกมาเท่านั้น ผมซุกหน้าลงเฟ้นฟอนบนความตึงเต่งเคร่งครัดของเธอบนหน้าอก พร้อมกับค่อย ๆ ดันตัวเองผ่านเข้าสู่ร่างให้ลึกลงไปอีก จนที่สุดมันก็หลุดลื่นผ่านเข้าไปอย่างลำบากยากเย็นเต็มที ความฝืดกระชับทำให้ผมหักห้ามใจไว้ไม่อยู่ ไม่มีความยับยั้งชั่งใจอีกต่อไป

ผมเริ่มเดินเครื่องตัวเองทันที เสียงอึกอัก ๆ จากกอแผ่วลอดออกมาในครั้งแรก ๆ แต่เมื่อการเคลื่อนไหวของผมผ่านไปได้ชั่วครู่ อาการเหล่านั้นก็หายไป มีเพียงเสียงครางอยู่ในลำคอดังลอดออกมาแทนที่ ผมกระแทกกระทั้นทะลุทะลวงความกำยำเข้าห้ำหั่นใส่ความเป็นสาวของกออย่างแทบไม่หายใจ โดยมีอาการตอบรับจากกอที่เริ่มรู้รสชาติของความพิศวาสขึ้นมาบ้างแล้ว สาบสาวของกอทำให้ผมลืมหมด แม้กระทั่งเสียงนิดที่ก้าวเข้ามาหยุดยืนดูอยู่ที่ปลายเท้า

ผมกดกระแทกความแข็งโชนเข้าใส่กออย่างบ้าคลั่งกอคงเห็นว่านิดมายืนดูจึงพยายามบอกผม แต่ผมหูอื้อตาลายไปแล้วตอนนั้นเข้าใจว่าอาการของเธอคงอยู่ใกล้จะพบความสุขสุดเท่านั้นจึงเร่งเครื่องถาโถมเข้าใส่เธออย่างรุนแรงขึ้นไปอีก กอคงอายซุกหน้าเข้าหลบในอ้อมอกผมโดยที่ผมเองยังเคลื่อนไหวโยกย้ายขวาอยู่อุตลุด

อีกครู่ต่อมาจึงรับรู้ถึงอาการตอดรัดภายในของกอที่เกิดขึ้น ความกำซาบซ่านแล่นจี๊ดเข้าไปในลำกล้องของผมจนถึงหัวใจ แล้วไหลย้อนกลับลงมาตามความยาวของแท่งแห่งความเป็นชายของผมก่อนที่จะทะลักล้นเนืองนองออกมาอย่างอิ่มเอมใจ แล้วความรู้สึกบอกผมว่าข้างกายทางด้านหลังที่นอนไหวตัวยวบ ผมหันกลับไปดูก็แทบตะลึง นิดนั่นเองกำลังล้มตัวลงนอนตะแคงข้าง หันหน้ามามองผม เธอยิ้มให้ไม่มีความกระง่องกระแง่งแอบแฝงให้เห็นเลย

ผมจึงถอดตัวลงจากร่างของกอ ล้มตัวลงนอนหงายเหยียดยาวอยู่ระหว่างร่างของกอและนิด มือซ้ายสอดเข้าใต้ศีรษะนิด ส่วนมือขวาสอดเข้าใต้ศีรษะกอ ดึงทั้งคู่เข้ามาจูบเบา ๆ ที่หน้าผาก ทั้งคู่ต่างเบียดกระชับเข้าแนบข้างผมคนละข้าง เสียงหัวเราะผมดังขึ้นก่อนตามด้วยนิดและกอ แสดงออกถึงความรักความเข้าใจของเราทั้งสามคนอย่างมีความสุข

จบ

☆☆☆

ฮ๊อทสตาร์ โดย...ริน ราตรี

ยุคนี้เป็นยุคเศรษฐกิจตกถอย ถึงแม้ประเทศของเรา จะมีของกินของใช้อยู่เต็มบ้านเต็มเมือง แต่บางทีเราก็ยังไม่มีปัญญาจะซื้อหามาได้ คนไทยในยุคนี้ต้องช่วยเหลือตัวเองเป็นส่วนใหญ่ ความปลอดภัยแทบจะหาไม่ได้ในแต่ละวัน ถนนหนทางก็ทรุดโทรมก่อสร้างก็วางของกันเกะกะ อาหารสำหรับบริโภคก็ขึ้นราคา สิ่งเหล่านี้กลายเป็นปัญหาของแต่ละวัน อยากให้ทางราชการสนใจดูแล สำหรับนโยบายเก็บภาษีเข้าหลวงก็ดีครับ ส่วนนี้ผมว่าน่าจะนำไปใช้กับสถานบริการกลางคืน ใครอยากเปิดเกินเวลาก็เสียภาษีเข้าหลวงไปเลย เก็บเงินเหล่านี้ไปพัฒนาประเทศดีกว่าครับ

● **ชโลมจิต จันทร์เกตุ** ดารา นางงามจากรองมิสไทยแลนด์เวิลด์ และละครมนต์รักลูกทุ่ง, หุบเขากินคน และอีกหลายเรื่อง ประกาศเซ้งกิจการ **ฟรีสไตล์ผับ คาเฟ่และคาราโอเกะ** แยกสนามบินน้ำ นนทบุรี เนื่องจากไม่มีเวลาดูแลกิจการ ใครสนใจติดต่อ คุณมณฑา **1144** เรียก **522558** หรือ **589-7385** รับรองเซ้งกันแบบถูกใจจริง ๆ

● ครบรอบ 2 ปีของ **วาเลนเซีย** ถนนรัตนาธิเบศ นนทบุรี งานนี้คนมาเที่ยวแทบล้นปริ โดยมีน้อง **"ลูกตาล" ชโลมจิต จันทร์เกตุ** มาร่วมเดินแบบและแสดงความยินดีกับ **คุณเอก** เจ้าของและผู้บริหารงานเมื่อไม่นานมานี้..

● ยิ่งใหญ่ที่สุดในจังหวัดนครสวรรค์ **ฮอลลิเดย์ ฮาร์ทร็อค ไนท์คลับและเธค** แหล่งบันเทิงชั้นเยี่ยมบนถนนอรรถกวี ใกล้ตลาดตัวเมือง ชั้นล่างชมสาวสวยในชุดทูพีซวันพีซ ร้องเพลงเต้นรำสนุก ๆ ในแบบไนท์คลับ ส่วนชั้นบนเปิดเป็นเธค ดิ้นกันให้สนุกสนุกทั้งคืน พร้อมกับวงดนตรีและดี.เจ.ดัง ๆ ทุกคืน

● แต่ถ้าในย่านมีนบุรี ความยิ่งใหญ่ในย่านนี้ต้องยกให้ **จันทร์เพ็ญคาเฟ่ และคาราโอเกะ** ตรงสี่แยกมีนบุรี ที่นี่มีนักร้องวัยสดใสซาบซ่าเกือบสามสิบคน พร้อมโชว์เด็ด ๆ ทุกคืนวันเสาร์ ส่วนชั้นบนมีห้องคาราโอเกะหลายสิบห้อง พร้อมน้อง ๆ ไว้บริการโดยมี **คุณจรัญ ดีรัศมี** บริหารงาน..

คู่มือเสี่ยงโชคสลากกินแบ่งรัฐบาล

งวดประจำวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑

สำหรับผู้อ่านหนังสือบันเทิงชีวิตรัก ขอให้โชคดีนะจ๊ะ

อ.น้อย : ดาวราหู

7 2

5

8 3

25-58-78

เลขเด่นจากดวงดาว

งวดประจำวันที่ 1 เมษายน 2541

เด่นบน	เด่นล่าง
1	4
17-19-81	04-34-74

ประกาศ

นายศรชัย จันทร์ศรีคง

(หนวด)

ให้ติดต่อแผนกบัญชีวันชาติจัดจำหน่ายด่วน!

108 ดจิ้งกิ๋ง

ทุกวันนี้เราบ้ากันไปหมดแล้วหรือ? เริ่มกันตั้งแต่ในบ้านที่บ้านที่มักจะพูดกันว่า "บ้านคือวิมาน" แต่เดี๋ยวนี้ในบ้านอาจทำเราบ้าได้ ก็ข่าวพ่อบังคับข่มขืนลูกในขณะที่แม่ไม่อยู่บ้านจนท้องไส้ เรียกว่าวิมานของพ่อนรกของลูก

ครั้นไปโรงเรียนเพื่อศึกษาหาความรู้ จะได้ไม่โง่ให้ใครเขามาหลอกแทนที่ครูบาอาจารย์จะสั่งสอนวิชาความรู้ ค้นมาสอนวิชาเพศศึกษาแบบภาคปฏิบัติ นักเรียนหญิงถูกล่อหลอกไปข่มขืน นักเรียนชายถูกอัดถั่วดำมั่ง ให้อมนกเขามั่ง แบบยกชั้นเรียน

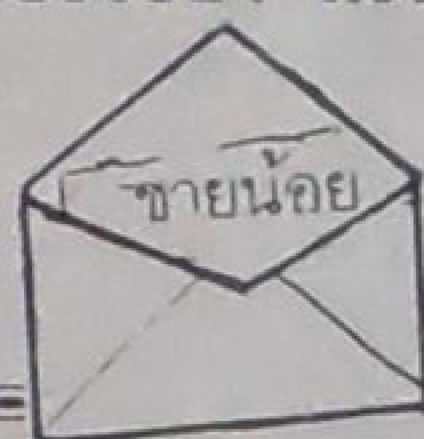
เฮ้อ! กลุ้มอกกลุ้มใจหนักหน้าเข้าวัดเข้าวาดีกว่า หวังหาที่พึ่งทางใจหน่อยแน่ะกลับเจอพระที่ไม่ยึดมั่นปฏิบัติตามพระธรรมวินัย ทำตัวเป็นพระลามกพระถั่วดำ

ขึ้นโรงพักรึ ก็ต้องระวังจะถูกสายสืบเรียกเข้าไปสอบสวนโดยไม่ทันได้สอบ โดนแต่สวนอย่างเดียวทั้งๆ ที่ติดไฟแดง

ไปห้างสรรพสินค้าอาจถูกแจ๊คพ็อต จาก ร.ป.ภ.ห้าง เข้าโรงพยาบาลอาจเจอหมอนกเขา เข้าโรงแรมรึก็ไม่แน่ว่าเดี๋ยวนี้โรงแรมเป็นที่เสพสุขทางกามา หรือเป็นที่สำหรับชำแหละหั่นเนื้อเป็นชิ้นๆ ทิ้งลงชักโครกกันแน่

แล้วอย่างนี้จะไปอยู่ที่ไหนกันดีล่ะ ตายดีกว่าว่ะ! แต่ขอโทษอย่านึกว่าพ้น เคยเกิดขึ้นแล้วมิใช่หรือ พวกยังตามมางัดฝาโลงกระทำย่ำยีข่มขืนศพซะอีก

ที่ผมเขียนมาตั้งแต่ต้นจนถึงบรรทัดนี้ เป็นเพราะอากาศมันร้อนไปรึเปล่า หรือว่า "บ้าไปซะแล้ว"

ภรรยาอยากจะลองดู เพื่อหาประสบการณ์แปลกใหม่

ผมอายุ 53 ปี ภรรยาอายุ 48 ปี บ้านอยู่ชนบท ไม่สันทัดกรุงเทพ อยากหาประสบการณ์ใน

การแลกคู่ ขณะนี้ยังไม่เคย ได้ปรึกษากับภรรยา ภรรยาอยากจะลองดูเพื่อหาประสบการณ์แปลกใหม่

ขอให้ติดต่อผู้ที่มีอายุใกล้เคียงกัน จะมีประสบการณ์มาแล้วหรือไม่ไม่สำคัญ ที่ต้องการแลกคู่กับชาวชนบท ติดต่อตามใบสมัครที่แนบมาด้วย

ปื๋อ คลองน้อย

● ผมว่าไม่ว่าจะเป็นชาวชนบทหรือชาวกรุง เรื่องพรรค์อย่างว่าคงจะไม่แตกต่างกันมั๊งครับ ความต้องการที่จะหาความสุขล้วนมีด้วยกันแทบทั้งนั้น สมาชิกท่านใดวัยสูสีกันสนใจติดต่อมาได้ครับ

ชายน้อย

ยินดีรับข้อเสนอทุกประการ
หญิงเดี่ยว ชายเดี่ยวและคู่

ผมขอสมัครเป็นสมาชิก "สวิงกิ้ง" หากสุภาพสตรี (หญิงเดี่ยว) หรือสุภาพบุรุษ (ชายเดี่ยว) มีความประสงค์เพื่อเสริมสร้างสิ่งแปลกใหม่ในชีวิตคู่ ผมยินดีรับข้อเสนอทุกประการ และยินดีรู้จักกับเพื่อนสมาชิกทุกท่าน

ผมต้องการสมาชิกคู่หรือเดี่ยว กรุณาผ่านจดหมายผ่านคุณชายน้อย ยินดีตอบรับทุกฉบับ ผมสูง 170 ซม. หนัก 65 กก. ผิวดำแดง อายุ 27 ปี เป็นคนเพื่อชีวิตนิดหน่อย

สุดท้ายผมขอให้พี่ชายน้อย จงประสบแต่ความสุขความเจริญตลอดไป

สายชล ชลบุรี

● คุณสายชล มาแปลกครับชนิดที่เรียกว่ารับข้อ เสนอทุกประการ โดยเฉพาะเดี่ยว หญิงก็ได้ชายก็เหมาะ สมาชิกประเภท "ตุ๋ย" สนใจจะยื่นข้อเสนอมาก็คงจะไม่ผิดกฎกติกาแต่อย่างใดนะครับ เพราะคุณสายชลแกบอกว่ายินดีรับข้อเสนอทุกประการครับ

ชายน้อย

ยินดีแลกประสบการณ์ด้วยความจริงใจ

ผมได้ติดตามอ่านหนังสือบันเทิงชีวิตรักมานาน เป็นนิตยสารที่ช่วยผ่อนคลายอารมณ์ และเพิ่มพูนประสบการณ์ได้มากเลย ผิดกับหนังสืออื่นๆ แทบจะหาสาระไม่ค่อยจะได้เลย โดยเฉพาะคอลัมน์สวิงกิ้งจะต้องเสียค่าสมัครสมาชิกดูแล้วเหมือนกับการหาผลประโยชน์ใส่ตนเองมากกว่า ผิดกับของคุณชายน้อยแทบจะเทียบกันไม่ได้เลย ดีมีสาระไม่หลอกลวง

ผมขอใคร่ขอสมัครเป็นสมาชิกสวิงกิ้งด้วยคน ผมขอสมัครเป็นสมาชิกชายเดี่ยว เพื่อต้องการติดต่อกับสมาชิกหญิงเดี่ยว หรือคู่ ก็จะยินดีและประสบการณ์ด้วยความจริงใจ ขออายุไม่เกิน 45 ปี

ขณะนี้ผมอายุ 34 ปี สูง 165 หนัก 55 กก. ผิวเนื้อดำแดง รูปร่างหน้าตาคมเข้ม นิสัยสุภาพมารยาทดี ยินดีเก็บไว้เป็นความลับคนเดียวขอให้คุณสบายใจ

สุดท้ายนี้ขอให้คุณชายน้อย ช่วยลงหาสมาชิกให้ผมด้วย ขอให้หนังสือบันเทิงชีวิตรักอยู่คู่คนไทยตลอดไป

สำเริง กทม.

● คนอะไรก็ไม่รู้ตัวเองเนี่ย เริ่มต้นมาก็ใส่ลูกยอมาซะเต็มเข่งเลย ชายน้อยชงกาแฟไม่ต้องใส่น้ำตาลเลย ชงกาแฟไปอ่านจดหมายไปกาแฟหวานเจี๊ยบเลย ปากหวานอย่างนี้น้ำตาลถึงราคาแพง

สมาชิกท่านใดอยากรู้จักหนุ่มหน้าตาคมเข้ม นิสัยสุภาพ มารยาทดี เชิญครับ

ชายน้อย

ฉบับที่ 29

ใบสมัคร ฟรี!

สำหรับสมาชิก "108 สวิงกิ้ง"

สุภาพบุรุษ สุภาพสตรี และคู่ หากมีความประสงค์หาเพื่อนไว้เป็นคู่คิด หามิตรไว้เป็นคู่กายหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อผ่อนคลายความเหงา และสร้างสื่อสัมพันธ์รักต่อกัน หรือต้องการหาประสบการณ์รัก และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ สร้างสิ่งแปลกใหม่ ตื่นเต้น เร้าใจในชีวิต

จ.ม.แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่านเองให้มากที่สุดและความต้องการของท่าน (ส่งรูปถ่ายและสำเนาบัตร ประชาชนมาด้วยเพื่อป้องกันความเสียหาย) **พร้อมตัดแบบฟอร์มนี้**

ส่งมายัง **"ชายน้อย" ตู้ป.ณ.33 ปณฝ.วังเทวะเวสม์ กทม. 10205**

อย่าลืม สอดซองเปล่าติดแสตมป์ส่งไปด้วยนะครับ ทุกอย่างจะถูกเก็บเป็นความลับสุดยอด

ข้าพเจ้า.............................. ที่อยู่.............................. ถนน..............................
ตำบล/แขวง.............................. อำเภอ/เขต.............................. จังหวัด..............................
รหัสไปรษณีย์.............................. โทร..............................

เฉือนคม

เทอด ธรณินทร์

30...

พลโทธูปจึงเอ่ยถามเชิงวิตกกังวลเกรงคนที่สามีเพิ่งเสียชีวิตใหม่ๆ จะไม่เต็มอกเต็มใจ

'น้องชายเธอเพิ่งตายได้ไม่กี่วันมันจะเหมาะเรอะ'

'ทำไมคะ..?'

คุณหญิงย้อนถาม

ท่านจึงแสดงความเป็นห่วง

'น้องสะใภ้เธออาจจะยังเศร้าโศก..'

'ไอ้เรื่องเศร้าน่ะยังเศร้าแน่ แต่อิฉันขอร้องและเจ้าตัวก็ต้องการมีเด็กมีภาระจะได้ไม่เหงา...'

'อ้อ...ก็แสดงว่าเต็มใจ..'

'ไม่มีปัญหา..'

'ถ้างั้น...?'

'เชิญท่านตามสบาย..'

คุณหญิงบอกพร้อมกำชับกำชา

'แต่อย่าลืมข้อห้ามที่อิฉันสั่งไว้นะคะ..'

'ข้อห้าม...?'

'ท่านจะเผลอรักชอบ

หรือหลงไหลน้องสะใภ้ไม่ได้เป็นอันขาด...'

'อพิโธ่พิถึงธัมมังสังฆัง..'

ปลงอนิจจัง

พลางหัวร่อลงลูกคออย่างขบขัน

'พูดยังกะฉันเป็นหนุ่มจะได้ลุ่มหลง...'

'ผู้ชายไว้ใจได้หรือคะ...'

ภรรยาค้อน

นายพลคนกลัวเมียจึงย้อนให้

'ไม่ใช่ว่าฉันหื่นกระหาย อยากจะระบายกับเด็กกับเล็กคราวลูกคราวหลาน แต่เพราะเธอขอร้องต้องการฉันจึงจำใจ..'

ท่านจะพูดจริงหรือพูดเพื่อให้คุณหญิงโล่งอกคลายความวิตกกังวล คนฟังยังไม่ทัน

ได้คิดทบทวนรอบคอบก็นึกว่าท่านคงไม่ชอบ

หรือรังเกียจเดียดฉันท์

ดังนั้นพอคุณหญิงบุญผ่องพาร่างค่อนข้างเจ้าเนื้อออกจากห้องไปแล้ว และนายพลชราเดินไปปิดล็อคประตูเสร็จสรรพกลับมา คุณเธอจึงเงยหน้าขึ้นถามพยายามควบคุมเสียงไม่ให้สั่น

'ท่านไม่ต้องการณัฐใช่มั้ยคะ...?'

'ใครบอก...'

'ก็ท่านบอกกับคุณหญิงตะกี๊...'

'ที่ฉันว่าจำใจ...?'

'จะให้ณัฐเข้าใจว่าไง..?'

'อย่าไปคิดมาก ฉันเพียงอยากให้คุณหญิงเค้าปลอดโปร่งโล่งอกไม่ต้องวิตกกังวลเพราะเค้าเป็นคนขี้หึง...'

'หมายถึง..?'

'ความจริงไม่ใช่ยังงั้น...'

'ท่าน..?'

'ฉันสนใจตั้งแต่จ่าพาเธอมาอยู่ในบ้านนี้แล้ว...'

'แล้วทำไมท่านไม่บอก?'

อ้อมแอ้มอย่างเอียงอาย

ขณะอีกฝ่ายดึงร่างอรชรของหล่อนซึ่งนั่งพับเพียบอยู่กับพื้นขึ้นไปนั่งบนโซฟาข้าง ๆ อย่างทนุถนอม

พร้อมสารภาพตามตรง

'ก็เพิ่งจะมีโอกาสบอกนี่ละ...'

'ท่านคงจะกลัวคุณหญิงมาก...?'

'ใคร ๆ ในบ้านกลัวเขาทั้งนั้น เค้านึกจะด่าก็ด่า นึกจะว่าก็ว่าบางครั้งถึงขนาดลงมือลงไม้...'

'โอ...'

ณัฐกานต์อุทานทำตาโต

อีกฝ่ายจึงยักไหล่

'โดยเฉพาะกับฉัน...'

'ณัฐสงสารท่านจังเลย..'

'สงสารก็ช่วยอะไรฉันไม่ได้...'

พึมพำทำนองปลงอนิจจังสังเวชตัวเองที่เป็นถึงนายทหารชั้นผู้ใหญ่ระดับบิ๊กแถมยังเป็นรัฐมนตรีมีอำนาจล้นฟ้ากลับต้องมากลัวภรรยาเหมือนหนูกลัวแมวแล้ว พล.ท.ธูป ก็ถามคนที่นั่งอยู่ข้าง ๆ อย่างสงสัย

'เธออายุเท่าไหร่...?'

'สิบเก้า...'

'อ่อนกว่าหลานสาวฉันตั้งสองปี...'

'หลานท่านก็ลูกของลูก?'

'ใช่...'

'สวยมั้ยคะ...?'

'ก็พอ ๆ กับเธอ...'

'ตอนนี้...?'

'เรียนอยู่เมริกา..'

'ณัฐก็เด็กกว่าหลานท่าน'

'แต่รู้สึกหน้าอกหน้าใจเธอจะใหญ่กว่า...'

วิพากษ์วิจารณ์รูปโฉมในมพรรณของณัฐกานต์อย่างตรงไปตรงมาจนเด็กสาวแทบไม่กล้าสบตาท่านด้วยขวยอาย

อีกฝ่ายจึงถามหล่อน

'ก่อนจะเข้ามาหาฉัน พี่สะใภ้เธอเขาบอกอะไรหรือเปล่า'

'เปล่าค่ะ...'

'เค้าไม่ได้บอกเธอหรือว่าฉันไม่ค่อยจะมีน้ำยา...'

นายพลคนดังอ้อมแอ้มบิดมือพลางหลบตาคนที่นั่งข้าง ๆ อย่างกระดากกระเดื่องเพราะเป็นเรื่องศักดิ์ศรีของชายชาตรีที่ไม่ควรเปิดเผยกับเพศตรงข้าม คนถูกถามจึงหน้าแดงแล้วแกล้งย้อน

พร้อมค้อน

'คำว่าไม่ค่อยมีแสดงว่ายังพอมีใช่มั้ยคะ...?'

'ก็ทำนองนั้น แต่มันเหมือนไฟใกล้จะหมดเชื้อ...'

สารภาพเสียงอ่อย ๆ ณัฐกานต์จึงค่อยกล้าเงยหน้าขึ้นสบตาท่านแล้วยิ้มให้อย่างเห็นอกเห็นใจ

'น้ำยามีน้อยถ้อยทีถ้อยอาศัยกันคงไม่เป็นปัญหา...'

'หมายความว่า...?'

'ณัฐ...ณัฐจะ...'

'เธอจะช่วยฉัน...?'

'ถ้า..ถ้าท่านไม่รังเกียจณัฐ...'

ก้มหน้าพึมพำทำเสียงอุบอิบอู้อี้อย่างอายแสนอาย อีกฝ่ายจึงเอื้อมมือมาลูบศีรษะหล่อนด้วยความเอ็นดู

แบบเด็กกับผู้ใหญ่

ยังผลให้คนกำลังนึกถึงคำบอกเล่าของนายแพทย์ฉัตรลัตว์ชื่อ ถึงกับขนลุกซู่นึกว่าท่านจะเอื้อมมือมาลูบคลำขยำขยี้

ที่ไหนได้กลับลูบหัว

เห็นเด็กสาวขนลุกซู่ซ่านายพลชราจึงย้อนถาม

'เธอกลัวฉันมากเรอะ..'

'เอ้อ...'

'ไม่ต้องกลัวหรอก...'

'มี...มีคนบอกณัฐว่า

ท่าน...ท่าน..'

'ฉันดุร้าย..?'

'คล้าย ๆ แบบนั้น...'

'ใครใส่ไฟฉัน..'

'เค้าว่าท่านชอบความรุนแรง...'

'มันแกล้งขู่...'

'ณัฐนึกว่าจริง...'

'แค่ลูบหัวเธอเลยขนลุกซู่...'

'ไม่รู้เค้าขู่ณัฐทำไม...?'

ประโยคหลังของณัฐกานต์เป็นเชิงปรารภอย่างงุนงงสงกา นายพลชราจึงพยายามซักไซ้

'คนที่ขู่เธอเป็นใครบอกฉันได้มั้ย...?'

'อา...า...า...'

'สงสัยไอ้หมอห่าที่โรงพยาบาลตัวนั้น...'

'ทำไมท่านทราบ..?'

'ก็มันเป็นคนสนิทของเมียฉัน...'

'อ้อ...มิน่า...'

'คุณหญิงคงสั่งให้ขู่ เพื่อเธอจะได้กลัวไม่กล้าใกล้ชิดสนิทสนมกับฉันมากนอกจากร่วมหลับนอนธรรมดา ๆ...'

พล.ท.ธูป สรุปพันธ์คาดเดาอย่างรู้ไต๋หรือรู้นิสัยสันดานเมียจอมหึง ซึ่งเด็กสาวก็เออออวยเห็นด้วย

เพราะเชื่อคงจะเป็นแผนของคุณหญิงจริง ๆ อย่างว่า

และเมื่อรู้บุรุษชราไม่ได้เหี้ยมโหดอำมหิตหรือโหดร้ายตามคำขู่ของนายแพทย์เครื่องใหญ่ ณัฐกานต์ก็ยิ่งสงสารท่านพอเห็นท่านนายพลคนกลัวเมียลอบชำเลืองมองสองเต้าในเสื้อคอกระเช้าคุณเธอจึงเขยิบเข้าไป

กระซิบถามใกล้ๆ

'ท่านสงสัยอะไรหรือคะ'

'เธอคงหวาดกลัวฉันเอามากๆ นอกจากเสื้อคอกระเช้ายังเอายกทรงห่อหุ้มไว้อีกชั้น..'

พูดพร้อมหัวเราะอย่างขบขัน

ณัฐกานต์จึงค้านด้วยเสียงกลั้วหัวร่อเช่นกัน

'ใครบอกท่านคะว่าณัฐใส่ยกทรงไว้ข้างใน...?'

'อกใหญ่ๆ ถ้าไม่ใส่ยกทรงคงไม่พุ่งโชนแบบนี้ ยิ่งเคยมีลูกมีผัวแล้วมันต้องหย่อนคล้อยบ้างเป็นธรรมดา...'

ชายชราพูดตามหลักธรรมชาติ

เด็กสาวจึงอ้อมแอ้มบอกอย่างขลาดอาย

'ณัฐ...ณัฐไม่ได้ใส่ยกทรงหรอกค่ะ...'

'ไฮ้..'

อุทานแสดงอาการตื่นเต้น

แล้วย้อนถามแบบไม่เชื่อหู

'จริงๆ เรอะ..?'

'ก็จริงน่ะซีคะ....'

'ขอฉันดูหน่อยได้มั้ย..?'

สุ้มเสียงบ่งบอกทั้งกระหายทั้งเกรงใจ

ณัฐกานต์ก็สะเทิ้นสะท้านพร้อมกับยิ่งสงสารชายชราอายุรุ่นราวคราวคุณปู่คุณตามากขึ้นอีกเป็นทวีคูณ

'ทำไมท่านต้องขอ..?'

'ก็ฉัน...'

'ณัฐ...ณัฐพร้อมจะเป็นของท่านอยู่แล้ว...'

บอกเสียงแผ่วด้วยอายแสนอาย ก่อนจะค่อยๆ ถลกชายเสื้อคอกระเช้าเปิดเต้าข้างขวาให้ท่านดูอย่างเต็มหูเต็มตา

'อ้า..า....'

บุรุษชราเบิกตากว้างอย่างตื่นเต้นเมื่อเห็นทรวงอวบพุ่งชูชันและจงอยถันแดงระเรื่อตัดกับผิวเนื้อขาวผ่องของคุณเธอ

'ยังกะไม่เคยเจอมือเจอไม้...'

'ท่านคงหมายถึงแฟนณัฐ...?'

'จ่าหลองไม่เคยแตะต้องเลยรึ...?'

'ใครว่า...'

'ถ้างั้น...?'

'คุณจ่าทั้งเคล้นทั้งคั้น..'

'แล้วทำไมมันไม่หย่อนไม่ยาน...?'

นายพลคนน่าสงสารแสดงความงุนงงสงสัย พลางเอื้อมมือสั่นเทามาจะลูบไล้แต่ไม่กล้า

ณัฐกานต์จึงเวทนาจนลืมความกระดากอาย

อ้อมแอ้มบอกท่าน

'หากสงสัยว่าณัฐฉีดอะไรไว้ข้างในลองจับดูก็ได้...'

นั่นละนายพลชราจึงกล้าเอื้อมมือเหี่ยวย่นเหมือนหนังคางคกมาลูบคลำอกขาวๆ ตามคำแนะนำของเด็กสาว

พอมือหยาบกระด้างอย่างคนสูงวัยสัมผัสเต้าอวบเด่งเคร่งครัด ณัฐกานต์ก็สะท้านสะเทิ้นทั้งเขินทั้งเสียว

เอี้ยวร่างแอ่นอกข้างนั้นให้ท่านอย่างลืมตัว

กระทั่งหัวนมห่างจากปากนายพลชราไม่ถึงฝ่ามือ

'อื้ออือ..'

'ทำไมคะ...?'

'ยังกะแม่ลูกอ่อนตอนคลอดใหม่ๆ...'

คนกำลังอุ้มท้องสองเดือนใจหาย

'หมายถึง..?'

'ทั้งเต่งทั้งตั้ง...'

พูดพลางซบใบหน้ากับเต้าข้างขวาของณัฐกานต์แล้วเม้มริมฝีปากอมหัวนมรวมทั้งป้านวงกลมเข้าไปเต็มปากเต็มคำแต่ไม่ขย้ำหรือทำรุนแรงเหมือนแกล้งอย่างคุณจ่าสามีที่ล่วงลับไปแล้ว

ท่านเพียงดูดแผ่วๆ

ราวกับเกรงเด็กสาวจะเจ็บแสบแปลบปวด

แม้คุณเธอจะเอออวยช่วยแอ่นเต้าคลึงเคล้า ท่านก็ยังดูดเน้นเล่นเบาๆ ไม่ถือโอกาสฟาดฟัดแบบสัตว์ป่าเหมือนคุณจ่า

แสดงถึงความเมตตาปราณี

ณัฐกานต์จึงตอบแทนความดีนั้น โดยปลดชายพกกางเกงแพรของท่านแล้วสอดลอดมือนุ่มนิ่มลงไปไขว่คว้าควานหา นึกว่าคงยังอ่อนปวกเปียกเหมือน 'มะเขือเผา' แบบคนเฒ่าคนชรา

เพราะท่านบอกตะกี้ไม่ค่อยมีน้ำยา

แต่พอมือควานเจอะเจอคุณเธอก็ถึงกับสะดุ้งเฮือกตาเหลือกค้างอย่างตกใจสุดขั้ว

เฉพาะหัวก็เกือบเท่ากำปั้นเด็กแล้ว และเลื่อนมือคลำต่ำลงไป ณัฐกานต์ก็ใจหายวาบไม่ทราบท่านคิดยังไงถึงเอาขวดเป๊ปซี่โคล่ามาซุกไว้ตรงหว่างขา

'ไหนบอกไม่มีน้ำยา...'

ต่อว่าเสียงแผ่ว

แล้วสำรวจความยาวซึ่งเล่นเอาเด็กสาวสะดุ้งเฮือกน้ำลายในลำคอเหนียวเป็นเมือกตาเหลือกค้างอย่างตื่นเต้นเพราะ

เป็นเรื่องประหลาดไม่คาดฝันท่านกับพยัคฆ์สามีสุดที่รักของคุณเธอจะพอๆ กัน

นั่นคือสองกำมือยังโผล่

'โอ...'

ครางพลางจ้องตาชายชราเชิงคาดคั้น

พล.ท.ธูป รัฐมนตรีที่มีเพื่อนเป็นนักค้าอาวุธเถื่อนจึงทำหน้าเหมือนปวดท้องด้วยทั้งขวยทั้งเขิน

และแก้วตัวไม่เต็มเสียง

'ฉัน...ฉันเองก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน...'

'ท่าน...'

'ปรกติมันไม่เคยแบบนี้'

'นี่ณัฐยังไม่ทันจะช่วย..'

'อาจเพราะนมสวยของเธอ...'

'เอ้อ..'

'เกิดมาไม่เคยเจอะเคยเจอ...'

'แล้วคุณหญิงตอนสาวๆ ล่ะคะ...'

'รายนั้นใหญ่อย่างเดียว'

'ใหญ่อย่างเดียวแต่ท่านก็ทั้งรักทั้งหลง..'

อ่านต่อฉบับหน้า

ห้องเสน่หา

❺...

บรรยากาศในค่าเฟ่มันช่างอึดอัดหายใจได้ลำบากเหลือเกินนัก ควันบุหรี่ฟุ้งตลบอบอวลไปหมดทำให้เชษฐา ซึ่งกำลังตึงๆ ด้วยฤทธิ์เหล้าอยู่แล้ว เกิดอาการแสบตาหน้ามืดแต่เขายังสอดส่ายสายตาหาใครสักคนที่จะมาเป็นเพื่อนแก้เหงาในคืนนี้ตามวิสัยของชายหนุ่มผู้ไม่มีพันธะความรับผิดชอบที่มาเป็นห่วงคล้องคอ

เชษฐาเป็นชายโชคดีคนหนึ่ง ผู้หญิงหลายคนคอยสับเปลี่ยนหมุนเวียนมาปรนเปรอความสุขให้อย่างไม่ซ้ำหน้าทั้งที่เขาไม่ใช่คนรูปหล่อพ่อรวยแต่อย่างใด

เสน่ห์ดึงดูดเพศตรงข้ามของเขาอยู่ที่เจรจาสุภาพอ่อนหวาน เอาใจเก่งและเป็นนักลงทุนที่พร้อมจะจ่ายเต็มที่เพื่อแลกกับความต้องการ ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่สาวจะติดมากกว่าคนที่รูปหล่อกว่าเขา

น้อง...ช่วยบอกผู้หญิงที่

นั่งโต๊ะโน้นที่ว่า พี่เชิญมาคุยด้วย เขาสะกิดเด็กเสิร์ฟทันทีที่สอดสายตาพบเป้าหมาย

'ถ้าไม่รังเกียจขอเชิญมาคุยที่โต๊ะด้วยนะครับ ขอบคุณที่กรุณา'

พลอยละสายตาจากจดหมายฉบับน้อยในมือ มองตามปลายนิ้วมือของเด็กเสิร์ฟไปยังโต๊ะชายหนุ่มแล้วพบสายตาที่จ้องมองอยู่อย่างมีความหวัง

'น้องช่วยไปบอกเขาว่าฉันยินดีที่จะรู้จักกับเขา แต่เขาต้องมาหาฉันที่โต๊ะนี้' เธอสั่งเสร็จหันไปยิ้มให้เชษฐ์อย่างยั่วยวน

เหมือนจะทดสอบความกล้าว่าถ้านายแน่พอก็เข้ามาหาเอง

เชษฐ์ไม่รอช้า ยกแก้วเหล้าติดมือปรี่เข้าหาสาวเปลี่ยวทันทีด้วยความหวังที่จะพิชิตใจหล่อนให้ได้

'ขอบคุณครับที่ให้เกียรติผมมานั่งร่วมโต๊ะกับสาวสวยอย่างคุณ' เชษฐ์กล่าวทักทายเปิดตัว

'ยินดีเช่นกันที่ได้พบคนใจถึงอย่างคุณ เชิญนั่งสิคะ'

'คุณชื่ออะไรครับ ผมจะได้เรียกให้ถูก'

'พลอยค่ะ'

'พลอยมานั่งที่นี่เป็นประจำหรือเปล่าครับ วันหลังเราอาจจะได้พบกันอีก'

'ไม่ค่ะ นานๆ มาที วันไหนนึกเบื่อบ้านก็มาหาความสุขบ้าง' เธอพูดเป็นปริศนาเหมือนกับต้องการให้เขาเข้ามาค้นหา

เชษฐ์นั้นก็ผ่านผู้หญิงมามากเขาพอจะเดาออกว่าพลอยคงจะเป็นคนที่มีความเก็บกดอยู่ในใจจึงได้ออกมานั่งดื่มเหล้าเพียงคนเดียวตามลำพังอย่างนี้ ดังนั้นโอกาสที่เขาจะได้บางสิ่งบางอย่างในตัวเธอจึงดูไปไกลความจริงซะแล้ว

ทั้งคู่ต่างดื่มกิน สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างถูกปากถูกคอกัน จนเชษฐ์เองรู้สึกว่า เธอให้ความสนิทสนมกับเขาได้เร็วเหลือเกินทำให้จิตใจคิดเลยเถิดไปไกลว่า คืนนี้เขาไม่น่าจะพลาดหวังที่จะได้เชยชมในตัวผู้หญิงคนนี้ จนเขาอดไม่ได้ที่จะลอบมองความอวบอิ่มของทรวงอกสล้างที่ถึงแม้ว่ามันจะคล้อยไปบ้างตามอายุการใช้งานเป็นการล่วงหน้าก่อนที่จะถึงโอกาสจริง

'พลอยมาเที่ยวคนเดียวอย่างนี้ แฟนไม่เป็นห่วงแย่หรือ' เชษฐ์เริ่มถามเพื่อหาข้อมูลในตัวเธอให้มากที่สุด

'อย่าไปพูดถึงเขาเลย เรื่องเที่ยวแบบนี้ เขาไม่เคยคิดให้สมองหรอกค่ะ'

'อ้าว ทำไมล่ะครับ' เขาเริ่มรุกไล่ต่อ

'ก็วันๆ เขาแทบไม่มีเวลาอยู่แล้ว มีแต่งานๆ งานทั้งวัน เขาไม่เคยคิดหรอกว่า พลอยเหงาแค่ไหนที่ต้องอยู่บ้านทั้งวัน' เธอเริ่มเผยความในใจออกมา

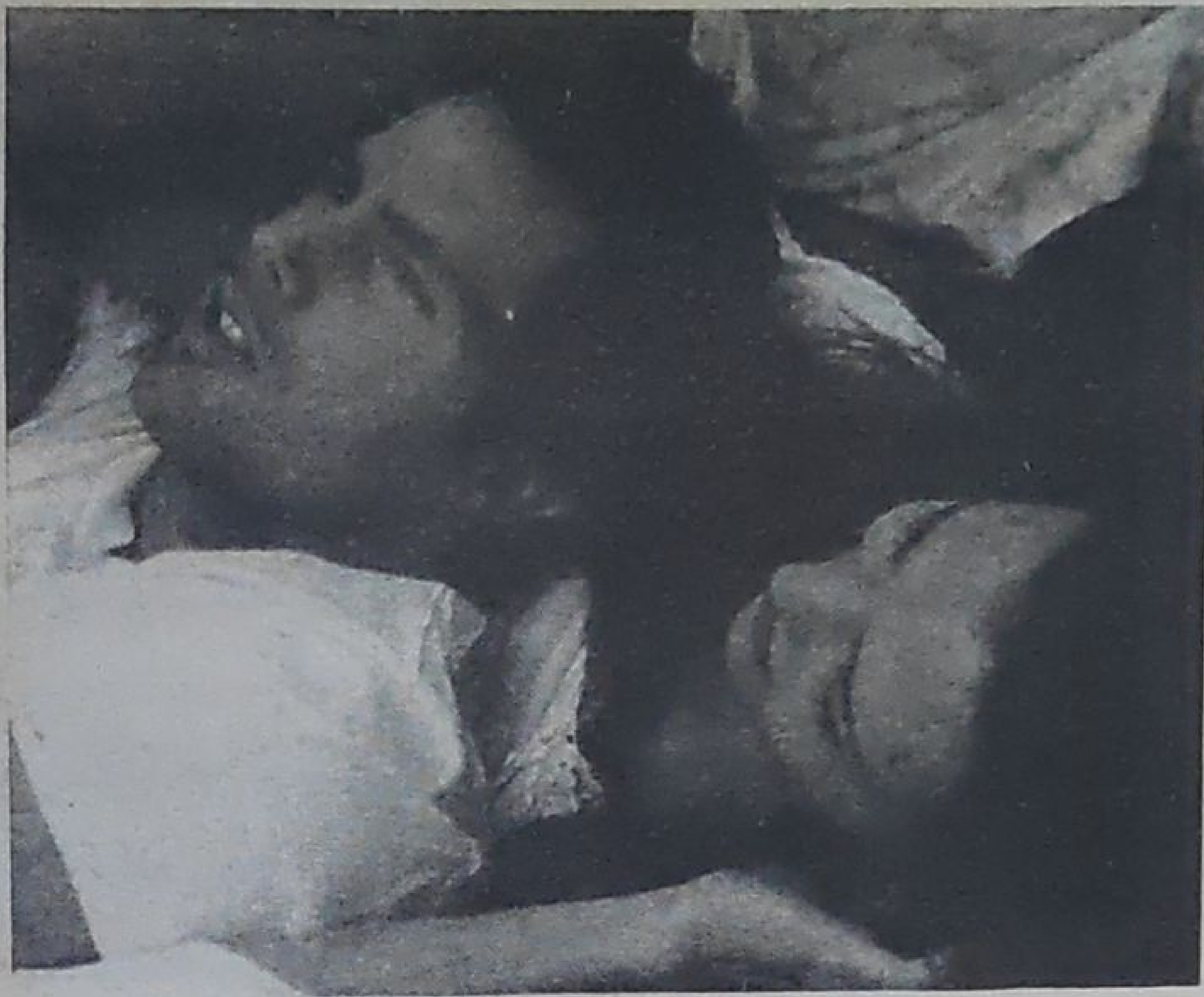
'เออ..ขอโทษนะครับที่ผมไม่ควรถามมากในเรื่องส่วนตัวจนเกินไป'

'ไม่เป็นไรค่ะ เรื่องแบบนี้พลอยเก็บเอาไว้คนเดียวเงียบๆ มันอึดอัดมาก อยากจะระบายออกไปเสียบ้าง จิตใจจะได้สบายขึ้นไม่อยากเก็บไว้ให้หนักหัว พลอยเองก็ต้องขอบใจคุณที่ต้องมาทนฟังเรื่องไร้สาระแบบนี้'

'ไม่เป็นไรครับถ้าพูดออกมาแล้วทำให้คุณสบายใจผมก็ยินดีที่รับฟังได้ทุกเวลา'

"...เมื่อก่อนพลอยเดินแบบโชว์อยู่แถวๆ สุขุมวิท มีพวกอาเสี่ยมาติดพันหลายคน ต่อมาเสี่ยอ้วนเขาก็เอาพลอยไปเลี้ยง ส่งเสียเลี้ยงดูทุกอย่าง เป็นอยู่สุขสบายไม่ต้องทำอะไร เก็บเงินส่งให้ทางบ้านใช้ทุกเดือน อยู่ไปนานๆ พลอยเริ่มเบื่อที่ต้องอยู่บ้านทุกวัน นอกจากบางครั้งที่เป็นวันหยุดที เขาถึงจะมานอนค้างด้วย พลอยเซ็งมากเริ่มคิดที่จะออกไปทำงานเหมือนเดิมแต่เสี่ยเขาก็ยังไม่ยอม"

'เชษฐ์คะ...ทำไมฉันต้องทนอยู่ในสภาพแบบนี้ด้วยนะ ทั้งๆ ที่ฉันยังสาวยังสวยเป็นที่ต้องการของบรรดาผู้ชายทั้งหลาย ความสุขบนเตียงที่เคยได้รับจากผู้ชายที่พึงพอใจยามมาเที่ยวแล้ว

ถูกใจฉันบัดนี้ไม่ได้รับอีกแล้ว... จะมีก็นาน ๆ ครั้งที่ชายแก่ร่างอ้วนจะแหย่เจ้าหนูของเขาเข้าไปกระตุ้นก่อกวนความรู้สึกทางเพศของฉันให้ลุกโชนขึ้นมาแต่แล้วเขาก็พาเจ้าหนูจากไป โดยไม่บอกกล่าว...ปล่อยให้ฉันท่องเที่ยวเสียวค้างอยู่อย่างนั้น

ส่วนเขาก็พลิกกายหงายท้องหลับปุ๋ยไปอย่างมีความสุขเพียงคนเดียว

ทำไมฉันต้องทนอยู่ในสภาพแบบนี้ด้วยนะ พลอยระบายความรู้สึกอัดอั้นตันใจออกมาให้เพื่อนใหม่ฟังอย่างละเอียด

พลอยจำเป็นต้องทนอยู่ในสภาพบัวแล้งน้ำ เพราะจะได้ชื่อว่าเป็นลูกกตัญญูช่วยเหลือพ่อแม่ที่ยากจนด้วยการส่งเงินทองที่ได้รับจากผู้อุปการะกลับไปให้พ่อแม่ที่บ้านเพื่อเป็นค่าเล่าเรียนของน้อง ๆ และใช้หนี้ให้พ่อที่ไปก่อความเดือดร้อนด้วยการเล่นการพนันจนแทบสิ้นเนื้อสิ้นตัว

'ยังไงวันนี้เป็นโอกาสของพลอยแล้วที่จะได้ปล่อยความทุกข์ เรามาดื่มกันให้เต็มที่เลยดีกว่า'

เชษฐ์ชูแก้วขึ้นกระทบดังกริ๊ก ลอยยิ้มที่มุมปากอย่างผู้พิชิต

'พลอยมีความสุขมากที่ได้มีโอกาสดื่มกับคนที่เข้าใจความรู้สึกของพลอย' เธอเผลอใจเอนกายเข้าซบไหล่เชษฐ์

ความสบายใจที่พลอยได้รับหลังจากไม่มีโอกาสเจอะเจอมานานทำให้ลืมเวลากลับบ้านและหน้าที่ไปเฝ้าคอยเอาใจชายแก่โดยคิดว่าถึงไงเขาก็คงทิ้งเธอไม่ลงแน่ ๆ

หลังจากทั้งสองดื่มกินจนได้ที่ ความต้องการที่อัดอั้นอยู่ภายในกายของพลอยก็สุดที่จะยับยั้งได้ เธอนั่งโอบกอดเชษฐ์อย่างมีความสุข มือไม้เลื้อยไต่ไปตามท่อนขาแข็งแรง กรีดนิ้วลูบไล้ไปมาตรงโคนขา ทำให้อารมณ์เชษฐ์ถึงกับเตลิดไปไกล ยามที่พลอยขยี้ขยำที่พวงสวรรค์ของเขา

เชษฐ์ยังคงนั่งจิบเหล้าเหมือนกับจะแกล้งให้พลอยถึงขีดสุดของความกระสันเขาสบตาพลอยอย่างรู้สึกถึงความต้องการเลื่อนมือที่โอบกอดสอดเข้าภายในเสื้อคลึงบีบเบา ๆ ที่เต้าอวบเธอแอ่นกายยะเยือก เชษฐ์ไม่รอช้า แหย่นิ้วตามเข้าไปในยกทรงสัมผัสเข้ากับตุ่มไตชูชันสู้มือ

ทันทีที่เชษฐ์บดขยี้นิ้วลงบนปลายติ่งยอดมัน พลอยถึงกับครางฮือ โดยไม่อายที่ใครจะ

มาได้ยิน เธอถึงกับแอ่นอกขึ้นหลังพิงเบาะก้นแทบไม่ติดพนักเก้าอี้

อาการเช่นนี้เชษฐ์รู้ดีว่าพลอยกำลังต้องการอย่างเต็มที่ แล้วเขารีบเช็คบิลก่อนที่ทุกอย่างจะทะลักทะลายออกมา

ประตูห้องยังไม่ทันปิดสนิทดีนักพลอยรีบดึงร่างเชษฐ์ลงบนที่นอนอย่างรีบร้อน เธอโผกายเข้าหาอย่างกับต้องการมานานนักหนาริมฝีปากอิ่มบางบดตามลงมาอย่างรุนแรง ลมหายใจร้อนผ่าวคละเคล้ากลิ่นหล้าคลุ้งอบอวลเธอจูบปากอย่างดุดันเชษฐ์เริ่มตั้งตัวได้สอดลิ้นเข้าตอบโต้มือขยำที่เต้าอวบเต็มมือ คลึงเคล้นเต็มแรง

พลอยดูเหมือนจะไม่ถึงใจกับรสสัมผัสภายนอก โผตัวขึ้นแกะกระดุมเสื้อของตัวเอง โดยมีเชษฐ์คอยช่วยปลดซิปกางเกงให้อย่างรีบเร่ง เสื้อผ้าที่ห่อหุ้มความสาวถูกโยนไปกองไว้ที่ปลายเตียง ยกทรงและชั้นในสีชมพูหลุดตามออกไปโดยไม่แยแส

พลอยฟุบหน้าลงดูดปลายติ่งบนอกผายของเชษฐ์ ฉกลิ้นวนรอบๆ ทำเอาเชษฐ์ถึงกับ

สำนึกสุดท้ายกายในร่องกลีบก็ดำเนินมาถึง เธอโขยกตัวเต็มเหยียด บดขยี้ความอูมฟูมลงไปบนท่อนเนื้อให้เสยเสียดผนัง กายในกั่งโกม หยาดน้ำรักออกมาชะโลมทั่วทั้งหน้าขาของชายหนุ่ม

สยิวกาย ซี๊ดปากในลีลาของมืออาชีพ

เธอเลื่อนมือลงไปที่เป้ากางเกงพร้อมทั้งปลดกระดุม รูดซิปสอดมือเข้าไปคว้ากายแก่นที่ตั้งท่าลุกโพลงข้างใน

เชษฐ์โน้มตัวขึ้นมาถอดกางเกงออกทันทีเพื่อให้มือของพลอยทำงานได้เต็มที่ พลอยใช้มือกำรอบแท่งเนื้อนั้นรูดเล่นอย่างมันมือ ตะแคงตัวเพื่อจัดทำให้เข้าที่เข้าทาง

ลากลิ้นไต่ลงมาตามหน้าท้องจนถึงโคนขาที่เต็มไปด้วยแผงขนจนรู้สึกสากที่ปลายลิ้น

เชษฐ์เอื้อมมือไปบีบเคล้นก้นงอนที่หันมาหาเขา ซึ่งทำให้มองเห็นพูเนื้อที่ปรี้ลนออกมาทางด้านหลังจนมองดูคล้ายส้มสองกลีบที่อวบอูมฟูมพร้อมกับแยงนิ้วเข้าไปในร่องหลืบที่ซ่อนอยู่ในซอกของท่อนขา พลอยถึงกับบิดสะโพกเร่าๆ ตามจังหวะการแยงนิ้ว ปากครางฮือๆ ตลอดเวลา

เธอละใบหน้าขึ้นมาจากการฉกลิ้นเล็มเลียของเล่นตรงกลางลำตัวเชษฐ์วาดขาข้ามลำตัวขึ้นนั่งยองๆ กับตรงกลางตัว โดยหันหลังให้ชายหนุ่ม จับแท่งเนื้อที่แข็งเป็นลำเต็มกำมือที่กำลังเยิ้มฉ่ำจ่อเข้าที่ปากร่องคูหา

สวรรค์ ค่อย ๆ หย่อนตัวลงมาให้แท่งเนื้อเสียบเข้าไปอย่างช้า ๆ เธอแหงนหน้าเริด ห่อปากซี้ดด้วยความซ่าน บ่งบอกความอึดอัดเต็มช่องภายใน

พลอยค่อย ๆ ขยับบั้นท้ายผายขาวผ่องเป็นยองใยขึ้นลงตามจังหวะของการเต้นของหัวใจ โดยมีเชษฐ์คอยใช้มือจับประคองเหมือนกับกลัวว่า เธอจะกระดกหนีจากไป

ความเสียวซ่านภายในช่องท้องทำให้เธอถึงกับบดบั้นท้ายลงไปจนกลีบแท่งเนื้อจมหายเข้าไปถึงข้างใน มือละเปะละปะขยี้ขยำเต้าอวบของตนเอง

ความอดอยากทางกามารมณ์ที่เหือดหายไปนานในช่วงที่อยู่กับเสี่ยสามีที่ใกล้หมดสภาพ เริ่มกลับคืนมาอีกครั้ง เธอถึงกับปล่อยอารมณ์ออกมาอย่างสุดกลั้น กรีดเสียงออกมาอย่างรัญจวนจิตยามที่ชายหนุ่มกระแทกตัวขึ้นรับร่างงามที่ผวายะเยือกลงมาจนเกิดความรู้สึกแน่นคับไปทั้งหว่างขา โดยมีเจ้าแทงเนื้อผลุบเข้าผลุบออก ดังกับว่าลูกสูบเริ่มเดินเครื่องเต็มกำลัง

สำนึกสุดท้ายภายในร่องกลีบก็ดำเนินมาถึง เธอโขยกตัวเต็มเหยียดบดบี้ความอูมฟูมลงไปบนท่อนเนื้อให้เสยเสียดผนังภายใน ถั่งโถมหยาดน้ำรักออกมาชะโลมทั่วทั้งหน้าขาของชายหนุ่ม ฟุบหน้าลงไปที่ปลายเท้าเขาอย่างคนสิ้นแรง หยาดเหงื่อโซมกายนอนหายใจระรวย

เชษฐ์เองก็สุดจะทนทานกับลีลาม้าโขยกชักขาออกมาจากการนอนทับของพลอยแล้วรั้งร่างของเธอให้คุกเข่าหมอบคู้ ทาบร่างเข้าไปชิดสอดแท่งเนื้อที่ถูกบีบให้ลอยเด่นออกมาทางด้านหลัง เพียงแค่ครึ่งเท่านั้นที่มันมุดเข้าไป พลอยถึงกับสะดุ้งขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ฟุบหน้าลงกับที่นอนนุ่มนั้น ใบหน้าถูไถไปตามจังหวะการกระแทกกระทั้นที่รุนแรงของเชษฐ์

...เต้างามหนุ่มมือของเธอถูกบีบเคล้นจนแทบแหลกสลายส่วนบั้นท้ายสั่นเทิ้มบดบี้เข้าหากันอย่างสุดทานทน เชษฐ์ถึงกับเหยียดกายขึ้นรั้งสะโพกพลอยรองรับความกำหนัดที่ใกล้ขีดสุดแล้วจึงทาบทับร่างของพลอยที่อ่อนระทวยโรยราจากบทรักที่เขามอบไว้พ่นน้ำเหนียวขุ่นเข้าไปภายในอย่างเนืองนองจน เกร็งไปทั้งตัว

พลอยยังไม่อิ่มในรสรักที่เธอห่างเหินไปนาน เมื่อมาเจอคู่ขารู้ใจอย่างเชษฐ์ เกมสวาทจึง

ยังไม่จบลงง่ายๆ นัก เชษฐ์เองนั้นก็ไม่ปฏิเสธอยู่แล้วสำหรับเรื่องนี้

ดังนั้นทั้งสองจึงห้ำหั่นสาดอาวุธเข้าใส่กันตลอดทั้งคืนจนแทบจะหมดแรงสิ้นใจ

'น่าเสียดายจังเลยที่ของดีๆ อย่างพลอยต้องไปอยู่ในมือคนที่ไม่รู้จักใช้'

เชษฐ์กระซิบที่ข้างหูเธอขณะนอนเปลือยกายก่ายกอดกันบนเตียง

พลอยก็เบื่อเหมือนกันที่ต้องอดอยากในเรื่องนี้

เชษฐ์ต้องช่วยพลอยนะพลอยไม่มีใครอีกแล้ว เธอพูดออกมาเมื่อรู้สึกว่าตัวเองปักใจลุ่มหลงเขา

'ผมพร้อมเสมอถ้าพลอยต้องการก็โทร.มานัดผมได้' *สิ้นเสียงนั้นพลอยไม่มีโอกาสได้พูดอะไรอีกเมื่อปากของเธอถูกประกบอีกครั้ง เป็นการเปิดฉากบรรเลงเพลงกามกันยกสุดท้ายก่อนจากกัน*

พลอยยังคงใช้ชีวิตอยู่กับเสี่ยอ้วนเหมือนเดิมยอมอยู่ใต้โอวาทเพื่อเก็บเงินให้มากที่สุด และเมื่อมีโอกาสเธอก็จะแวะมาหาเชษฐ์เพื่อคลายความเหงา โดยที่เสี่ยอ้วนไม่รู้เรื่องนี้

ทั้งสองต่างปรนเปรอความสุขให้แก่กันไม่ได้ขาด

'เชษฐ์ เดือนหน้าพลอยจะไม่อยู่กับเสี่ยอ้วนแล้วละ'

'อ้าว ทำไมล่ะเขาไม่ให้เงินใช้แล้วหรือ' เชษฐ์ถามอย่างงง ด้วยกลัวว่ารายได้ที่เขาได้รับทางอ้อมจากพลอยยามขาดมือจะสูญหายไปด้วย

'ไม่ใช่จ้ะ พลอยไม่อยากอยู่กับเขาแล้ว มันทรมานใจเหลือเกิน พลอยส่งเงินให้ทางบ้านใช้หนี้จนหมดแล้ว พลอยจะได้เป็นอิสระ สามารถทำอะไรๆ ได้ตามใจตัวเองสักที'

'แล้วพลอยจะไปที่ไหนล่ะจะทำงานอะไรเลี้ยงตัวเอง'

'พลอยก็จะมาอยู่กับเชษฐ์นะสิ เราจะได้อยู่กันโดยไม่ต้องหลบหน้าคนอื่น'

'ไม่ได้นะจ๊ะพลอย ตอนนี้เรายังอยู่ด้วยกันไม่ได้ ผมยังไม่พร้อม พลอยต้องทนอยู่กับเสี่ยไปก่อน...ไว้รอให้จัดการทุกอย่างเรียบร้อยก่อน ผมจะรีบบอกพลอยทันที'

เชษฐ์เริ่มหาหนทางที่จะให้พลอยเปลี่ยนความคิดที่จะมาอยู่กับเขาเนื่องจากเขาเองนั้นยังไม่มีงานทำเป็นหลักเป็นฐานพอที่จะเลี้ยงพลอยได้ แต่ที่คบกันอยู่ทุกวันนี้ก็เพียงแต่ต้องการจะหาความสุขใส่ตัวเท่านั้น ไม่ได้คิดจริงจังกับใคร เขากลัวการที่พลอยจะมาอยู่ด้วยจึงเริ่มตีตัวออกห่าง ไม่ยอมพบหน้าเวลาที่พลอยโทร.ติดต่อหรือมาหานอกจากบางครั้งที่มีความจำเป็นต้องการใช้เงินเท่านั้น เขาจึงได้แกล้งทำเป็นติดต่อกลับไปหาเธอ โดยอ้างว่าไม่ค่อยมีเวลาที่จะมาหาเธอบ่อยๆ เหมือนอย่างเดิมอีกได้เพราะเขาถูกส่งตัวไปทำงานต่างจังหวัดที่มีงานดีกว่าในเวลานี้

นานๆ วันเข้า พลอยก็เริ่มไม่แน่ใจในตัวเชษฐ์ที่เขาทำตัวลึกลับขึ้นทุกวัน บางครั้งเป็นเดือนๆ เขาจึงจะโผล่มาสักครั้ง จนกระทั่งเขาเงียบหายไปอย่างไร้วี่แวว

พลอยจึงไม่มีทางเลือกอื่นให้แก่ตัวเองจำใจต้องทนอยู่กับเสี่ยอ้วนอย่างทรมานจิตใจเป็นนกแก้วในกรงทองให้เขาเลี้ยงดูต่อไปดีกว่าต้องมารอคอยความหวังที่เลื่อนลอยจากคนหลอกลวง

อ่านต่อฉบับหน้า

เก้าเหลี่ยม

พราน พยัคฆ์ภูมิ

25...

ระหว่างการเดินทางโดยสารการบินแอร์อินเดียจากกรุงเทพาสู่กัลกัตตาในที่นั่งเฟิร์สคราสซึ่งสะดวกสบายคล้ายนั่งอยู่ในห้องของโรงแรมชั้นหนึ่งทำให้เด็กอ่อนที่มาด้วยไม่มีปัญหาหว่าคนที่คอยดูแลเด็กอยู่ในที่นั่งถัดไปไม่ค่อยจะแฮปปี้เท่าไหร่เพราะเด็กแฝดสองคนเดี๋ยวคนโน้นฉี่คนนี้ร้องต้องเปลี่ยนผ้าอ้อมพร้อมดูแลให้กินน้ำกินท่า เรียกว่าแทบไม่ได้พัก และขลุกขลักทุลักทุเลตามแบบฉบับของคนไม่เคยเลี้ยงเด็กซึ่งทับทิมก็เห็นใจ

หล่อนจึงเอ่ยขึ้นเปรย ๆ

'นายห้างไม่เคยมีลูกก็แบบนี้...'

'ดีเหมือนกันจะได้หัดเอาไว้...' รามซิงค์ยอมรับสำหรับความเก้งก้างระหว่างเปลี่ยนผ้าอ้อมให้เด็ก

ก่อนจะส่งให้หล่อนป้อนนม

เห็นทับทิมให้นมเด็ก

สองคนพร้อม ๆ กันด้วยปทุมถันทั้งสองข้างนายห้างก็อดเอ่ยถึงแม่เด็กที่ตายไม่ได้

'พี่สาวผมต้องให้เด็กกินนมทีละคน...'

'เสียเวลาตาย..'

'ทำไงได้ นมเล็กให้เด็กกินพร้อม ๆ กันน้ำนมมันไหลไม่ทัน...'

นึกถึงรายนั้น ภรรยาใหม่ของนายสุระก็อดที่จะนึกเวทนาคุณป้ารานีพี่สาวเขาเสียมิได้ ความโชคร้ายของคุณป้ากลับทำให้หล่อนโชคดีได้รับตำแหน่งเมียเศรษฐีชาวภาระตะมากระทั่งทุกวันนี้ และนี่กำลังจะเดินทางไปพบพ่อผัวแม่ผัวถึงประเทศอินเดียในฐานะเมียใหม่ของนายสุระแล้วจะไม่ให้หล่อนนึกถึงเมียเก่า

ของผัวเฒ่าได้อย่างไร

'คุณป้าราานีโชคไม่ดีก็เพราะอกเล็ก..'

'ใช่...'

น้องชายรายนั้นยอมรับพร้อมกับกล่าวเสริม "พี่สาวผมนมเล็กแล้วยังมีลูกแฝดเลยช่วยถึงจะดูหุ่นสวยแต่เป็นแม่คนเรื่องหุ่นไม่สำคัญเท่านม พมเตือนแล้วให้พี่รานีเลิกใช้ยาลดความอ้วนก็ไม่ฟังกระทั่งตายเลยไม่ได้รับความรักจากลุงสุระและญาติๆ ขนาดปู่ยูชุพพ่อของสุระไม่เคยเอ่ยถึงป้ารานี พอลุงมีเมียใหม่ปู่ถึงถามไถ่ในลักษณะอยากจะรู้จักมักจี่..."

'แบบนี้แสดงว่า...?'

'พ่อของลุงสุระเตรียมจะยกมรดกให้หลาน ๆ..'

หมายถึงทารกแฝดในอ้อมอกของหล่อน ทับทิมจึงย้อนซักไซ้ 'ปู่ยูซุพคงจะร่ำรวย..?'

'ล้นฟ้าเลยเชียวละ..'

รามซิงค์บอกยิ้ม ๆ

ทับทิมจึงก้มมองเด็กทั้งสองที่กำลังดูดนมหล่อนอย่างหิวกระหายคล้ายสงสัย 'แล้วนายห้างรู้ได้ยังไงว่าพ่อของลุงสุระจะชอบฉัน..'

'ถ้าไม่ชอบคงไม่สั่งให้คุณพาหลานไปพบท่าน...'

'ปู่ยูซุพเคยเห็นฉันที่ไหน '

'สงสัยลุงสุระจะส่งรูปไปให้ดู...'

'รูป...?'

'ตอนคุณป้อนนมเด็ก ๆ'

'ก็แสดงว่าคุณปู่ของเด็ก ๆ เห็นรูปโฉมโนมพรรณของฉันแล้ว...'

'ต้องเห็นแน่ถึงบอกผ่านญาติ ๆ มาว่าลุงสุระเข้าใจหาแม่ใหม่ให้หลาน ๆ ท่าน...'

'ไม่ว่าฉันแก่...?'

'แหม...อย่างคุณทับทิมเค้าเรียกสาวใหญ่ไม่ใช่แก่หรอกครับ ผมรับรองปู่ยูซุพต้องชอบคุณแน่ ๆ...'

'นายห้างมั่นใจได้ยังไง'

'ปู่ยูซุพก็เหมือนลูกเหมือนหลาน..' เขาอ้อมแอ้มแถมจ้องมองสองเต้าขนาดภูเขาของทับทิมแล้วบอกยิ้ม ๆ 'รสนิยมของผมกับลุงสุระเป็นยังไง ปู่ยูซุพก็แบบนั้น....'

'ชอบอกใหญ่ ๆ...?'

'สะใภ้ท่านจะต้องมีเต้านมสมบูรณ์ ลูก ๆ หลาน ๆ จะได้มีพลานามัยแข็งแรงไม่ผอมแห้งเหมือนเด็กขาดอาหาร..'

จากคำกล่าวขานของรามซิงค์ทำให้ทับทิมพอจะเข้าใจอะไรเป็นอะไร และซักเสียวไส้สงสัยเต้านมอวบใหญ่ของตัวเองคงจะต้องเผชิญศึกหนักอีกครั้งทั้ง ๆ ยังไม่เห็นหน้าค่าตาบิดาของนายสุระจะดุหรือโหดขนาดไหน แต่เมื่อนิสัยเหมือนลูกคงไม่แคล้วถูกลูบโลม โนมเนื้ออ่อน ๆ ของหล่อนคงจะโดนเฟ้นฟอนอย่างร้อนเร่า ไม่รู้แขกเฒ่าจะนิยมดูดนมจากเต้าเหมือนลูกชายหรือเปล่า

สาวใหญ่นึกหวาดหวั่นอยู่ครามครัน

ขณะนั้นคนที่นั่งอยู่ใกล้ ๆ ก็เบียดเข้ามาโอบร่างอวบของหล่อนไว้ใช้นิ้วเขี่ยป้านวงกลมรอบ ๆ หัวนม

พลางพึมพำ ทำนองชื่นชม

'นมคุณทับทิมสวยเหลือเกิน...'

'อย่าค่ะ...เดี๋ยวผู้โดยสารคนอื่นเห็น...' เตือนเหมือนทั้งเขินทั้งอาย

อีกฝ่ายจึงชี้ให้ดูผู้โดยสารในชั้นเฟิร์สคราสซึ่งอาจจะ

เรียกได้ว่าแขกและฝรั่งทั้งโขยง ไม่มีคนไทยรวมอยู่ด้วยเลย แม้แต่พนักงานต้อนรับบนเครื่องก็ล้วนหนุ่มสาวชาวภารตะทั้งสิ้น พวกเขาไม่ได้ยินดียินร้ายกับความประพฤติของผู้โดยสารถือเป็นการโรแมนติคส่วนตัว

'เค้านึกว่าเราเป็นผัวเมียกันหยอกล้อกันมากกว่า..'

รามซิงค์อ้างเชิงเข้าข้างตัวเอง

เลยโดนค้อนก่อนย้อน 'ความจริงไม่ใช่ผัวเมีย แต่เป็นหลานกับป้าละไภ้..'

'ยิ่งไม่เป็นปัญหา เพราะหลานย่อมมีสิทธิ์ชื่นชมเต้านมคุณป้าซึ่งทั้งน่าจูบน่าฟัด..' พูดพร้อมกัดกรามกรั่วมกร้ามแสดงความอยากอย่างออกนอกหน้า

คุณป้าหรือภรรยาใหม่ของลุงสุระจึงกระแอมกระไอแล้วทำเสียงดุเหมือนแก้เขิน

'ฉันไม่ใช่พี่รานีของนายห้างนะ..'

'ถ้าใช่ผมคงไม่แตะต้อง' บอกพลางมองเต้าอวบเต่งแล้วช่วยบีบเร่งน้ำนมให้ทารกในอ้อมอกหล่อนก่อนสารภาพ 'ไม่ทราบจะถตะต้องไปทำไม อกเล็ก ๆ

แบบนั้น..'

'แล้วฉัน..?'

'มันอวบใหญ่ถึงไม่แตะต้องเพียงแค่มองเจ้าท่อนของผมก็ขยายตัวเบ้อเร่อเบ้อร่าคับแข้งคับขา..'

บอกหน้าตาเฉย

ทับทิมเลยขี้เกียจดุเกรงจะยิ่งเข้าเนื้อ เพราะเมื่อเขาสารภาพแบบนั้นมันย่อมอันตรายหากอีกฝ่ายงัดท่อนขนาดแขนหล่อนออกมา จะเอาหน้าไปไว้ที่ไหนไม่ใช่ในห้องในหับ

สำหรับเขาอาจเห็นเป็นเรื่องธรรมดา ทว่าหล่อนซึ่งเป็นคนไทยไม่เคยเรื่องประเจิดประเจ้อขืนเจอท่อนของเขาในห้องโดยสารอาจเกิดอาการเป็นลมได้ง่าย ๆ

ทางที่ดีคือเลิกต่อปากต่อคำ ทำเป็นสนทิวทรรศน์นอกหน้าต่าง ปล่อยนายห้างชื่นชมนมหล่อนไปตามลำพัง

กระทั่งทารกในอ้อมอกกินนมอิ่ม และรามซิงค์จัดแจงอุ้มหลานไปใส่ให้นอนในตะกร้าที่เตรียมมาเรียบร้อย ทับทิมจึงค่อยยิ้มออกมาได้คลายความวิตกเมื่อดึงเสื้อลงมาปิดทรวงอกทั้งสองข้าง

พลางถามเขาเชิงกระเซ้า

'นายห้างหายแล้วใช่มั้ย'

'หายอะไร..'

'ก็หายคับแข้งคับขาน่ะ

ซีคะ..'

'ใครบอกคุณล่ะ...'

'เอ๊ะ...?'

'มันคับยิ่งกว่าเก่าเสียซ้ำเป็นลำขึ้นมาถึงสะดือ..' เขาเว้าซื่อ ๆ ตาละห้อย

หล่อนจึงค่อย ๆ เบนสายตาลงไปมอง พอเห็นท่อนเอ็นมหึมาเป็นลำยาวจากง่ามขาเลยหน้าท้อง ทับทิมก็ร้องอย่างตกใจ

'อุ๊ย..'

'ผมพยายามนึกถึงโยคีที่ถือศีลอยู่ตามป่าตามเขามันก็ไม่ยอมบันเทาเบาบางยืดตัวขึ้นมาค้างคาอยู่กับขอบขากางเกง..'

โอดกาเหว่า

ป้าละใภ้คนใหม่จึงถามเขา 'แล้วนายห้างจะปล่อยให้มันค้างอยู่อย่างนั้นหรือคะ.?'

'ผมก็ไม่รู้จะทำยังไง..'

บอกเสียงละห้อยอย่างคนจนแต้มจนปัญญา

คุณเธอจึงเผลอเอื้อมมือไปสำรวจตรวจดูสถานการณ์ พอเจอะเจอเจ้าหัวบานเต้นกระดุบ ๆ อยู่ในกางเกงเหมือนจับปลาช่อนตัวใหญ่มาขังไว้ คนใจบุญก็แสนสงสาร

แต่ในท่ามกลางความเจ็บปวดรวดร้าว สาวใหญ่ก็มีความสุขสนุกสนานสำราญเริงร่า เพราะท่อนมหึมาของรามซิงค์ มันเป็นสิ่งที่ผู้หญิงทุกคนใฝ่ฝัน อีกทั้งบรรยากาศแปลกใหม่ทำให้ทับทิมลืมความเจ็บปวดไปได้ชั่วขณะ

เอ่ยปากถามเสียงสะท้าน 'ฉันจะช่วยอะไรนายห้างได้บ้างคะ...'

'ยาก...'

'หากมีห้องมีหับยังพอทำเนา..' พึมพำทำนองปรารภ

รามซิงค์จึงสบตาหล่อนก่อนบอกใบ้ 'ถ้าเบาะเก้าอี้ไม่นุ่มคุณขยับขึ้นมานั่งบนตักผมก็ได้...'

'หมายความว่า...?'

'ถ้ากระโปรงคุณไม่แคบจนเกินไป...'

ในท่ามกลางความเวิ้งว้างของท้องฟ้า ขณะเครื่องโบอิ้ง 747ของแอร์อินเดียกำลังบินอยู่เหนือน่านฟ้าประเทศพม่า นักธุรกิจชาวภารตะกับป้าสะใภ้ ซึ่งสูงวัยกว่ากำลังอิงแอบแนบข้างเอนร่างซ้อนกันอยู่ในที่นั่งเฟิร์สคราสขนาดโซฟาถือเป็นอาณาบริเวณที่กว้างขวางพอใช้

ในยามคับขัน

'นายห้างอย่าขยำนมฉันแรงนะ..'

'ทำไมล่ะ..?'

'เดี๋ยวน้ำนมมันไหลเปื้อนเปรอะเลอะเทอะ...'

'เด็กสองคนดูดกินตะกี้ยังมีเหลืออีกเรอะ...'

'เหลือเยอะ..'

'คุณนี่นมดีจริง ๆ..' รามซิงค์ยอมรับพร้อมกับโยกเอวช้า ๆ ขณะมือที่ประคองสองเต้าฟอน

เฟ้นเบา ๆ

แล้วพึมพำทำเป็นสงสัย

"เข้าหรือยังก็ไม่รู้.."

"ดู...ยังจะมีหน้ามาถาม"

"ก็ไม่เห็น..."

"จะเห็นได้ยังไงในเมื่อกระโปรงฉันบังไว้.."

"เลยไม่รู้..."

"เข้าไปถึงไหน ๆ.."

ประโยคหลังยังกะเสียงกระซิบจากเกลียวเมฆที่ลอยฟ่องอยู่โดยรอบ พร้อมตอบโต้ด้วยโหนกนูนดุนดันรับแรงกระแทกกระทั้นของท่อนมหึมาซึ่งบดหนอกระทอกซ้ายขวา

อา..า...

"ตอดยอดมาก..."

รามซิงค์เอ่ยปากชม แล้วถึงหัวนมออกมานอกเสื้อจนจงอยเนื้อแทบจะหลุดจากเต้า

"เบา ๆ หน่อยเถอะค่ะ.."

กระซิบที่หูเมื่อรู้สึกปวดแปลบแทบทนไม่ไหว เพราะจงอยถันข้างนั้นมันเพิ่งถูกลูกแฝดของสุระดูดดึงทิ้งจนเป็นรอยสด ๆ ร้อน ๆ มาโดนอาของทารกถล่มซ้ำจะช้ำชอกสักเพียงไหน

แต่ในท่ามกลางความเจ็บปวดรวดร้าว สาวใหญ่ก็มีความสุขสนุกสนานสำราญเริงร่าเพราะท่อนมหึมาของรามซิงค์มันเป็นสิ่งที่ผู้หญิงทุกคนใฝ่ฝัน อีกทั้งบรรยากาศแปลกใหม่ทำให้ทับทิมลืมความเจ็บปวดไปได้ชั่วขณะ

กระทั่งแอร์โฮสเตสมาสะกิดเสิร์ฟเครื่องดื่ม คนที่อิงแอบแนบชบประกบกันอยู่บนเก้าอี้จึงงัวเงียขี้ตาดื่มน้ำผลไม้แก้กระหาย คล้ายเพิ่งตื่นจากการพักผ่อนแล้วนอนต่อ พอแอร์โฮสเตสสาวก้าวผ่านไปแล้ว ทับทิมจึงยิ้มอาย ๆ แล้วเร่งอีกฝ่ายให้รีบพาหล่อนสู่สรวงสวรรค์ไว ๆ

โดยอ้าง

"เดี๋ยวใครมาสะกิดอีก.."

"ดีซี..จะได้มีเครื่องดื่มแก้กระหาย.."

"อายเค้า.."

"อายทำไมใครมาเห็นอะไรของเรา.."

"ทำไมเค้าจะไม่เห็น นายห้างเล่นดึงหัวนมออกมานอกเสื้อเนื้อนมฉันมันขาวออกยังงั้นคนมายืนใกล้ ๆ ทำไมจะไม่เห็น"

"เห็นนมแม่ลูกอ่อนไม่ใช่เรื่องเสียหาย.."

"แต่หลานชายมาดึงถล่มนมป้า..."

"ก็นมป้ามันน่าดูดน่าดึงยังกะอะไร..." พูดไม่พูดเปล่าใบ

หน้าซึ่งดกหนาด้วยหนวดเครา ยังก้มลงไปจูบนมอวบขาวของสาวลูกอ่อนเสียอีกจ๊วบใหญ่ ยังผลให้คนโดนจูบถึงกับใจสั่น

แอ่นสะโพกคลึงโหนกกับหนอกเขาอย่างเมามัน

ไม่ทันถึงอึดใจ ทับทิมก็ต้องกระชับอ้อมแขนกอดเขาแน่นเข้าแล้วเว้าซื่อๆ เพราะถือไม่ใช่คนอื่นไกลที่ไหน

'ฉันทนไม่ไหวแล้ว...'

'แล้วไปทนอยู่ทำไม...?'

'ก็ไม่รู้นายห้างถึงจุดหมายปลายทางหรือยัง...?' กระอุบกระอิบแล้วรีบแอ่นเนินแนบหนอก

พร้อมบอกเสียงแผ่ว

'ผมถึงตั้งนานแล้วคุณไม่รู้รึ...?

'โธ่...หลอกเราให้หลงรอ '

'ก็เลิกรอได้...'

'นายห้างยังแข็ง..?'

'เหมือนแท่งเหล็ก..' ยืนยันสรรพคุณของดุ้นเอ็นซึ่งผ่านจ้ำจี้มาแล้วตะกี้ 'ไม่มีปัญหา..'

เมื่อแขกหนุ่มฉกรรจ์ยืนยันอย่างว่าทับทิมจึงไม่รอช้า งัดเต้าข้างหนึ่งออกมาให้เขาถึงปากแล้วลากเสียงครวญคร่ำ

'ทำเลยซี..อี้ย์...ย์..'

พร้อมเสียงหล่อนท่อนมหึมาก็เสือกพรวด เหมือนขวดเป๊ปซี่ทะลวงไม่ปราณีปราศัยในขณะโบอิ้ง 747 ของรามซิงค์ดิ่งลงสู่รันเวย์ของท่าอากาศยานเมืองกัลกัตตาด้วยเรด้าน์นำทางอย่างแม่นยำ

ทำให้ป้าสะใภ้คนใหม่ของเขาเบาเนื้อเบาตัว ขณะผละเนินโหนกโคกอวบอูมจากเจ้าหัวบานซึ่งมีอาการคอพับคออ่อนเหมือนคนง่วงเหงาหาวนอนเรียบร้อยไปแล้ว

แล้วทั้งสองก็หลับต่อ รอให้พนักงานประจำเครื่องบินมาปลุกเมื่อเครื่องจัมโบ้ลำโตคลานเข้าไปจอดหน้าตัวอาคาร เป็นการเตือนให้ผู้โดยสารเตรียมตัวลงจากเครื่อง

พร้อมเด็กอ่อนทั้งสอง

มองเห็นบ้าน หรือคฤหาสน์เมืองกัลกัตตาของบิดาสามี สะใภ้คนใหม่ของคุณปู่ยูซุฟก็ถึงกับเบิกตากว้าง

พลางอุทานอย่างตื่นเต้น

'โอ้โฮ..ใหญ่โตยังกะปราสาทราชวัง...'

คนนั่งข้างๆ หรือนายห้างรามซิงค์ซึ่งเป็นหลานเจ้าของบ้านจึงขานไข 'ก็ใช่วังจริงๆ หยั่งว่าเพราะบ้านนี้เดิมทีเป็นที่อยู่ของมหาราชาองค์หนึ่งซึ่งเป็นเจ้านายของปู่ยูซุฟ...'

'แล้วทำไมถึงตกมาเป็นของปู่คุณ...?'

'ก็มหาราชาท่านนั้นเป็นนักพนันตัวยง..'

'คงเล่นจนหมดตัว..'

'หมดทุกสิ่งทุกอย่างกระทั่งต้องเลหลังบ้านช่องให้ลูกน้องแล้วตัวเองออกไปถือศีลเป็นฤาษีชีไพรอยู่ในป่า ตั้งแต่ครั้งอินเดียยังเป็นอาณานิคมของฝรั่งมังค่า พ่อของลุงสุระหรือปู่ยูซุฟทำงานกับฝรั่งมั่งมีเลยได้เป็นเจ้าของบ้านหลังนี้มาตั้งแต่สมัยนั้น..'

รามซิงค์เล่าประวัติพ่อผัวหล่อนอย่างไม่ปิดบังอำพรางและอย่างละเอียดละออพอที่ทับทิมจะเข้าใจอะไรเป็นอะไร

อ่านต่อฉบับหน้า

ไฟหนาว

เรื่องยาวประจำฉบับ

③...

แสงริบหรี่ในกระทงน้อยกลางลำน้ำปิง สะท้อนกับพื้นน้ำที่ถูกลมหนาวโชยลูบไล้เป็นคลื่นน้อยๆ ดูลานตาระยิบระยับคล้ายกากเพชรสีทอง

ดอกไม้ไฟ พลุ ประทัด นับหมื่นนับแสน ถูกจุดเสียงดังกึกก้องแสบแก้วหูเป็นระยะๆ ตั้งแต่ตะวันเริ่มตกดิน

ลอยกระทงที่นครเชียงใหม่จึงเป็นเหมือนมนต์เสน่ห์ที่ดึงให้ผู้คนทุกซอกทุกมุมของประเทศมารวมตัวกัน ณ ที่นี้มากขึ้นทุกปี

สนธยากับราตรี ก็เช่นเดียวกัน เขาและเธอพากันมาที่ริมบึง เพื่อร่วมเทศกาลลอยกระทงกับเขาด้วย หลังจากที่ไม่พบกันมาหลายปี นับตั้งแต่เรียนจบจากแม่โจ้มาด้วยกัน แต่ส่งจดหมายติดต่อกันมิได้ขาด

เขาและเธอต่างเหน็ดเหนื่อยจากการเดินเที่ยวเตร่จึงหยุดลงนั่งใกล้ๆ ริมฝั่งน้ำเป็นเพิงศาลาของร้านค้าเล็กๆ

'คิดอะไรอยู่หรือราตรี'

เขาถามเมื่อเห็นเธอได้แต่มองไกลไปข้างหน้า

'คิดถึงเรื่องราวเก่าๆ สมัยที่บ้านอยู่ลำปางติดกับน้ำวัง ลอยกระทงสมัยนั้นกับเดี๋ยวนี้ช่างผิดกันลิบลับ ไม่มีพลุ ดอกไม้ไฟสวยๆ เหมือนสมัยนี้'

เขามองตามสายตาที่เธอคิดเพื่อมองภาพบรรยากาศเก่าๆแบบที่เธอพูดแต่มองไม่เห็นภาพเหล่านั้น เพราะเขาไม่ได้มีบ้านอยู่ริมน้ำ

สิ่งที่เขามองเห็นในมโนภาพคือ...ราตรีกับเขากำลังนอนนับดาวกลางฟ้าอยู่ร่วมกันในวันเก่าๆ ที่แม่โจ้ แต่ก็เพียงแว่บเดียวในความคิด ดาวบนฟ้าที่มองเห็นก็กลายเป็นดวงไฟหลายสี ระยิบระยับกระจายหายวูบดวงแล้วดวงเล่าอย่างเดิม

'ลอยกระทงมั้ย ...เดี๋ยวผมจะไปซื้อ'

'อย่าเลยมันแพงไป ตั้งห้าสิบบาท เก็บไว้เป็นค่าเบียร์

แก้หนาวดีกว่า'

เธอพูดคล้ายกับเสียดายเงินต่อการขอขมาแม่พระคงคา แต่ความจริงแล้วเธอใช้มันสุรุ่ยสุร่ายจะตายไป เงินของเธอหมดไปกับการเที่ยวเตร่กับเพื่อนฝูงที่มีอยู่ 4-5 คน หมดไปกับคาเฟ่ที่มีกลาดเกลื่อนทั่วเมือง

'เมื่อไหร่คุณจะแต่งงานซะที'

เขาถามเมื่อเธอเห็นเทเบียร์จนหมดขวดทั้งแก้วเขาและเธอ

'แต่งกับใครล่ะ คุณเหรอ'

เธอถามเสียงสูง ดังขึ้นกว่าเดิม เขาว่าคนเมามักจะหูอื้อ เธอคงจะเริ่มหูอื้อแล้ว

'ใช่...กับผม'

เขาพูดเน้นเสียง เรียกบริกรให้เอาเบียร์ขวดใหม่มา เธอมองหน้าเขานิ่งหัวเราะเบา ๆ

'เป็นไปได้ไง สำหรับคนที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานแบบคุณ กับผู้หญิงที่เสเพลแบบฉัน'

'คุณเสเพลยังไง'

'ไม่รู้ซิ.. เห็นใคร ๆ เขาว่ากันอย่างงั้น คงเป็นเพราะฉันเที่ยวเก่งมั้ง'

เธอตอบพร้อมกับรินเบียร์ขวดใหม่ที่บริกรนำมาให้ เขายกขึ้นดื่มพลางถอนใจ

'ผมเสียดายที่ปล่อยเวลาให้ผ่านไปหลายปี ทั้งที่ผมพบคุณตั้งแต่แรกที่เรียนด้วยกัน'

'คุณเสียดายอะไร วันคืนที่พ้นผ่านงั้นเหรอ'

เธอถามเขา ทั้งเธอและเขาต่างจ้องตากันเหมือนกลัวคำตอบทั้งคู่

'หรือเสียดายความสาวของฉันที่นับวันแก่ลง ๆ'

ในที่สุดเธอก็โพล่งออกมาคล้ายมึนเมา เขาค่อย ๆ เลื่อนมือไปกุมมือเธอลูบไล้แผ่วเบา

'ใครว่าคุณแก่ คุณสาวเสมอในสายตาของผม'

เธอยิ้มรับคำยอนั้น ยกเบียร์ขึ้นจิบนิดหน่อย

'ที่พูดก็หมายความว่าคุณยังหนุ่มอยู่ว่างั้นเถอะ'

เขาหัวเราะหึหึ ๆ กับคำพูดของเธอ ผู้หญิงที่เรียบง่ายแต่เพียงภายนอกแต่ยุ่งยากเต็มไปด้วยรายละเอียดอยู่ภายในที่นั่งอยู่ตรงหน้า

'คุณหนาวมั้ย'

'ถามเพื่ออะไร'

เธอดึงเสื้อแจ็กเก็ตให้ห่อตัวกระชับเข้า มองจ้องลึกในดวงตาเพื่อค้นหาบางสิ่งบางอย่างภายในตัวเขา

'เพื่อที่เราจะได้ไปหาสถานที่ดื่มที่มันอบอุ่นยิ่งกว่านี้'

'เช่น'

เธอพูดต่อเสียงยาว

เขานิ่งเงียบคล้ายใช้ความคิด

'ที่พักของคุณ'

เธอเติมคำพูดอีก..เขาเงียบเหมือนเดิม ยกเบียร์ขึ้นดื่มรวดเดียวหมดแก้วเหมือนจะรวบรวมความกล้า

'น้อง เช็คบิล'

ในที่สุดเขาก็โพล่งออกมาเมื่อตัดสินใจได้

สนธยาดึงร่างสาวน้อยราตรี เข้ามากอดทันทีที่ล็อคประตูห้องพัก แต่เธอยันอกเขาไว้

'คุณแน่ใจแล้วนะที่ทำเช่นนี้'

'โธ่ ราตรี คุณก็รู้นี่นาว่าผมรักคุณ'

'ก็ได้ ฉันจะยอมให้คุณกอดฉันหรือจูบฉันแต่ไม่มากไปกว่านี้นะ แล้วจากนั้นฉันก็จะกลับบ้าน'

เธอหลับตายืนนิ่ง เขาถึงกับถอนใจเฮือกใหญ่ ไม่เข้าใจว่าจะเอายังไงกันแน่...ไม่เข้าใจมาตั้งแต่เรียนอยู่ด้วยกันจนกระทั่งบัดนี้

บางครั้งดูเธอเป็นคนง่ายๆ แต่มันยากยิ่งกว่าที่คิดมากมายนัก

เขาไม่คิดจะตัดสินใจอะไรมากายไปกว่านี้ก้มหน้าลงไปจนชิดหน้าของเธอ จนได้กลิ่นเบียร์อ่อนๆ ที่โชยมาจากลมหายใจ

จุมพิตลงไปที่ริมฝีปากบางคู่นั้นเพียงแผ่วๆ

เธอเผยอริมฝีปากขึ้นรับอย่างลืมตัว

เขาจึงค่อยๆ บดลงไปอย่างแนบแน่นและหนักหน่วงขึ้นทีละน้อย

เธอถึงกับครางฮือ ตัวสั่นเป็นลูกนกเปียกน้ำเมื่อเขาสอดลิ้นเข้าไปสัมผัสกับลิ้นของเธอพร้อมตวัดรัดเกี่ยว มือข้างหนึ่งโอบกอดบั้นท้ายของเธอดึงร่างให้เข้ามาแนบชิด ยกสูงขึ้นเล็กน้อย แล้วกดท่อนเนื้อที่เริ่มพองตัวอยู่ในเป้ากางเกง บดขยี้กับเนินนูนส่วนกลางของเธอแนบแน่น

ครู่เดียวเธอก็อ่อนปวกเปียก ยอมให้เขาเปลื้องเสื้อผ้าออกจากร่างจนหมดสิ้นอย่างลืมตัว

ร่างงามเปล่าเปลือยขาวโพลนจึงดูเด่นอวดสายตา

สนธยาจูบพรมไปทั่วร่างของสาวน้อย ไต่เดียะขึ้นจากอกสู่ลำคอวกลงล่างผ่านบัวงามอีกครั้ง เรื่อยมาจนถึงเนินที่กลีบเนื้อเบียดกันปิดสนิท

ปลายจมูกกดลงตรงเส้นผ่าแล้วไซ้ให้ขอบเนื้อเผยอออกจนได้กลิ่นสาบสาวชวนกระสันโชยยั่วเย้าอารมณ์

เขาขยับใบหน้าออกจากเนินมือข้างหนึ่งเลื่อนขึ้นไปแหวกกลีบเนื้อให้แยกจากกันจนเห็นเนื้อสีแดงชมพูสด เป็นรูปวงรีที่ซุกซ่อนอยู่ภายใน

เขารีบซุกหน้าลงอีกครั้งยื่นริมฝีปากเข้าไปหา พอสัมผัสกับรอยแยกกลีบปลายลิ้นก็พุ่งตวัดออกไปเหมือนงูฉก ไล้เลียไปตามร่องแยกอย่างรวดเร็ว

'อูย...โอ๊ว...อูย'

สาวน้อยบิดกายเร่าๆ ด้วยความเสียวสะท้านที่ถูกโจมตีจุดกระสันด้วยปลายลิ้น ส่งเสียงครวญครางอย่างลืมตัว

สนธยาใช้ลิ้นจุดอารมณ์สวาทของเธอให้ปะทุจนหนำใจดีแล้วก็ผละใบหน้าออกแล้วขยับร่างเคลื่อนสูงขึ้น แยกขาของเธอให้กว้างขึ้น

ท่อนเนื้อที่แข็งแกร่งจึงตั้งลำอยู่ตรงกึ่งกลางกลีบเนื้อเนียนพอดิบพอดี

ช่องน้อยยอยู่ลงตามแรงเสือกไสของปลายมนด้วยความคับแน่น ชายหนุ่มต้องใช้มือแหวกปากทางให้กลีบที่ผลุบเข้าไปคลายตัวออก และกดสะโพกลงไปอีกจนรู้สึกว่าลื่นไหลเข้าไปเรื่อยๆ

'โอ๊ย'

เสียงร้องเบาๆ จากใบหน้าที่เหยเกของสาวน้อย เธอบิดกายเหมือนข่มความเจ็บแปลบที่สิ่งแปลกปลอมแหวกช่องจนตึงจวนเจียนจะฉีกขาด

ชายหนุ่มก็รู้อาการของสาวน้อยดี เขารู้ว่าเธอยังบริสุทธิ์อยู่ การจะดึงดันเห็นแก่ได้ฝ่ายเดียวมีแต่จะทำให้เธอเจ็บปวดหนักขึ้น จึงหยุดคาพักนิ่งไว้เพียงแค่นั้น

ร่างที่เต็มไปด้วยมัดกล้ามค่อยๆ เอนกายลงทาบ ก้มหน้าเข้าหาเนินอกใช้ฟันขบเบาๆ ที่เม็ดทับทิมแล้วใช้ลิ้นดุนคลึงเคล้า

ราตรีห่อปากดูด เสียงกระเส่าแอ่นอกยกตามลิ้นที่เลียไล้ด้วยความเสียวสยิวที่เกิดขึ้นฉับพลันร่องธารรักเยิ้มฉ่ำขึ้นมาทันที อาการตึงผ่อนคลายลง ลำ เนื้อที่คาอยู่นั้นจึงค่อยๆ ลื่นเลื่อนไหลเข้าไปช้าๆจนหมดความยาวมิดสนิท

สนธยาส่ายเอวช้าๆ บดโคนลำที่เต็มไปด้วยความหยาบกระด้างของเส้นขนกับกลีบเนื้อบางๆ ที่ค่อยๆ โผล่เผยออกมาจากการรัดกระชับรอบลำที่อวบ เพียงไม่นานนัก ราตรีก็เผลอตัวส่ายสะโพกตามเขาที่ค่อยๆ ถอนลำขึ้นมาทีละนิดแล้วส่งกลับเข้าไปเป็นจังหวะจากช้าเป็นเร็ว...และเร็วขึ้น

ร่างของราตรีสั่นคลอนไปมาตามแรงกระแทกของชายหนุ่มคู่เสพสมที่เริ่มทิ้งจังหวะหนักหน่วงขึ้นทุกที

เธอครวญครางจนฟังไม่ได้ศัพท์ สูดปากซี้ดซ้าดเสียงยาวเหมือนกินของเผ็ดรสโอชะ

สุดท้ายสนธยาก็โยนสะโพกเข้าใส่เต็มเหนี่ยว ความสุขที่อัดแน่นอยู่ภายในท่อก็พุ่งทลายไหลทะลักเข้าสู่อุโมงค์ลึกผสมกับวารีรัก กลายเป็นธารอันเจิ่มนองท่วมท้น

ความผิดชอบชั่วดีหวนคืนกลับมาสู่จิตใจของราตรี เมื่อสนธยาถอนความกำยำออกไปนอนหงายหอบหายใจถี่อยู่ข้างๆ

น้ำตาเริ่มไหลรินออกมาพรากสองแก้ม ตามด้วยเสียงสะอื้นเบาๆ

ชายหนุ่มขยับเข้าโอบกอดปลอบประโลมจูบแก้มเธอเพียงแผ่วๆ

'ตรี...เป็นไงบ้าง'

เธอส่ายหน้า พยายามกลั้นสะอื้นไม่ตอบคำ

'ตรี ผมรักคุณนะ ผมสัญญาว่าอีกหนึ่งเดือนจะให้ผู้ใหญ่ไปสู่ขอคุณ...ถ้าคุณพร้อม'

เขาฉลาดพอที่จะปลอบเธอด้วยคำพูด มันเป็นเหมือนสัญญาต่อกันในคืนแห่งความสุข

อ่านต่อฉบับหน้า

เงิน...ฝาท

เรื่องยาวประจำฉบับ โดย นรสิงห์ ผาไท

8 ...

แต่มาริษาหาายอมรับฟังไม่หล่อนกลับตวาดเกรี้ยวกราดอย่างเจ็บอกเจ็บใจดวงตาลุกวาว

ราวอสรพิษถูกตีที่ขนดหาง

'ไม่ต้องมาแก้ตัว...'

'ผมไม่ได้แก้ตัว...'

'พูดอยู่แหม่บ ๆ ยังจะเถียง...'

'ผมพูดความจริงต่างหากล่ะครับ ไม่ได้พูดแก้เนื้อแก้ตัวอย่างที่เจ้านายเข้าใจ...'

'ไอ้เวร..'

'ผมไม่เห็นจริง ๆ...'

'ไม่เห็น...?'

'ไม่เห็นมีรถปิ๊คอัพผ่านมาซักคัน..'

'แกมัวแต่คุยกันจะไปเห็นอะไร...'

'โธ่..นายไม่ฟังผมมั่งเลย'

ไอ้มือจรวดโอดกาเหว่าปากคอสั่น

มาริษาจึงบอกมัน

'ฉันฟังแล้ว...'

'ฟังแล้ว...?'

'แต่ฟังไม่ขึ้น...'

'อ้าว..?'

'จะให้ฟังขึ้นได้ยังไงในเมื่อฉันไล่ตามหลังแกมา ถ้ามันไม่ผ่านมาทางนี้มันจะไปไหน'

'เอ้อ...'

'ไอ้นายอำเภอเลิงนกทาคนใหม่มันก็ไม่ใช่หมอผีมีเวทย์มนต์คาถาจะได้เหาะข้ามหัวข้ามตาแกไปจนแกแลไม่เห็น...'

'แต่ผมไม่เห็นจริง ๆ ครับนาย...'

'สิ่งที่ควรเห็นแล้วไม่เห็นแสดงว่าตาแกใช้ไม่ได้...'

'น...นาย..'

'และเมื่อมันใช้ไม่ได้ก็ไม่ควรจะมีไว้ให้เกะกะรกรุงรัง...'

ได้ยินคำกล่าวของนายสาวประโยคนี้ทั้งสองก็สะดุ้งเฮือกตาเหลือกหูเหออื้อด้วยรู้ซึ้งตรึงใจเป็นอย่างดีว่าที่เจ้านายอารัมพบทออกมาเช่นนั้นมันหมายถึงอะไร และก็หาได้ผิดไปจากที่มันทั้งคู่คาดคะเนไว้ไม่

เพราะหลังจากอารัมพ

บทแล้ว

มาริษาก็ระเบิดประกาศิตออกมา

'เอาบักห่าสองตัวนี่ไปควักลูกตาออกเดี๋ยวนี้...'

สิ้นเสียงสั่ง

ไอ้มือปืนเหี้ยมและโชเฟอร์ตีนผีหรือไอ้ตี๋กับไอ้ด้วนสองสมุนคนสนิทของเจ้าหล่อนก็โดดเข้าล็อคคอมือจรวดทั้งสอง

ลากหายเข้าไปในป่าข้างทางอย่างรวดเร็ว

โดยมีนางพญากาลีกลับชาติมาเกิดยืนทอดสายตามองตามไล่หลังไปอย่างพออกพอใจ

....

ทางด้านนายอำเภอเลิงนกทาคนใหม่กับหลานสาวหรือเมียรักหลังจากเลี้ยวรถเข้าไปพักผ่อนหย่อนกามากันในป่า จนสบายเนื้อสบายตัวหัวเบาหวิวหายหิวเรียบร้อย

ทั้งสองจึงลอยละล่องออกมาจากพงป่า

แล้วควบปิ๊คอัพคันเก่าเดินทางมุ่งหน้าสู่เลิงนกทาต่อไปโดยไม่มีโอกาสล่วงรู้เลยแม้แต่นิดเดียวถึงความ 'เฮง' ของตัวเองที่รอดตายราวปฏิหาริย์

การเดินทางเป็นไปอย่างราบรื่น

ปราศจากอุปสรรคใดๆ

ไม่ทันเย็นค่ำย่ำสนทยาทั้งคู่ก็ไปถึงจุดหมายอย่างสะดวกสบาย

ณ.บ้านพักนายอำเภอเลิงนกทาหลังนั้น

แคนบอกแสงทองสั้นๆ

'นี่คือบ้านของเรา...'

'ค่ะ..'

เมียสาวตอบรับพร้อมกับยิ้มให้เขาอย่างเต็มตื้น และยิ่งตื้นตันใจจนแทบกลั้นน้ำตาเอาไว้ไม่ไหวเมื่อได้ยินนายอำเภอเลิงฯ คนใหม่แนะนำให้ใครต่อใครที่มาเยี่ยมเยียนรู้จักหล่อนโดยบอกกับทุกๆ คนอย่างชัดถ้อยชัดคำ

'นี่แสงทองเมียผม...'

คนที่เคยรู้จักแสงทองในฐานะเด็กรับใช้หรือเด็กเสิร์ฟประจำร้านเหล้าของจ่าโรยและเคยโวยวายระบายอารมณ์กับหล่อนด้วยวาจา ตลอดจนคนที่เคยเรียกหล่อนจนติดปากว่า "อีแสง"

จึงต้องแกล้งทำเป็นเหนียมอายคล้ายกระดากกระเดื่องแล้วรีบเปลี่ยนกิริยาท่าทีโดยเฉพาะสรรพนามที่เรียกขานหล่อนเสียใหม่

โดยต่างพากันเรียกเด็กสาวว่า

'คุณนาย..'

อย่างกระร่อยกระหริบ

ซึ่งยังความรู้สึกขบขันแกมลมเพทเวทนาให้บังเกิดแก่ผู้ที่ถูกยกย่องอยู่ครามครัน

เพราะนั่นมันไม่ใช่สิ่งที่เกิดจากใจ

แสงทองรู้เช่นเดียวกับที่แคนรู้

คืนนั้นพอเข้านอนเขาจึงบอกหล่อนเป็นเชิงอบรมสั่งสอนอย่างอากับหลาน สำหรับการปฏิบัติตัวปฏิบัติใจในตำแหน่ง "คุณนาย" ของนายอำเภอเลินกทาคนใหม่

'แสงทอง..'

'คะ...'

'ง่วงหรือยัง...'

'ยัง...'

'อยากจะเตือนอะไรเอาไว้...'

'เตือนสิคะ หนูอยากให้อาแคนเตือนหนูมาก ๆ หนูจะได้รู้อะไร ๆ เพราะวัยสิบห้ากับหน้าที่เมียของอามันไม่เหมาะสมกันเลย..'

'เธอ...'

'หนูยังไร้เดียงสาเกินกว่าที่จะเป็นคุณนาย...'

จากคำกล่าวแสดงว่าเด็กสาวไม่ได้ลืมตัวลืมตนเหมือนคนที่จับพลัดจับผลูได้เป็นคุณนายทั้งหลาย

และเมื่อไม่ลืมตัวเสียอย่างสิ่งที่เขาวิตกกังวลก็เป็นอันหมดไปแคนจึงกระซิบบอกเมียรักด้วยสุ้มเสียงแจ่มใส

'ถึงวัยของเธอจะยังเด็กก็จริงแล แต่ความรู้สึกนึกคิดเป็นผู้หลักผู้ใหญ่เรียกว่าใช้การได้...'

'หมายถึง...?'

'เป็นคุณนายได้อย่างสบาย...'

'อา...'

'ฉันเชื่อว่าแสงทองจะต้องปรับตัวเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ภายในระยะเวลาอันสั้น....'

แคนกล่าวอย่างมั่นใจ

ก่อนจะบอกเป็นเชิงย้ำให้เด็กสาวจดจำเอาไว้ในสิ่งที่เขากริ่งเกรงอย่างที่สุด

'ไอ้พวกประจบสอพลอ'

'เอ้อ..'

'เธอจะต้องพยายามห่างเอาไว้...'

'หนูไม่ชอบคนประจบประแจงอยู่แล้ว..'

'อย่าเผลอไผล...'

'ไม่เผลอหรอกค่ะ...'

'อย่าให้คำสรรเสริญเยินยอมาครอบงำความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของเราได้ ไอ้การเป็นคุณนายน่ะมันไม่ยากหรอกแสงทอง มันยากอยู่ตรงที่เราจะต้องทำตัวให้เหมาะสมกับตำแหน่งคุณนายต่างหากล่ะ...'

'ค่ะ...'

'และอยากจะขอเตือนอีกซักอย่าง...'

'อะไรคะ...?'

'นอกจากพวกประจบสอพลอแล้วเธอจะต้องระวังบุคคลอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งจะมาในลักษณะผู้ให้ แต่ในความเป็นจริงแล้วพวกเขาหวังผลจากเราในบั้นปลายโดยผลนั้นจะต้องคุ้มค่า....'

'เรียกว่าได้คืนไปมากกว่าที่เสียให้เรามา...?'

'ถูกต้อง...'

'ทำนองติดสินบนใช่มั้ยคะ...?'

'ใช่แล้ว...'

แคนตอบรับพร้อมกับยกตัวอย่างผู้หลักผู้ใหญ่ในวงราชการที่พังเพราะเมีย หรือเสียคน

เพราะคุณนายชอบรับสินบนจากพ่อค้าพ่อขาย โดยชี้แจงให้แสงทองฟังอย่างละเอียดละออพอที่คุณนายคนใหม่จะเข้าอกเข้าใจ

เด็กสาวจึงรับปากรับคำเสียงใส

'อาแคนไม่ต้องห่วงหรอกค่ะเรื่องนั้น...'

'ฉันกลัว...'

'ไม่ต้องกลัว...'

'ไอ้พวกพ่อค้าหัวมันร้ายเข้าทางสามีไม่ได้มันก็แอบมาเข้าทางคุณนาย...'

'เข้าประตูหลัง...'

'ใช่...'

'แล้วมักจะสำเร็จ...?'

'ส่วนมากเรียบร้อย..'

'แต่คุณนายคนนี้เข้ายากหน่อย...'

แสงทองหมายถึงตัวเอง

แถมยังยืนยัน

'ยิ่งประตูหลังยิ่งไม่มีทางเด็ดขาด อาแคนไม่ต้องวิตกกังวลเมียของอาคนนี้จะทนุถนอมและปกป้องเกียรติ์ยศชื่อเสียงของสามีไว้ด้วยชีวิต...'

ได้ยินภรรยาสาวกล่าวอย่างจริงจัง

และจริงใจ

แคนจึงตกรางวัลให้ด้วยจูบร้อนๆ ที่แก้มหล่อนเสียฟอดใหญ่ ก่อนจะเลื่อนใบหน้าลงมาซบไซ้อยู่เหนือทรวงสาวขาวผ่องของคุณหลาน ปานทารกคลอเคลียอยู่กับทรวงอกของมารดา

แสงทองจึงหยิกที่แก้มเขาเบาๆ แล้วว่า

'อาแคนนี่เหมือนเด็กไร้เดียงสา..'

'เหมือนยังไง...?'

'ก็อ้อนจะกินนมหนูอยู่เรื่อย....'

ปากบ่นแต่คนนมสวยกลับแอ่นสองเต้าให้เขาอย่างดี แถมมีการบีบบี้ตรงปลายจงอยถันของตัวเองอย่างเร่งเร้า

เหมือนกลัวเครื่องเครา เขาจะร้อนช้าไปไม่ทันใจ

ที่ไหนได้

พอเจ้าหล่อนลองเอื้อมมือลงไปสัมผัสเพียงแค่ระดับเข็มขัดเท่านั้นแสงทองก็ร้องลั่น

'ว้าย...ย...อะไรกันนี่...'

สุ้มเสียงแสดงอาการตกอกตกใจเหมือนโดนผีจับหัวไม่รู้เนื้อรู้ตัวอย่างไรก็อย่างนั้น

แคนจึงรีบซักไซ้

'มีอะไรผิดปรกติไปเรอะ'

'ก็ไอ้ค่อตัวโตที่อาแคนเลี้ยงไว้น่ะซี...'

'มันเป็นยังไง...?'

'ทำไมมันยาวยื่นขึ้นมาถึงเพียงนี้...'

แสงทองพึมพำงึมงำอย่างสุดฉงนฉงาย พลางคว้าหัวปลาตัวร้ายกำไว้แน่นเหมือนหวงแหน

เกรงจะหลุดมือ

เจ้าของปลาจึงครางฮือๆ

แล้วเว้าซื่อๆ

'มันหิวเลยชูคอขึ้นมายาวหน่อยเป็นธรรมดา..'

'อาก็รีบให้อาหารมันกินเร็วๆ สิคะ...'

บอกพร้อมกับสอดหัวไอ้

ค่อเข้าไปในข้องน้อยแล้วปล่อยมือ ให้เจ้าของปลาจัดการป้อนอาหารอย่างเต็มที่เต็มทาง

ขนาดขาขาวๆ ของสาวเจ้าทั้งสองข้างถึงกับสั่นสะท้าน

แต่อา..า...

ยังไม่ทันที่การป้อนอาหารปลาจะเสร็จสิ้นลง เสียงเคาะประตูเรือนด้านหลังก็ดังขรมขึ้นเสียก่อน

แสดงว่าคนเคาะจะต้องมีธุระร้อน

และด่วนจี๋

ซึ่งก็จริงอย่างว่า

ผู้ที่มาเคาะประตูหลังบ้านพักนายอำเภอในยามวิกาลหาใช่ใครที่ไหนไม่ พอเห็นหัวล้านเหม่งเจ๋งเป้ง

แคนก็ถอนหายใจเฮือก

'นึกว่าใครจ่าโรยน่ะเอง'

และพอคุณจ่าอดีตตำรวจเก่าเจ้าของร้านอาหารชื่อดังในเลิงนกทาขึ้นมานั่งบนเรือนเรียบร้อยแสงทองก็ปราดเข้าไปเขย่าขาถามด้วยความเป็นห่วงบ่วงใยในฐานะที่จ่าโรยอุปการะหล่อนมาแต่เล็กจนโต

จนเป็นคุณนาย

เพราะได้ผัวเป็นนายอำเภอ

'พ่อใหญ่เป็นอะไรเรอะ'

'เปล่า..'

'นึกว่าผีปอบมันแอบไปแดกไส้...'

'อีเวรตะไลผีปอบที่ไหนมันจะมาแดกไส้คนขี้เหล้าหยั่งข้า...'

'ว่าไม่ได้...'

'ขืนมันเสือกแดกเข้าไปได้เมาตาย...'

คุณจ่าต่อล้อต่อเถียงกับเด็กสาวด้วยนิสัยเคยชิน เพราะตอนอยู่ด้วยกันวันไหนแสงทองไม่ได้ทะเลาะกับพ่อใหญ่หรือโต้เถียงกับจ่าโรย วันนั้นฝนจะต้องเทกระหน่ำลงมาเหมือนฟ้ารั่ว

แสดงว่าทั้งสองต้องต่อปากต่อคำกันทุกวัน

นี่ก็ทำท่าจะยังงั้น ท่านนายอำเภอจึงรีบตัดบทเสียก่อนโดยแซงเสียงถามคุณจ่าอย่างเป็นการเป็นงาน

'ปิดร้านแล้วรึ...?'

'ปิดมาตั้งแต่เช้าแล้วไม่ใช่เพิ่งปิดเดี๋ยวนี้...'

'เอ๊ะ...?'

'ถึงได้แอบมาหาเอ็งสองคนนี่...'

'หมายความว่า...?'

'ข้าถูกสั่งห้ามไม่ให้เปิดร้าน....'

จ่าโรยหลุดปากโพล่งออกมา

คุณนายแสงทองจึงย้อนถามเสียงดังฟังชัด

'หมาตัวไหนมันห้ามพ่อใหญ่..?'

'ไอ้ชด..'

'คนชื่อชดเป็นใคร...?'

คราวนี้เป็นเสียงซักไซ้ของแคน แต่ยังไม่ทันที่คุณจ่าจะตอบคำถามของเขา เด็กสาวก็ชิงอรรถาธิบายเสียก่อน

ด้วยสำนวนและภาษาไทยแท้

ฟังปุ๊บเข้าใจปั๊บไม่ต้องเปิดปทานุกรมแปลให้เสียเวล่ำเวลา

'ไอ้สัตว์กะหมานั่นหนูรู้จักมันดี...'

'อ้อ...'

'แล้วเป็นมือเป็นตีนของเถ้าแก่ฮ้อด้วย...'

อ่านต่อฉบับหน้า

เรียนอาหมอที่นับถือ

ก่อนจะเล่าเรื่องที่เป็น ปัญหา ตุ๊กขอบอกก่อนว่า ตุ๊กยัง เป็นเด็กอยู่ อายุเพิ่งจะย่าง 15 กำลังคิดจะไปทำบัตรประชาชนในวันสองวันนี้ กำพร้าพ่อตั้งแต่อายุได้ 3ขวบแม่แต่งงานใหม่ เมื่อตุ๊กอายุได้ 5 ขวบ สามีใหม่ของแม่ ซึ่งตุ๊กเรียกว่าพ่อนั้นเป็นพ่อม่ายมีลูกติดมาหนึ่งคนเป็นผู้ชาย ตอนที่พ่อเขากับแม่ของตุ๊กแต่งงานกัน เขาอายุได้12ขวบแล้วโตกว่าตุ๊ก 7 ปี

ปีนี้ตุ๊กอายุ 15 เขา 22 ค่ะ พี่ชายคนละพ่อคนละแม่ของ ตุ๊กเป็นผู้ชายมาดแมนเต็มตัว เขาเป็นนักกีฬา และเขาดีกับตุ๊กมากค่ะ เขาดูแล้วตุ๊กเหมือนน้องเขามาตั้งแต่เรามาอยู่ร่วมกันชายคาเดียวกัน ตุ๊กจะเรียกเขาว่า "พี่ชาย" นะคะ

พ่อเขากับแม่ของตุ๊กรักกันดี ไม่เคยทะเลาะกันเลย นอกจากจะเถียงกันบ้างสองสามคำ แล้วก็เลิกรากันไป ตุ๊กกับพี่ชายก็ไม่ค่อยมีปัญหา เพราะพี่ชายกว่าจะกลับเข้าบ้านก็มืดค่ำเขาเรียนมหาวิทยาลัยและเย็นมาก็เล่นกีฬาทุกวัน ตุ๊กกับพี่ชายจึงไม่ค่อยได้คุยกัน ตุ๊กเรียนมัธยมปลายสิ้นปีนี้จะจบเวลามีปัญหาในการเรียนตุ๊กก็จะรอให้พี่ชายกลับมาแล้วจึงไปถามให้เขาอธิบายให้

ที่บ้านของตุ๊กเป็นร้านขายเครื่องสำอางและอุปกรณ์การเรียน แม่เป็นผู้ขาย ส่วนพ่อไปทำงานนอกบ้านในองค์การรัฐวิสาหกิจที่มั่นคงแห่งหนึ่ง

อาหมอคะ ถึงแม้ตุ๊กจะอายุน้อยแต่ร่างกายเจริญเติบโตตามแบบคนรุ่นใหม่ ตุ๊กสูงถึง 163 ซม. คิดว่าจะสูงได้อีก ใคร ๆ ก็ ว่าตุ๊กมี "หุ่นนางแบบ" แต่ก็ไม่ได้เป็นนางงามกับเขาหรอก เพราะตุ๊กไม่ใช่คนสวย

ปกติพี่ชายซึ่งก็มีร่างกายสูงใหญ่เหมือนกันจะดูแลเอาใจใส่ตุ๊กเป็นอย่างดี แต่เมื่อตุ๊กโต เป็นสาวขึ้นสังเกตพี่ชายจะไม่ค่อยเข้าใกล้ตุ๊ก เวลามองก็ดูจะเขิน ๆ อย่างไรไม่ทราบ แต่สำหรับตุ๊กยังมีความรู้สึกรักและเคารพพี่ชายไม่เปลี่ยนแปลง

ก่อนนี้วันอาทิตย์พี่ชาย จะพาตุ๊กไปเดินเที่ยวตามศูนย์ การค้าบางทีก็เข้าดูหนัง แต่ตอนนี้ไม่ค่อยได้ไป ก่อนนี้ไปไหนพี่ชายก็จะจูงมือตุ๊กแต่ตอนนี้พี่ชายไม่จูงมือตุ๊ก จนตุ๊กต้องเป็นฝ่ายเกาะมือพี่ชายเอง เพราะความเคยชิน

พี่ชายเป็นคนหล่อสมาร์ทมาก ไปไหนผู้หญิงก็ชอบ มองเมื่อเห็นพี่ชายจูงมือหรือตุ๊กเกาะมือพี่ชายก็จะพากันพูดซุบซิบ แต่ตุ๊กก็ไม่ได้ยินหรอกนะคะว่าเขาพูดอะไรกัน ตุ๊กรู้สึกเฉยผิดกับพี่ชายจะดูอาย ๆ อยู่และมักจะชักมือหนีตุ๊กอยู่เรื่อย

ที่แปลกก็คือ แม่ของตุ๊กก็แอบบอกกับตุ๊กเวลาอยู่กันตามลำพังสองคนว่าตุ๊กโตเป็นสาวแล้วไปไหนอย่าไปกับพี่ชายหรือ สนิทสนมกันอีกใคร ๆเขาจะว่านินทาเอาได้ตุ๊กก็ว่าเขาจะนินทาอย่างไรก็ช่างเขาเป็นไร เราเป็นพี่น้องกัน แม่บอกว่าถ้าเป็นพี่น้องกันจริง ๆ ก็ไม่มีปัญหาแต่นี้ ไม่ใช่พี่น้องกันนับถือกันเป็นพี่น้องเฉย ๆ คนละพ่อคนละแม่ ไม่เกี่ยวข้องกันเลยต่างคนต่างเป็นลูกติดพ่อแม่

ตุ๊กก็เลยพูดเล่น ๆ ถ้างั้นก็ดีนะซี ถ้าตุ๊กแต่งงานกับพี่ชายเราก็จะรักกันมาก เพราะอยู่ด้วยกันมาแต่เด็กรู้ใจกันดี แม่ก็บอกว่าไม่ได้หรอก พ่อเขาแต่งงานกับแม่แล้วเขาจะมาแต่งงานกับลูกของแม่เป็นสองคู่ซ้อนชาวบ้านเขาจะคิดอย่างไร ตุ๊กจะรักใครแม่ไม่ว่าแต่ขอไว้สักคน อย่ารักกับพี่ชาย

ก่อนนี้ตุ๊กก็ไม่คิดอะไร พอแม่มาบอกอย่างนี้ใจของตุ๊กก็เกิดรักพี่ชายขึ้นมาทันที มันไม่ใช่ความรักอย่างที่เคยเป็นมา แต่เป็นความรักที่อยากจะแตะเนื้อต้องตัวอยากจะให้พี่ชายกอดจูบเหมือนที่พ่อของเขาทำกับแม่ตุ๊ก (ตุ๊กแอบดูบ่อย ๆ) และนับวันนับ แต่ความรักอย่างนี้จะรุนแรงยิ่งขึ้นรู้ได้เพราะตุ๊กจะรู้สึกหึงหวงพี่ชายหากมีผู้หญิงที่ไหนมาพูดคุยหรือทำท่าเจ้าชู้กับพี่ชาย

ยิ่งห้ามเหมือนยิ่งยุ เลิกเรียนแล้วตุ๊กจะไปรับพี่ชายที่มหาวิทยาลัยแล้วก็ไปนั่งคุยกันที่สนามหญ้าของมหาวิทยาลัยหรือไม่ก็ไปเดินตามศูนย์การค้าอย่างที่เคยทำมา

วันหนึ่ง พี่ชายก็สารภาพกับตุ๊กว่าพี่ชายรักตุ๊ก หากเรียนมหาวิทยาลัยจบและเขาเรียนต่อปริญญาโทจบแล้วเราจะแต่งงานกัน ตุ๊กก็เลยบอกความจริงให้พี่ชายทราบว่าแม่ห้ามมานานแล้วว่าไม่ให้ตุ๊กรักกับพี่ชายบอกเหตุผลที่แม่ว่ามาทั้งหมด ทำเอาพี่ชายซึมไปพักหนึ่ง

แต่พี่ชายก็บอกว่า ถ้าเราต่างคนต่างเรียนจบ มีงานทำแล้วแม่ก็คงไม่ว่า (พี่ชายเรียกแม่ของ ตุ๊กว่าแม่เหมือนกัน) ทุกวันนี้แม่ก็รักพี่ชายเหมือนเป็นลูกแท้ๆ ของแม่พี่ชายเป็นคนดี เคารพแม่และเอาใจแม่ตลอดมา พี่ชาย ว่าเพียงแต่เราไม่แสดงออกมาให้พ่อแม่รู้ว่าเรารักกัน รอให้ถึงเวลาอันควรแล้วพี่ชายจะเป็นคนพูดกับแม่เอง แต่งงานแล้วเราก็จะแยกบ้านไปอยู่ต่างหากไม่อยู่ร่วมกับพ่อแม่คงจะไม่มีปัญหา ก่อนจะถึงวันนั้น เราก็อย่าแสดงต่อกันในบ้านก็แล้วกัน

พี่ชายยังขออีกว่า ถ้าตุ๊กรักพี่ชายจริงก็อย่าไปยุ่งกับผู้ชายคนอื่น อย่าไปกินไปเที่ยวกับใคร

เราสารภาพรักกันมาได้ปี หนึ่งแล้ว (ตอนนั้นตุ๊กอายุ 14) อยู่บ้านเราก็พยายามไม่พูดคุย กัน แต่เลิกเรียนแล้วถ้าพี่ชายไม่ไปรับตุ๊กตุ๊กก็จะไปรับพี่ชายเมื่อเห็นเวลานานพอสมควรแล้วก็แยกกันกลับบ้าน โดยตุ๊กจะกลับก่อน

ที่ตุ๊กต้องเขียนมาปรึกษาอาหมอก็เพราะว่า เมื่ออาทิตย์ก่อนเป็นช่วงโรงเรียนปิด พ่อกับแม่ต้องไปงานเผาศพ ตุ๊กกับพี่ชายอยู่กันตามลำพังช่วงนั้นพอดี ไม่มีใครเข้าร้าน พี่ชายอยู่หลังร้าน เรียกตุ๊กๆ ก็เข้าไปพี่ชาย กอดจูบตุ๊กบอกว่าทนไม่ไหว ตุ๊กตกใจแต่ก็ไม่ขัดขืน เพราะใจของตุ๊กก็ต้องการให้พี่ชายทำอย่างนั้นอยู่แล้ว ในที่สุดตุ๊กก็จูบตอบแล้ว บอกว่าเดี๋ยวใครมาซื้อของไม่มีใครอยู่หน้าร้านจะหยิบเอาของไปฟรีพี่จึงปล่อยตัวตุ๊กมา

หลังจากนั้น หากมีโอกาสเราก็จะกอดจูบกันเสมอ รู้สึกมันเป็นสุขมาก ตุ๊กจึงอยากจะถามอาหมอว่า

1. ถ้าพ่อแม่รู้ว่าเรารักกันและกอดจูบกันจะถูกด่าและถูกกีดกันไหม

2. ถ้าเราจะแต่งงานกันจะเป็นความผิดไหม เพราะใคร ๆ คิดว่าเราเป็นพี่น้องกันจริงๆ (ตุ๊กใช้นามสกุลเดียวกับพี่ชายซึ่งเป็นนามสกุลของพ่อเลี้ยง)

3. ที่แม่ห้ามนั้นเพราะเกลียดพี่ชายใช่หรือไม่ แต่เท่าที่เห็นแม่ก็รักพี่ชายมาก ตามใจทุกอย่าง

ตอบให้ตุ๊กทราบโดยเร็วด้วยจะขอบคุณเป็นอย่างยิ่งนะคะ

ตอบ

ผู้หญิงกับผู้ชายธรรมชาติสร้างให้เกิดมาคู่กันเพื่อผสมพันธ์สืบเชื้อสายมนุษย์มิให้หมดไป จากโลกเมื่ออยู่ใกล้ชิดกันจนเกิดความรักขึ้นมาซึ่งก็ไม่ผิดร้ายอะไรเป็นเรื่องธรรมดาเป็นเรื่องธรรมชาติค่ะ

ถ้าจะผิดก็ถ้าผู้หญิงกับผู้ชายนั้นเป็นพี่น้องร่วมสายโลหิตเดียวกัน เป็นพ่อกับลูกหรือเป็นแม่กับลูกอย่างนี้หากรักกันอย่างชู้สาวหรือร่วมเพศสัมพันธ์กันก็จะผิดศีลธรรมผิดธรรมชาติมนุษย์

สำหรับคุณกับพี่ชายนั้นไม่มีข้อห้ามอันใด แม้จะอยู่ด้วยกันมาแต่เล็กแต่น้อย แต่ก็ไม่ได้เป็นพี่น้องร่วมสายโลหิต เป็นพี่เป็นน้องด้วยความนับถือด้วย คาบเกี่ยวดองที่พ่อกับแม่ทั้งสองฝ่ายมาแต่งงานอยู่กินด้วยกันเท่านั้น

ขอตอบคำถามของคุณ ดังนี้

1. ถ้ารู้ว่ารักกันคงไม่ว่าอะไรและคงไม่กีดกัน เพราะพี่ชายเป็นคนดีและเป็นผู้ใหญ่กว่า คุณมากคงจะปกป้องคุ้มครอง คุณได้ทั้งเป็นคนมีการศึกษาชีวิตข้างหน้าคงไม่ลำบาก คุณกับพี่ชายอยู่ด้วยกันมาตั้งแต่อายุยังน้อยได้รู้ได้เห็นอุปนิสัยใจคอและความประพฤติของกันและกันแล้วหากจะอยู่ด้วยกันไปตลอดชีวิตก็คงไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง

แต่เรื่องกอดจูบกันนั้น ถ้าพ่อแม่รู้ก็คงจะต้องสั่งสอนตักเตือนกันไม่ให้ทำอย่างนั้นในเมื่อยังไม่ถึงเวลาอันควร เวลาอันควรก็คือเวลาที่แต่งงานกันไปแล้วยิ่งกว่ากอดจูบก็ไม่มีใครว่า ทางที่ดีก็เลิกทำกันอย่างนั้นเสียถ้ารักกันจริงเรียนให้จบให้มีอนาคตกันก่อนแล้วค่อยแต่งงานกันอยู่บ้านเดียวกันความรักคงไม่เปลี่ยนแปลงเป็นอื่นทั้งสองฝ่าย

คุณเองก็อายุน้อย ยังเป็นเด็กเกินกว่าที่จะรับภาระในการเป็นแม่บ้านแม่เรือน ผู้หญิงผู้ชายลงได้กอดจูบกันแล้ว สักวันหนึ่งถ้าโอกาสให้ได้อยู่ตามลำพังก็คงจะอดใจไม่ไหวที่จะร่วมเพศ สัมพันธ์กันจนได้อย่ากอดจูบกันอีกเลยวิธีที่ดีที่สุด คือหลีกเลี่ยงการอยู่ตามลำพังของสองคนเสีย

2. ถ้าจะแต่งงานกันก็ไม่มีอะไรผิด ถึงจะใช้นามสกุลเดียวกันก็เป็นเพียงยืมใช้เท่านั้น ดีเสียอีกคุณไม่ต้องเปลี่ยนนามสกุลให้ยุ่งยาก

3. ที่แม่ห้ามไม่ให้รักกันนั้นก็เพราะกลัวว่าจะทำอะไรกันเลยเถิดไปเพราะอยู่ใกล้ชิดกัน ถ้ารักกันจริงและบอกให้แม่รู้แม่ก็คงไม่ห้าม ท่านคงจะเป็นเพียงคอยตักเตือนมิให้ทำอะไรล้ำเส้น ซึ่งจะเกิดความเสียหายเสียชื่อเสียงขึ้นได้เท่านั้น

หมอเมย์

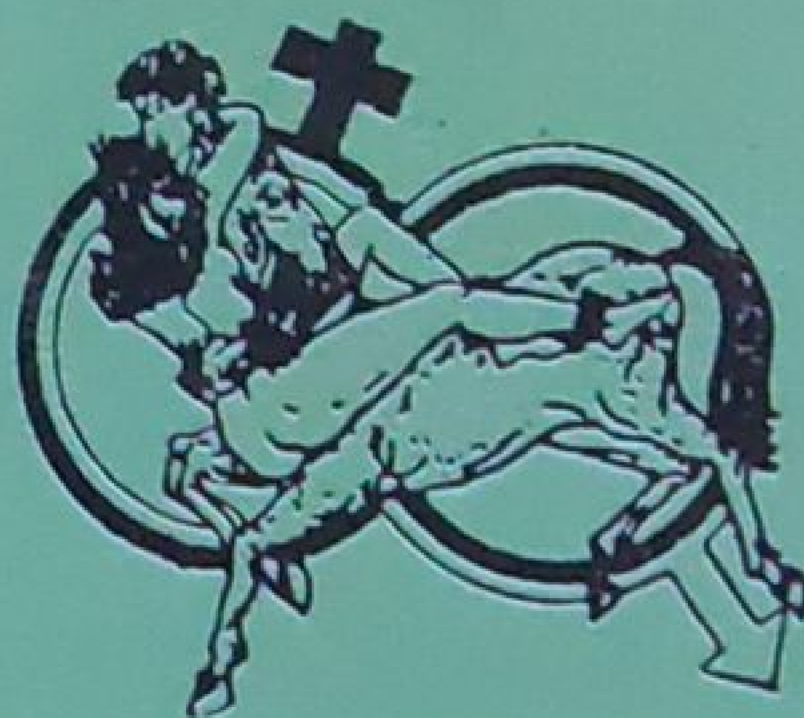
ฝันหวาน ฝันหา ซู่ซ่าดีแท้

ซู่ซ่าแค่ไหน? มาลองดู

ท่านที่ยังมีไฟรักไม่ว่าสุภาพสตรีหรือสุภาพบุรุษ แต่มีความเย็นชาทางเพศ มีปัญหาบนเตียงนอนซึ่งไม่สามารถนำพาคุณไปถึงสวรรค์สุขารมณ์ได้...

เมื่อร่วมรัก
ภรรยาบ่นว่า
"เบื่อ"
และสุดเซ็ง

ไม่สู้-ไม่ทน
สู้บ้าง..ไม่สู้บ้าง
ฯลฯ

สนใจกรอกแบบฟอร์มนี้ พร้อมส่งตั๋วแลกเงิน 520 บาท ไม่ต้องระบุชื่อผู้รับ ส่งที่ ตู้ ปณ. 21 ปทฝ. บางลำภูบน กรุงเทพฯ10203

วิมานรัก